

SLAMNIK

Mir
vsem
ljudem!

Z zaupanjem v novo leto 1992

Predsednik Sob Domžale in
Republiški poslanec
Ervin-Anton Schwarzbartl

Čeprav vsakdo zase najbolje ve, kako je preživel to leto v dobrem in slabem, si upam trditi, da pri marsikateri odločitvi nismo imeli prav srečne roke, ne v republiki ne v občini; pa tudi, da smo marsikaj postorili dobro in da je čas naš zaveznik, potrpljenje pa lastnost, ki vedno rodi sadove. Vsi smo sedaj v obdobju, ko nepremišljenih odločitev ne smemo sprejemati, ne smemo ocenjevati stvari po trenutnem videzu ali interesih, ker je to lahko pogubno.

Zato si želim, da bi zmagovala modrost in bi črpali svoje odločitve iz spoznanj in izkušenj, ki si jih je nabralo človeštvo v svoji tisočletni zgodovini. Če bomo ravnali preudarno in manj samoljubno, čas ne bo tako zelo pomemben dejavnik in uspeh ne edini motiv. Bolj bomo cenili svoje počutje ter zavest, da se je splačalo živeti in delati dobro. Prepričan sem, da večina občanov tako tudi živi in so zadovoljni. Tistim pa, ki vas je usoda preizkušala bolj kot druge, želim, da se vam stvari obrnejo na bolje.

Ko bom nekaterim med vami ob koncu leta osebno voščil praznike, bodo med njimi tudi hudo preizkušani in pomoči potrebni, zato mi dovolite, da prav tem slednjim voščim tudi v vašem imenu, v imenu vseh tistih občanov, ki z njimi čutimo in smo jim pripravljeni pomagati.

Vsem pa želim lepe božične in novoletne praznike ter mirno in uspešno leto 1992.

Ko pišem to voščilo občanom, še ne vem, kako bo s priznanjem naše slovenske samostojnosti, ki je že dalj časa predmet interesov velikih sil in nanje mi lahko malo vplivamo. Marsikomu je odgovor na to vprašanje ob tem času pomemben, zakaj pred letom smo sprejemali odločitve s posledicami, ki smo jih tako ali drugače občutili in jih še čutimo. A meni se zdi, da je pomembnejše, kako bomo odgovorili za ta čas na svoja ravnanja. Kaj smo dobrega storili mi, koliko samoljubja smo premagali, kolikokrat nam je spodletelo in ali smo se tega zavedali, se iz tega kaj naučili? Preizkušeni ni bilo malo, ne za posameznika ne za državo, pa tudi ne za svet, ki je tako omahljiv pri priznanju naših pravic.

Trdo in pošteno delo bo stal- nica leta 1992

Leta 1991 so se zgodile stvari, za katere smo dolgo verjeli, da niso možne. Velike teme kot so: osamosvojitve, vojna, odhod armade so bile stalnice našega vsakdana. Nedvomno smo generacija privilegiranih. V enem letu smo doživeli zgodovino.

Leto 1992 bo leto, ko se začne obdobje malih tem. Veliki projekti, s katerimi smo živeli leta 1991, se zaključujejo. Sedaj pridejo na vrsto podrobnosti, ki so najbolj pomembne za nas vse. Treba bo živeti in preživeti.

Predsednik IS SOB Domžale
Jože Lenič,
dipl. geog. prof. geol.

Veliko težje kot zborovati za samostojnost domovine, za človekove pravice,...., je zagotoviti ljudem evropsko raven življenja, kar pomeni: dobro plačo, kvalitetne usluge v šolah, vrtcih, zdravstvenih ustanovah, urejene ceste, telefon, kanalizacijo, stanovanja, itd....

Velikokrat je uresničitev idej mnogo težja naloga kot njihovo porajanje. Kjer se končata blef in demagogija, se začne odrekanje in trdo delo. Prav to nas čaka v letu 92.

Prav tako kot ljubezen, gre tudi samostojnost skozi želodec.

Vse večkrat mi v spomin prihaja znana misel Jamesa Yoycea: »Nič več ne bom služil tistemu, čemur ne verjamem, pa naj bo to moja domovina, moja cerkev ali moj dom.«

Ne razni stereotipi, samovšečnost, obljube in veliki projekti, pač pa mi sami, naše delo, naše svetovljanstvo, naša modrost, naša sposobnost in zagnanost nas lahko popeljejo tja, kamor vsi skupaj hočemo.

Nič se ne bo zgodilo samo od sebe. Ker pa človekova volja in ustvarjalnost ne poznata meja, sem prepričan, da bomo prav v letu 1992 dosegli večino tistega, kar želimo.

Želim vam zdravja in veliko uspehov v letu 1992.

Bralcem, dopisnikom
in sodelavcem
SLAMNIKA
ter vsem občanom
občine Domžale
želimo
vesele božične in
novoletne praznike
ter
srečno in uspešno leto
1992

UREDNIŠTVO

EKOLOGIJA ZA ČISTO OKOLJE

Kamniška Bistrica kmalu veliko čistejša

Po dolgoletnem iskanju najustreznejše rešitve za odplake iz proizvodnih objektov Farme Ihan, v katerem so svoje pred-

loge ponudili tako najvidnejši domači, kot tuji strokovnjaki, so marca 1984 med Farmo, Centralno čistilno pravo (CCN)

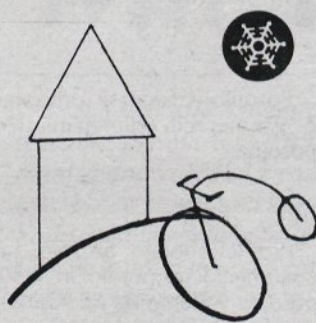
in Skupščino občine Domžale podpisali sporazum, v katerem so določili, kako in kdaj bodo izvedli objekte za predčiščenje gnojevke ter priključitev na čistilno napravo v dokončno čiščenje.

Skladno s tem sporazumom je Farma Ihan s sopodpisniki izbrala kot najustreznejšo rešitev idejno zasnovano dipl. ing. Igorja Kosa, ki je s projektantsko hišo Planum ponudil reševanje celotnega problema v treh stopnjah, in sicer:

Sistem za reciklažno izpiranje kanalov v objektih

Zasnovano rešitev bi lahko uresničili le tako, da bi v prvi stopnji kar se da povečali suho snov v gnojevki oziroma čim

(nadaljevanje
na četrti strani)

KOLESA IN GRADOVI

MENGEŠ,
28. 12. 1991 ob 9^h!

Informacije

KLUB »NASMEH«

telefon 712-129 in
722-056

GOLFTURIST
DOMŽALE

Ljubljanska 72
telefon 711-587
in 721-014

Str. 2

Ali občina lahko
deluje kot podjetje

Str. 3

Proračun občine

Str. 5

Pesnikova vrnitev

Str. 6

Predsednik se na
ogled postavi

Str. 8

Komunalna dela na
območju SEVER

Str. 9

Obnova Društvenega
doma

Str. 10

Prihodnost je v naših
rokah

Str. 12

Nova pošta v Moravčah

Str. 15

Skrb za begunce

Str. 20

Nagradna križanka

Ali občina lahko posluje kot podjetje?

Če želimo odgovoriti na vprašanje, si moramo razčistiti, kaj je glavni namen podjetja. Nedvomno je to ustvarjanje nove vrednosti – dobička. Lastnik podjetja vlagati v nove naložbe, ki se oplemenitene vrnejo zopet v obliki nove vrednosti.

Kaj je glavni namen občine oziroma njenega proračuna?

To ni dobiček, pač pa racionalno in smiselno trošenje občanovih davkov. Za plačane davke mora davkoplačevalec dobiti kar največ v obliki uslug in storitev, ki jih opravlja država (šole, vrtci, komunalna infrastruktura, stanovanja, itd...). Če bi bil občini glavni namen dobiček, bi bil ta teoretično lahko tako velik, kot so pobrani davki in prispevki.

Kljub ugotovitvi razlike pa občina mora funkcionirati kot podjetje v fazi, ko denar, ki je namenjen občanom, še ni razdeljen. Denar je omejena dobrina, zato je na trgu zanj potrebno plačati njegovo vrednost. V občinskem proračunu vedno nastaja razlika med pobranimi davki in plačano storitvijo občanu, v tem vmesnem obdobju mora občina z davki dobro in skrbno gospodariti.

Preprosto povedano: če vam z davkom pobrem deset tolarjev, moram z njimi gospodariti tako, da iz njih naredim dvajset tolarjev in jih šele nato vložim v ceste, kanalizacijo, vodo-vod...

Poleg proračuna razpolaga ob-

čina tudi s svojim premoženjem, ki bo v prihodnosti predstavljalo glavni vir dohodka občinskih »budgetov«. Tudi tu potegnemo analogijo s podjetjem. Občina lahko pobira rento za svoja zemljišča in poslovne prostore. Ta je oblikovana povsem tržno in v proračun prinaša čisti dobiček.

Občina lahko trži tudi javni prostor in s tem pridobiva denar. Kot najbolj tipičen primer naj navedem občestne reklamne panoje, ki na zahodu že vrsto let polnijo blagajne.

Četrta oblika, ki jo navajam, so kapitalski vložki v gospodarskih subjektih. Nobena skrivnost ni, da imajo občine na zahodu delnice v največjih multinacionalkah. So ustanoviteljice (soustanoviteljice) finančnih fondacij, podjetij, delniških družb, bank...

Kot dohodek se pojavljajo tudi presežki v bilancah poslovanja objektov ali dejavnosti, ki jih občine dajejo v koncesijo (odvoz odpadkov, pajek, mrliška služba, potniški promet, športni parki, telovadnice...)

KAKO GOSPODARIMO V NAŠI OBČINI

Našel sem le nekaj možnosti kako pridobivati denar. Vse te dejavnosti so tipično podjetniške narave, zato zaključujem: tudi občina je svoje vrste podjetje. Funkcionarji ne smemo nikoli pozabiti, da se moramo obnašati kot sposobni managerji. Prav to nas bo ločevalo od državnih birokratov,

ki so tako nepriljubljena socialna kategorija.

Mnoge našteje oblike šele uvažamo, zato pričakujemo rezultate naslednje leto.

1. Izvenbilančno, toda pod proračunsko kontrolo bomo formirali dve pravni osebi (stanovanjski sklad in sklad stavbnih zemljišč). Sklada bosta delovala na povsem tržnem načelu. Delavci, zaposleni v skladih, ne bodo funkcionarji občinske uprave, ampak na plačilnih seznamih skladov. V stanovanjski sklad bomo plasirali tudi del sredstev, ki jih bomo dobili z odprodajo družbenih stanovanj. Vse socialne in druge netržne funkcije, ki jih bosta opravljala sklada, bomo finančno pokrivali iz proračuna. Le tako, brez hipotek, bosta sklada lahko tržno zanimiva in profitna.

2. Dohodki od poslovnih prostorov morajo biti večji. Del občinskih objektov bomo prenovili in tako dvignili cenovni razred oddaje, del pa jih bo še naprej ostal namenjen spodbujanju podjetništva in obrtništva.

3. Bolj ažurno bomo spremljali vse najemne odnose naših nepremičnin, saj so rente, ki jih dobivamo sedaj, premajhne in premalo donosne.

4. Del dohodka lahko pridobimo z oddajo naših objektov v koncesijo (ali pa vsaj pocenimo stroške). Najprej bomo oddali v koncesijo halo komunalnega centra in športni park, sledijo tenis hala, počitniški dom na

Krku,...

5. Kot tržni subjekt se bo občina pojavila tudi v primerih, ko bo skušala svoje premoženje prenesti v projekt kot kapitalski vložek (grad Krumperk, stara postaja milice,...). S tem si bomo zagotovili del dobička in možnost soupravljanja.

6. Takoj v letu 1992 bomo na javnih mestih (ob prometnicah) postavili reklamne panoje, ki bodo tudi v manjšem deležu napolnili proračun.

Ustanovili bomo tudi čisto svoja podjetja, ki bojo prinašala dobiček in tako večja sredstva za vlaganja v infrastrukturo, kar je primarni namen občin.

Veliko podjetniške inovativnosti lahko prikažemo tudi na prihodkovni strani proračuna. Krepko bomo povečali takse na igralne avtomate, ponovno premerili premoženje nepremičnin občanov in natančneje ter bolj ažurno pobrali davke na premoženje. Z usklajenimi akcijami med SDK in Upravo družbenih prihodkov (davčna uprava) bomo učinkoviteje izterjavali davke. Razmišljamo o razpisu obveznic. Možnosti je veliko.

Poleg omenjenih nalog je pred nami večno neizpeta pesem – zniževanje stroškov.

Tudi na tem področju je bilo že veliko storjenega. Ker pa tema potrebuje izčrpnijo obrazložitev, bom o tem pisal v naslednjem članku.

Kot vidite, je občina podjetje, ki mora z vašimi davki gospodariti in ustvarjati novo vrednost. Občinske lastnina ni več družbena. Občina je poznan titular, ki prav tako lahko propade (bankrotira), kot vsako drugo podjetje. Zato naj duh podjetništva, ki je zajel našo hišo, obrodi sadove, teh pa bomo deležni prav domžalski občani.

predsednik IS
JOŽE LENIČ, dipl. geog.
prof. geol.

Na podlagi sklepa 22. seje Izvršnega sveta SO Domžale z dne 11. 12. 1991 Izvršni svet objavlja

Javni natečaj za izdelavo idejne in tehnične rešitve turistično poslovnega ovitka

I. Namen in zahteve

1. Z natečajem želimo dobiti oblikovno, slikovno in tekstualno vsebino šeststranskega barvnega turističnega prospekta, ki bo služil predvsem kot ovitek za listine s turistično, poslovno in drugo vsebino.

2. Na naslovni strani mora biti razpoznavna Republika Slovenija kot država, geografski položaj in razpoznavni znak občine Domžale, glavni kraji in prometna povezava s tem delom Evrope. Vsebinska ovitka naj bo predvsem izvirna, slikovna z enakomerno zastopanostjo krajev, naravnih znamenitosti, prednosti oziroma značilnosti turistične in spremljajoče ponudbe občine Domžale.

Ena stran ovitka mora biti predvidena za komercialne oglase.

3. Natečajni elaborat mora vsebovati:

- idejno rešitev ovitka,
- obrazložitev ideje in tehnični opis ovitka,
- izjavo avtorja o izvirnosti idejne rešitve, podpisano s šifro.

II. Propozicija za oddajo del:

1. Vsaka priloga mora biti označena s šifro dela v zgornjem desnem kotu.

2. V posebni zapečateni ovojnic, na kateri je označena šifra avtorja, mora biti rešitev šifre, ki vsebuje podatke o avtorju (avtorjih): ime, priimek, naslov, telefon in žiro račun. Ovojnico je treba oddati skupaj z elaboratom.

3. Nepopolnih del komisija ne bo upoštevala.

III. Nagrade

Nagrade bomo izplačali v neto zneskih, in sicer:

I. nagrada	150.000 SLT
II. nagrada	75.000 SLT
III. nagrada	30.000 SLT

Z dodelitvijo nagrade ima Izvršni svet SO Domžale pravico do razpolaganja, uporabe in morebitne spremembe nagrajene rešitve.

IV. Izvršni svet SO Domžale bo oblikoval komisijo za oceno in izbiro najboljših natečajnih del. Dela pošljite priporočeno najpozneje do 30. aprila 1992 na naslov Izvršni svet SO Domžale, komisija za izbiro natečajnih del ovitka, Domžale, Ljubljanska 69.

Komisija bo upoštevala dela, ki bodo v celoti ustrezala natečajnim pogojem in priporočeno odposlana do razpisnega roka.

Natečajna komisija bo svoj predlog pripravila najpozneje v 20 dneh po končanem zbiranju del in bo o svoji odločitvi obvestila Izvršni svet SO Domžale, ki bo sprejel končni sklep.

Udeleženci bodo o odločitvi pisno obveščeni v 8 dneh po izbiri.

PREDSEDNIK IS
Jože LENIČ, i.r.

Na podlagi 9. člena pravilnika o dodeljevanju posojil iz sredstev občinskega proračuna za pospeševanje razvoja podjetništva in obrtništva ter ostalega zasebnništva v občini Domžale (Uradni vestnik občine Domžale, št. 18/91) je Izvršni svet SO Domžale na svoji 20. seji dne 27/11-1991 sprejel sklep o

Razpisu posojila za pospeševanje razvoja podjetništva in obrtništva ter ostalega zasebnništva občine Domžale

1. Razpisana vsota posojila znaša 2.000.000,00SLT.

2.

Posojila se dodeljuje za naslednje namene:

- izdelavo razvojnih programov in tržnih analiz,
- izvajanje programov in projektov,
- nakup nove in generalno obnovljene opreme in nadomestnih delov za popravilo opreme,
- nakup, urejanje in opremljanje zemljišč in pridobivanje projektne dokumentacije za gradnjo poslovnih prostorov,
- nakup, graditev, prenovu ali adaptacijo poslovnih prostorov,
- nakup patentov in blagovnih znamk za opravljanje dejavnosti.

Posojila se prednostno dodeljujejo prosilcem za investicije, ki v večji meri izpolnjujejo naslednje kriterije:

- odpirajo nova delovna mesta,
- dajejo pozitivne ekonomske učinke,
- uvajajo sodoben tehnološki in ekološko neoporečen delovni proces,
- dopolnjujejo proizvodne programe ostalega gospodarstva v občini,
- so izvozno usmerjene,
- nadomeščajo uvoz,
- realizirajo proizvodne, inženiring oziroma svetovalne programe in projekte.

3.

Posojilo se lahko dodeli:

- podjetjem v zasebni lastnini,
- samostojnim obrtnikom in ostalim zasebnikom,
- občanom, ki so pri pristojnem organu vložili popolno vlogo za registracijo obrtne ali druge dejavnosti zasebnika.

Sedež zasebnika oziroma podjetja in kraj investicije morata biti na območju občine Domžale.

4.

Posojilo ne more biti nižje od tolarške protivrednosti 3000DEM po odkupnem tečaju efektivne na ljubljanski borzi, ki velja na dan razpisa posojila. Posojilo za nakup, urejanje in opremljanje zemljišča in nakup, graditev, prenovu ali adaptacijo poslovnih prostorov lahko znaša največ 10% vrednosti investicije. Posojilo za izdelavo razvojnih programov projektov in tržnih analiz in za izvajanje programov ter projektov pa lahko znaša največ 50% vrednosti investicije.

5.

Doba vračanja posojila v višini do 5000DEM v tolarški protivrednosti je tri leta, v višini nad 5000DEM v tolarški protivrednosti pa je pet let.

Posojilojemalec prične vračati posojilo v skladu s posojilno pogodbo.

6.

Višina obrestne mere za posojilo znaša 60% obrestne mere, ki velja za tovrstna posojila pri Ljubljanski banki – Banki Domžale d.d., Domžale.

7.

Posojilojemalcu se odvzame možnost uporabljati posojilo, če v 3 mesecih od prejema sklepa o dodelitvi posojila ne izrabi posojila.

8.

Prosilci morajo prošnjo za posojilo, skupaj z zahtevano dokumentacijo predložiti v 30 dneh od dneva objave razpisa posojila v Slamniku na naslov: Izvršni svet SO Domžale, Ljubljanska 69, Domžale.

9.

Prošnja za posojilo mora vsebovati: ime, priimek in naslov zasebnika oz. firmo in sedež podjetja, opis, utemeljitev in predračunsko vrednost investicije, predvideno število novo zaposlenih delavcev za nedoločen čas s polnim delovnim časom ter višino zaprosenega posojila.

10.

Prošnji za posojilo mora biti predložena naslednja dokumentacija:

- a) potrdilo o vpisu v register zasebnikov oziroma potrdilo o vložitvi popolne vloge pri pristojnem organu za registracijo dejavnosti zasebnika oziroma sklep o vpisu podjetja v sodni register,
- b) dokazilo o plačilu vseh zapadlih davkov in prispevkov,
- c) dokazilo glede na namen posojila:
 - pri pripravi razvojnih programov, projektov in tržnih analiz: pogodbo za izdelavo programa, projekta in tržne analize sklenjeno z registriranim izvajalcem,
 - pri izvajanju programov in projektov: programsko oz.

projektno dokumentacijo z investicijskim programom, izdelano pri registriranem izvajalcu,

– pri nakupu nove in generalno obnovljene opreme in nadomestnih delov za popravilo opreme: predračun ali račun, pri nakupu generalno obnovljene opreme pa še pisno izjavo – garancijo izvajalca generalnega popravila,

– pri nakupu patenta in blagovne znamke: pogodbo o nakupu patenta oziroma blagovne znamke,

– pri nakupu, urejanju in opremljanju zemljišč za gradnjo poslovnih prostorov: kupoprodajno pogodbo za zemljišče overjeno na sodišču in predračun stroškov urejanja ter opremljanja zemljišča,

– pri nakupu poslovnih prostorov: kupoprodajno pogodbo overjeno na sodišču,

– pri gradnji, prenovi ali adaptaciji poslovnih prostorov: gradbeno dovoljenje oz. odločbo o priglasenih delih, predračun, zemljiškoknjižni izpisek ali izjavo lastnika oz. upravitelja poslovnih prostorov, da dovoli nameravana dela in najemno pogodbo, ki mora biti sklenjena najmanj za dobo vračanja posojila,

č) dokazilo, da je odgovorna oseba podjetja v delovnem razmerju v podjetju oz. pisмено izjavo podjetja, da bo odgovorna oseba podjetja sklenila delovno razmerje v podjetju najkasneje v roku 6 mesecev od dneva porabe posojila, če odgovorna oseba podjetja še ni v delovnem razmerju v podjetju.

11.

Nepopolne in nepravčasno vložene prošnje se ne bodo upoštevale.

12.

Izvršni svet SO Domžale bo najkasneje v 30 dneh po preteku razpisnega roka sprejel sklep o dodelitvi posojil in ga najkasneje v 8 dneh po sprejemu posredoval vsem prosilcem.

13.

Posojila se plasirajo prek LB Banke Domžale, d.d.; z njo Izvršni svet SO Domžale sklene ustrezno pogodbo.

14.

Sklep o razpisu posojila se objavi v Slamniku.

PREDSEDNIK IS
JOŽE LENIČ

Proračun občine 1992, zadnji ali samo integralni?

Vsi veste, da pri svojem delu ločim med funkcijo predsednika skupščine, ki jo imam uradno, in vlogo župana, ki jo od časa do časa uveljavljam kar mimo pooblastil. Pa mislim, da ni v tej dvojnosti nič slabega in tudi ne verjamem, da bi se dalo zaradi tega kaj zlorabljati, tako z moje strani kot s strani upravnih organov ali celo prebivalcev občine. Nasprotno, prepričan sem, da v bistvu prav zaradi tega vsi samo pridobivamo, zakaj ni daleč čas, ko bomo morali vsi razmišljati v duhu novih lokalnih samoupravnih skupnosti od občine do regije ali pokrajine oz. okraja, kakorkoli bomo pač ta vmesni nivo med Republiko in občino imenovali. In v teh novih razmerah bo vloga župana povsem drugačna kot jo ima sedaj predsednik. To se bo posebno očitno pokazalo pri sestavi prihodnjih občinskih proračunov. Zato se mi je zdelo, da je sestava morda zadnjega proračuna sedanje občine tako pomembna za vse občane, da je prav, če kot predsednik Skupščine, na to temo povem svoje mnenje in omogočim široko razpravo, ki bo med drugim tudi pomagala izoblikovati fizionomijo prihodnjih občin in pokazala, kdo bodo novi voditelji v lokalnih samoupravah.

Izhodišča mora začrtati najprej Predsedstvo, da bo IS vedel, kako pripraviti predlog. V drugem krogu pa moramo spodbuditi občane, da se kot nosilci politike prihodnje občine sami spoprimejo z dogovarjanjem o tistem delu proračuna, ki bo zadeval njihove interese. V tem smislu smo vodili tudi razpravo na Predsedstvu Skupščine pred dnevi, ko smo obravnavali delovni osnutek Proračuna za 1992, ki nam ga je pripravil IS občine. Vsi razpravljali so se zavedali, da gre v marsičem za prelomni proračun, tako zaradi skromnejših sredstev, s katerimi bomo razpolagali, kot tudi vloge, ki jo bo imel proračun po sprejetju nove zakonodaje o lokalni samoupravi. Da bi IS lažje pripravil dober predlog, ki ga bomo obravnavali v začetku naslednjega leta, smo se morali dogovoriti o poudarkih proračunske porabe in tudi kaj narediti na prihodkovni strani, da bi pokrili vsaj del potreb krajanov in znižali pritisk rušenja razmerij v korist porabe za plače in materialne stroške proračunskih porabnikov.

Izhajamo iz spoznanja, da potrebujemo integralni proračun in ga sestavljamo v še vedno inflatornih časih. To pomeni, da bo zavezujoč v dogovorjenih razmerjih, ki niso posledica skladnosti prilivov in porabe in da bo med letom doživel verjetno več rebalansov. Tudi ne moremo izhajati iz začetnih rebalansiranih razmerij letošnjega leta, ker bodo prilivi drugačni, potrebe na strani porabe pa racionirane. Vsem nam je tudi jasno, da bo obseg proračuna za naslednje leto nižji, zato vsi od vodij upravnih organov pričakujemo obilo izvirnih in dobrih rešitev, ki bodo nadomestile pomanjkanje rednih

proračunskih sredstev, od porabnikov pa, da se bodo bolje organizirali in temeljito pretrgli, kaj bodo financirali iz proračunskih sredstev in koliko bodo še morali »zaslužiti« iz drugih virov.

Zaradi učinkovitejšega gospodarjenja s sredstvi skladov bo treba ta sredstva prikazati in zasledovati ločeno. Tu mislim na stanovanjski sklad, ki ga bomo formirali iz sredstev prodanih občinskih stanovanj, in sklad stavbnih zemljišč. Takšna izločitev iz integralnega proračuna bo omogočila tudi boljše primerljivost ostalih postavk v deležih. Lahko pa tudi oba vira združimo v skupen Sklad.

Vedne potrebe in zahteve občanov, da si dvigujejo skupni komunalni in osebni standard, ali da uresničijo nekatere prestižne želje, nam narekujejo, da se resno zamislimo, kako ob znižanem proračunu vendarle zagotoviti ustrezne virov in t. n. namen. Veliko se danes govori o razpisih obveznic ali delnic za povsem določene donosne naložbe, ki zmorejjo vračati zbrana sredstva. Prav, a na to se je treba temeljito pripraviti, predvsem pa zagotoviti odgovorno ravnanje do tistih, ki bodo vrednostne papirje kupili v veri, da so dobro naložili svoje prihranke, ker jih bodo z realnim dobičkom tudi dobili povrnjene. Ob tem ni neumestno pripomniti, da kar nekako pozabljamo na osnovno vlogo in namen, ki ga imajo razne bančne, hranilnične in zavarovalniške ter zadržujoče institucije. Njihovo funkcijo pri razvoju naše občine bomo morali prav dojeti in dopolniti ter ustvariti pogoje, ki bodo privlačni za investitorje.

Še vedno pa menim, da institut samoprispevka oz. namenskega in nepovratnega zbiranja sredstev, ni slaba rešitev potreb krajanov ali interesov določene skupine občanov, ki želijo uresničiti kakšne dolgoročne cilje. Odločitev je namreč zelo demokratična, kontroliranje porabe preprosto in učinkin nedvoumno zaznavni, nameni pa zelo poštene. Vendar pa mora biti sistem vpet v širši prostor in se solidarnostno prekrivati, ker rente, obresti ali dividende pač ni možno pobirati, pa tudi penalog ne zaračunati.

Naslednja pomembna proračunska smernica je odnos do revitalizacije. Veliko govorimo o promociji uspešne in gospodarsko trdne občine. Toda ta uspešnost se mora videti tudi v okolju. Tu smo pa zelo šibki in kar nerodno mi je venomer ponavljati, kako neurejena so naša mestna jedra in kako neprivlačno deluje podeželsko okolje. Ob razpravi v Predsedstvu je eden od članov omenil celo, da bi plačevali »občinskega vrtnarja«, ki bi skrbel za videz občine. Pa ne gre samo za sredstva, tudi, ampak predvsem za odnos do vsega, kar smo mi in naši predniki v preteklosti ustvarili in ne sme propadati; in še za odnos do okolja, ki naj bi s svojim videzom dokazoval, da tukaj živijo podjetni, skrbni in urejeni ljudje,

ki cenijo prostor, svoje delo in naravne danosti.

V zvezi z revitalizacijo želim omeniti in poudariti še odnos do občine. Premoženje občine bo v prihodnje postal pomemben del prihodkov za potrebe lokalne skupnosti. Zato ni vseeno, kako z njim gospodarimo, komu ga zaupamo v upravljanje in kako ga povečujemo. S tem v zvezi nas čaka tudi zahtevna naloga vračanja kri-vično odvzetega premoženja – denacionalizacija in nudenje pomoči vsem, ki bodo pripravljeno vrnjeno, običajno zane-marjeno premoženje, obnoviti in usposobiti, da bo zopet donosno ali vsaj zmožno služiti svojemu namenu.

Zato nam danes še marsikateri postavka proračuna za naslednje leto ni znana. Nujno je torej zagotoviti rezervna, namensko neopredeljena sredstva, ki jih bomo med letom razporedili tja, kjer se bo pojavila nepredvidena potreba, da ne bomo rušili dogovorjenih razmerij do drugih porabnikov.

Proračun je v razvitih demokracijah vedno tudi predmet strankarskih interesov. Prepričan sem, da bo to kmalu normalno tudi pri nas, čeprav smo še kar obremenjeni z dogmo o konsenzu in potrebi po dogovorjenih interesih med vsemi strankami, tako pozicije kot opozicije. Bistvo večstranskega sistema je pač v tem, da vladajoča stranka ali koalicija skozi proračun uveljavlja svojo politiko razvoja in prioritet in si tako nabira točke za naslednje volitve. Tako so se in se še bodo kopja lomila na postavkah, ki so ali prestižnega pomena ali izhajajo iz političnih usmeritev. Socialni programi, javna dela, ohranjanje kulturne dediščine, karitativna dejavnost, promotivne aktivnosti, pospeševanje privatne pobude, razvoj podeželja in materialne infrastrukture, obseg in stroški družbenih dejavnosti tako zavodov kot upravnih organov, da omenim samo nekaj tem, vsekakor so del tega boja za naklonjenost volivcev.

Programi so in bodo šibka točka vsake razvojne politike, tako po idejni zamisli kot po uresničevanju. Danes, ko se pogovarjamo o novih lokalnih skupnostih, ko razmišljamo, kje bodo središča novih občin, regij, katera področja bodo zaokrožene celote in še bi lahko našli razlogov za opredeljevanje volivcev, so dobri programi zelo iskani. Zato smo se v naši občini izvirno lotili iskanja pravih usmeritev. Začeli smo z »uglednimi in vplivnimi« občani, nadaljujemo z okroglimi mizami, da bi tako zbrali najbolj zanimive teme in hkrati zagotovili široko podporo tistim programom, ki so najbližje interesom občanov. Dolgoročna ciljnost, ali »paradni konj« naše usmeritve, kot se je slikovito izrazil ob razpravi član Predsedstva, mora biti razvidna tudi iz proračuna za naslednje leto. Ni dovolj živeti iz rok v usta, ampak vedeti, kaj bo čez leta, in v to vlagati svoje napore.

Proračun je in bo, kot sem že omenil, strankarski instrument, je pa tudi dokaz kreativnosti

občinske Vlade našega Izvršnega sveta, da zna davkoplačevalcem ponuditi za svoje najnižje stroške največ koristnih usmeritev. Nič nenavadna zato ni zahteva, da se mora delež za funkcioniranje »občine« znižati in delo racionalizirati. Stvar Skupščine pa je, da zna oceniti ali so njeni interesi v predlogu dobro opredeljeni in ustrezajo pričakovanjem večine odbornikov, predvsem pa njihovim volivcem. Zato pričakujem, da se boste občani aktivno vključili, osebno in prek strank v razpravo o proračunu in sodelovali pri okroglih mizah na teme iz našega neposrednega življenja ter okolja, ki bo za nas vse kmalu v določenem pogledu ožji, v drugem pa tudi širši.

V nasprotnem ne vidim razloga, da ni imel prav tisti razpravljalca, ki je rekel, da je proračun zato, da se plača učitelje in državne uslužbenke. Ne, spoštovani občani, s takšnim proračunom se pa jaz ne morem strinjati in ga tudi ne nameravam podpirati, pa četudi bom pri glasovanju za svoje amandmaje ostal povsem osamljen.

Zato, občani, ne pozabite, da imate prav v prihajajočem letu v rokah najmočnejše orožje – VOLITVE. In izrabite ga za to, da boste podprli ne samo kratkoročne cilje in navidezne učinke, ampak trajne rešitve, ki so sicer zahtevnejše in sprva ne tako opazne, zagotavljajo pa nam v naslednjih letih postopen vzpon tako našega standarda kot vstop v svet razvitih. Brez naporov in odpovedovanj danes ter skrbnosti in varčnosti pa boljšega jutri ni ali pa je samo v iluziji, kakršne smo bili deležni v ne tako daljni preteklosti. Ne nasedajte lažnim preokromom, ki vedo toliko povedati o zablodah in napakah nove oblasti, zakaj samo ena je pot v samostojnost in »evropo« z malo začetnico: mladost spoznati, kaj je dobro in vredno. In za to spoznanje in vračanje pravih vrednot, se splača še vztrajati, če se nečemo pogrezniti v somrak »balkanske« zaostalosti in primitivizma, da ne rečem barbarstva.

Pa lepe božične in novoletne praznike ter uspešno in mirno leto 1992, vam želim.

Predsednik Skupščine občine Ervin-A. Schwarzbartl

ZA
SAMOSTOJNO
SLOVENIJO

Visoko odlikovanje za Aleša Kodra

V ljubljanski bolnišnici se še zmeraj zdravita dva pripadnika teritorialne obrambe, ki sta bila med junijsko vojno za samostojno Slovenijo nevarno ranjena. Eden izmed njiju je Aleš Kodra iz Trdinove ulice v Domžalah.

Aleš je bil hudo ranjen v glavo v četrtek, 27. junija letos ob 19. uri 30 minut v boju za samostojno Slovenijo v Trzinu. Ranili so ga izstrelki jugoslovanske armade, za katero smo v polstoletnem obdobju dajali veliko denarja, ne da bi nas bil kdo o tem kdaj povprašal. Nazadnje je ta armada, ki smo jo po hudih zablodah dolga leta zmotno imenovali ljudska, zahtevala krvni davek. Poleg tistih, ki so svoja življenja dali za samostojno Slovenijo, je Aleš Kodra ena največjih žrtev. Naši mladi samostojni slovenski državi je daroval vse svoje moči in zdravje.

Vsi domači, vsi, ki smo Aleša poznali in mnogi, ki ga niso nikoli videli, pa so zanj slišali šele po junijski vojni, smo trepetali in želeli, da bi okrevail. Nekako po petih mesecih pa je posebej razveseljivo, da je Aleš zunaj smrtno nevarnosti.

O Aleševi nesreči sem se pogovarjal z njegovimi starši, očetom Stanetom in mamo Ivanko. Kljub zaskrbljenosti za sina in za posledice, ki bi mu utegnile ostati, sem pri obeh našel kar precej optimizma in upanja, da se bo vse dobro izteklo.

V dnevnem časopisu smo lahko prebrali, da so Aleša 4. decembra v ljubljanski infektijski kliniki obiskali predstavniki republiškega štaba teritorialne obrambe in mu izročili dve visoki odlikovanji. Prejel je znak za sodelovanje v bojih za suvereno Slovenijo in častni znak Teritorialne obrambe Slovenije.

Aleš Kodra se je rodil 13. decembra 1964 in tako prav te dni praznuje svoj 27. rojstni dan. In kaj naj bralci Slamnika, občani Domžal, vsi, ki ga poznamo in vemo za njegovo nesrečo, Alešu, našemu vojaku in borcu za samostojno Slovenijo ob rojstnem dnevu, božičnih in novoletnih praznikih zaželimo drugega kot to, da bi kmalu ozdravel in se vrnil med domače, k staršem, ženi Karmen, štiri in pol leta stari Anji in komaj polletni Katji.

Aleš, želimo ti zdravja in sreče v letu 1992!

Mir vsem ljudem!

Vsako leto pričakujemo božične praznike in novo leto. Dobre želje si več ali manj vedno voščimo z enakimi besedami, tako bomo storili tudi letos. Vendar pa bodo naša letošnja voščila drugačna: po slovenski vojni in ob še vedno trajajoči vojni na Hrvaškem ima mir, ki si ga posebej zaželimo na prehodu v novo leto, polnejšo vsebino. Mir ni za nas več beseda ob drugih besedah, ampak se šele ob strahotnih dogodkih, ki jih doživljajo naši bratje in sestre, zavedamo njegove drugačnosti. Ob vsem tem pa se zastavlja vprašanje, kaj mi sami oziroma vsak posameznik lahko stori za mir. Odgovor je preprost, uresničitev teža: predvsem naj bi strpno odpravljali agresivnost (morebitno) svojih sogovornikov. Tako bi bili sejalcji miru. To je seveda ena izmed možnosti. Ob tem bi morali svoje odnose z ljudmi, ki jih nimamo dovolj radi, na novo prevetrili, če hočemo, da bodo tudi odnosi drugih do nas zaživel, kakor si vendarle želimo.

Jezus Kristus je postal človek, da bi mi postali božji. Rodil se je kot otrok, da bi ga sprejelo čimveč ljudi, kajti otroka, kakor vemo, povečini vsakdo sprejme. Poskusimo tudi mi sprejeti hrvaške begunce in druge ljudi v stiski, le tako bomo uresničili božično sporočilo, da moramo ljubiti vsakega človeka, ker se je sam Bog učlovečil v Jezusu Kristusu. Predvsem ne enačimo neslovenskih ljudi s politiko narodov, katerim pripadajo. Potrudimo se videti v njih Kristusa, ki išče zavetje.

Vsem ljudem dobre volje v Sloveniji ali vsem tistim, ki ne bodo spregledali pričujočega voščila, želim mnogo duhovne vedrine v božičnih praznikih, mir z Bogom in z vsemi ljudmi, s katerimi se srečujemo in z njimi delimo življenjsko usodo, v novem letu 1992 pa osebnih uspehov ter posebej političnega sodelovanja v blagor slovenske države.

IVAN KEPIC

OKROGLA MIZA

Oblikujmo in gradimo image – podobo – občine Domžale

Vodstvo naše občine se v zadnjem času intenzivno ukvarja s celotno podobo, promocijo občine. V sklopu teh prizadevanj bo v Knjižnici Domžale organiziranih več okroglih miz, na katere sta predsednik skupščine g. Schwarzbartl in predsednik izvršnega sveta g. Lenič povabila pomembne podjetnike in občane, pa tudi pripadnike strank in simpatizerje.

Toda – če bi sodili po skromni udeležbi na okrogli mizi o oblikovanju in podobi občine Domžale v ponedeljek, 9. decembra, bi lahko mirno rekli, da ta Domžalčanov prav nič ne zanima. Po drugi strani pa je tudi resnična ugotovitev – občina naj deluje tako, da bo

odprta podjetništvu in pobudi, da bo ustvarjala ugodne možnosti za vse dejavnosti, da bo čutili primerno podjetniško klimo – o promociji pa naj razmišljajo strokovnjaki. Ta predlog je že takoj na začetku podal g. Stane Oražem. Če bodo promovirali in ponujali prazen žakelj, če bo promocija le v marketinške prijeme zavita laž in manipulacija – potem jo bodo zainteresirani hitro spregledali. Kljub temu pa so razpravljalci ugotovili, da je bila občina Domžale v preteklosti zelo uspešna, doslej pa ni znala svojih prednosti in ugodnosti ustrezno predstaviti javnosti. Imamo dobre gostilne, teniški center, zgodovinske objekte,

na pomanjkanje prenočitvenih zmogljivosti pa je opozoril predsednik Turističnega društva Domžale g. Marjan Vodnik. Seveda pa je treba predvsem razvijati podjetniški image, obrtniško področje, kraj, kjer so davki stimulativni in kjer vlada red na vseh področjih, kot je zahteval g. Matjaž Karlovšek. Domžale se morajo v prihodnosti razviti tako, da nas bodo iskali drugi, da se je bo prijel glas: novo vrednost boste najhitreje in najuspešneje ustvarili v Domžalah. Tako kot je stvar z Japonsko ilustriral g. Matjaž Brojan.

Res je, da se Domžal še vedno drži pridevek najboga-tejše občine, toda to že dolgo ni več res. Nam je pa to všeč in nam godi, se je pohvalil g. župan Schwarzbartl. Prav gotovo pa je takšno mišljenje še vedno velika prednost in na njej se da graditi tudi v prihodnje. Kajti image se gradi dolgo, zruši pa zelo hitro.

V ozadju razprav na okrogli mizi pa je bilo vseskozi tudi vprašanje novih preblikovanj občin in vprašanje regije. Po zadnji varianti naj bi bila ena od 22 regij tudi osrednje slovenska, ki bi vključevala občine Kamnik, Domžale in Litijo do Save, morda tudi del Zassavja z Izlakami. Poudarjeno je bilo, da ob razmišljanju o tem ne bi smeli vse energije usmeriti le v prestižno vprašanje, kje bo njeno središče, pač pa se organizirati in s skupno zavestjo izgraditi prepričljiv image tudi takšni regiji ter najti skupne koristi povezovanja.

Pravih zaključkov na okrogli mizi niso našli. Morda bi morali razmisliti o tem, da je potrebno že na začetku vključiti v takšne razprave strokovnjake, ki bi na to temo prav gotovo lahko povedali veliko zanimivega. Tako pa smo odhajali kar nekoliko razočarani.

CVETA ZALOKAR-ORAŽEM

SREDIŠČE DOMŽAL

Poslovno podjetniški center

Izvršni svet Skupščine občine Domžale je v avgustu obravnaval predlog sprememb zazidalnega načrta centralnega območja Domžal v skladu z novimi spoznanji in modernimi trendi razvoja mesta Domžale.

Predlog je pripravil g. Matjaž Karlovšek, dipl. ing. gr., direktor firme »KARLOVŠEK« D.O.O. in neprofesionalni član IS Domžale, zadolžen za stanovanjsko in komunalno dejavnost.

V skladu z namenom, da se za našo občino opredelijo cilji kot so:

– formirati v Domžalah center podjetništva

– izboljšati kakovost življenja in okolja

– povečati dohodek

– zadržati stopnjo nezaposlenosti pod osem odstotkov je Izvršni svet zadolžil Sekretariat za urejanje prostora in varstvo okolja, da uresniči spremembe zazidalnega načrta centralnega območja Domžal.

Pristojni občinski sekretariat je hotel dobiti več možnih rešitev idejne zasnovne pozidave območja centra Domžal – KARE ALKO, zato je izvedel anonimni natečaj za pridobitev nove urbanistično arhitektonske zasnovne zazidalnega načrta Domžal.

Povabljeni so šest avtorjev,

EKOLOGIJA – ZA ČISTO OKOLJE GRE

Kamniška Bistrica kmalu brez gnojevke iz farme Ihan

(nadaljevanje s prve strani)

bolj zmanjšali delež dodane vode. To so dosegli z uvedbo reciklažnega sistema za izpiranje prečnih kanalov v objektih. Z izgradnjo črpališča za gnojevko in s povezovalnimi cevovodi smo omogočili, da se gnojevka, ki pride po kanalizaciji do črpališča, s črpalkami ponovno vrača v prečno kanalizacijo v objektih.

Tako se kanali ne spirajo več z vodo, ampak z gnojevko. S tem se je dnevna količina gnojevke zmanjšala s 700 m³/dan, na 400 m³/dan, sušina pa se je iz borih 2%, povečala na 3–5%.

Taka gnojevka je dosti primernejša za nadaljnje anaerobno gnitje; zmanjšale so se količine, manjši so tudi potrebni volumni drugih objektov. Prav tako je manjša potreba zmogljivosti pripadajoče opreme.

Črpališče za gnojevko je izvedeno tako, da se ne samo reciklažno izpirajo kanali, temveč je zagotovljeno tudi samodejno prečrpavanje gnojevke na lokacijo CCN, kjer so ostali objekti za predčiščenje.

V tej fazi predvidena dela so izvajali od jeseni 1987 do avgusta 1988, ko je bil opravljen tehnični prevzem. Od tega časa se sistem dnevno uporablja in daje več kot pričakovane rezultate.

Separacija gnojevke in hidrotransport do CCN

Druge stopnja sanacije zajema izgradnjo cevovoda do Centralne čistilne naprave ter objekt za mehansko separacijo gnojevke. Izvajanje in dokončanje teh del je prav tako teklo v letu 1988.

Tako je omogočeno, da iz črpališča na farmi s črpalkami po podzemnem cevovodu prečrpamo gnojevko na lokacijo CCN. Iz gnojevke na mehanskih separatorjih izločimo tiste delce, ki bi v gnilišču delali škodo, to pa bi lahko ogrozilo normalen tek anaerobnega gnitja.

Čvrsti del, ki bo nastajal pri separaciji, je kvalitetno organsko gnojilo in ga bodo v celoti uporabljali za gnojenje, možno pa ga je s kompostiranjem še izboljšati. Farma ima že sedaj evidentiranih več zainteresiranih podjetnikov, ki bi celotno količino čvrste faze odvzeli.

Ker se v javnosti pogosto pojavlja napačno mnenje, češ da je čvrsta faza po separaciji oporečna za uporabo kot gnojilo, poudarjamo, da ni nikakršne povezave med blatom, ki nastaja po dehidraciji na čistilni napravi, in našim blatom, saj so tehnološke poti povsem ločene. Tako ne more nastati kontaminacija naše čvrste faze.

Gnilišča, kotlovnica, plinohrami, objekt dehidracije in koristna uporaba bioplina

Tretjo stopnjo sanacije so začeli izvajati decembra 1989, je pa najboljše in najzahtevnejša. Kakor je iz naslova razvidno, v tej fazi izvajajo vse tipe objekte, ki bodo zagotovile, da se bo onesnaženje gnojevke toliko zmanjšalo, da bo mogoče izpust v dokončno čiščenje na Centralni čistilni napravi Domžale-Kamnik.

Po separaciji se bo ves tekoči del gnojevke prečrpaval v anaerobna gnilišča, kjer se pod kontrolo (temp. 35°C, kontinuirano mešanje, brez prisotnosti

zraka) razvijajo posebne metanogene bakterije; te organsko snov prek več vmesnih faz razgradijo do končnih produktov, in sicer metana (CH₄), ter ogljikovega dvokisa (CO₂).

V gniliščih, kjer se proces odvija, traja zadrževalni čas najmanj štirinajst dni, omejena pa je tudi količina organske snovi, s katero smemo obremeniti m³ volumna gnilišča. Po gnotju se gostejši del gnojevke prečrpa na centrifugo, pred tem pa se dodajo flokulanti, ki povzročajo kosmičenje majhnih delcev in s tem omogočajo učinkovito ločevanje gošče od tekočine.

Tekoči del, ki kot preliv zapušča gnilišča, ter tekoči del po centrifugiranju po kanalizaciji spuščamo na dokončno čiščenje v CCN.

Po procesu v gniliščih se onesnaženost gnojevke po parametru organska snov zmanjša za ca. 50%, po parametru KPK pa za 70%. Kot zelo koristen stranski produkt, ki močno zmanjša obratovalne stroške, pa nastaja bioplin, zmes metana in ogljikovega dvokisa v razmerju 70:30.

Če proces najbolj uspešno teče, nastane v gnilišču pri razkroju 1 kg organske snovi med 0,8–1 m³ bioplina, katerega energetska vrednost je ca. 6 kW. Plin se na vrhu gnilišča zajema in shranjuje v plinohramih, velikih 2 × 400 m³. Pričakovana dnevna količina plina,

ki bo tako nastala iz farmskih odplakov, je med 3.500 do 5.000 m³.

Na 240 kW motorjev, konstruiranem posebej za tako pogonsko gorivo, se bo plin sežigal, kubični meter plina z opisano vsebnostjo metana pa bo dal približno 2 kW električne energije in ca. 4 kW toplotne energije, ki se kot voda, segreta na 90 stopinj C, po toplotni izmenjevalci pelje na toplotne izmenjevalce, postavljene med primarno in sekundarno gnilišče, gnojevka, ki se s črpalkami odvzema na dnu gnilišča, se prav tako vodi na toplotne izmenjevalce; tu se segreje in na vrhu gnilišč ponovno vrača. S tem se zagotavlja mešanje vsebine digestorja in tudi ohranjanje za proces optimalne temperature. Električna energija, ki jo bomo tako pridobivali, pa se bo v celoti porabila na centralni čistilni napravi. Ker sta na tej napravi že instalirana dva plinska agregata, bi z bioplinom, dobljenim v gniliščih centralne čistilne naprave in v farmskih gniliščih, v celoti pokrili potrebe po električni energiji, toplotna energija pa bi se predvsem v poletnih mesecih pojavljala v velikih presežkih.

Poleg opisanih prednostih bioplina kot vzporednega produkta anaerobnega gnitja se pojavlja tudi problematična komponenta, in sicer žveplovodik – H₂S; ta je predvsem produkt razpada beljakovinskih

komponent v gnojevki. Ker ta plin po zgorevanju skupaj z vodnimi hlapi tvori žveplosto kislino, ta pa povzroča rjavenje in poškodbe na plinskem agregatu, je pred uporabo potrebno žveplovodik zmanjšati na nivo, ki ga predpisuje proizvajalec, pričakovano vrednost, ki bo med 6.000 in 10.000 mg/m³ plina, bo tako potrebno znižati na mejo pod 1200 mg/m³. S tem se poleg varovanja plinskega agregata doseže tudi ustrezno nizka vsebnost SO₂ v izpušnih plinih po zgorevanju. Za dokončanje III. stopnje sanacije bo torej potrebno zagotoviti sredstva za nakup opreme za čiščenje plina, katere cena se giblje med 250.000 do 300.000 DEM, poleg tega pa nam v celoti manjka oprema za zbiranje in transport čvrste faze po separaciji in dehidraciji ter bakla za zgorevanje morebitnih presežkov plina. Prav tako bo potrebno pokriti stroške zagona, ki vsekakor ne bodo majhni, saj se bo v poizkusnem obratovanju gotovo pokazalo, da bo treba popraviti ali izboljšati kakšne detajle, kajti šele

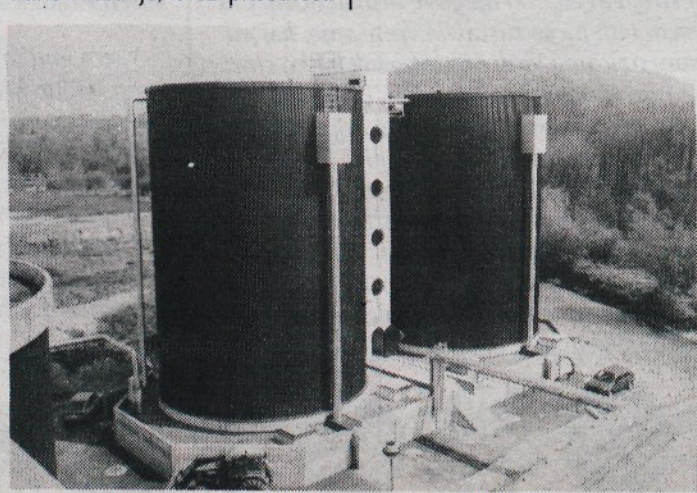
obratovanje pokaže, kako najbolj ugodno poteka proces. Projekt se temu le bolj ali manj približa. Zgrajeni objekti skupaj s potrebnimi stroški omogočijo čimboljše možnosti za razvoj, saj celotna tehnologija sloni na spoznanjih iz procesov, ki se v naravi dogajajo. Dobra projektna rešitev tako omogoča le bistveno bolj učinkovit proces, s tem pa tudi večjo ekonomiko čiščenja.

Leta 1991 so nam odtegnili vsa nepovratna sredstva in pomoč pri izgradnji, hkrati pa moramo plačevati izredno visok vodni prispevek kot kazen za onesnaževanje Kamniške Bistrice (ta samo v letu 1990 znaša ca. 1.000.000 DEM). To nas postavlja v neenakopraven položaj s tistimi, ki reševanje ekoloških problemov prelagajo. Za dokončanje v projektu predvidenih del nam manjka le deset odstotkov ali ca. 700.000 DEM. Kljub temu ostaja rok za dokončanje del negotov, saj v zaostrenih razmerah gospodarjenja, ob izredno visokih stroških, ki jih plačujemo za onesnaževanje, osnovna proizvodnja ne prenese še pokrivanja investicije.

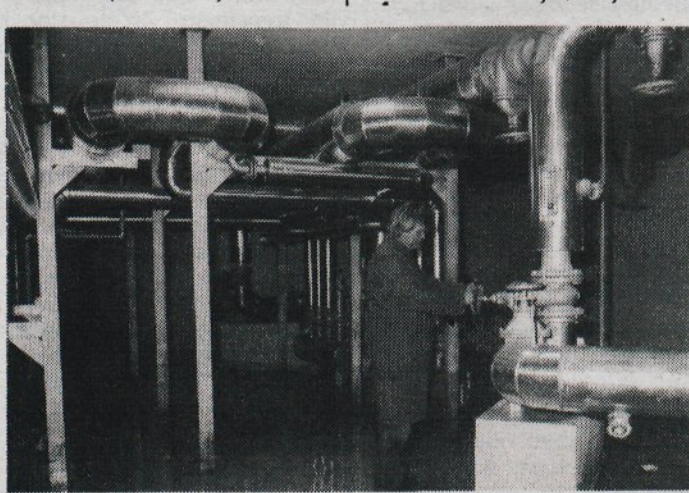
Ostaja upanje, da se bodo uresničile obljube visokih predstavnikov vlade in predsedstva R Slovenije, ki so na sestanku 1. 10. 1991 na naši Farmi sklenili, da bodo tistim farmam, ki so s sanacijo začele, finančno pomagali, saj je jasno, da so za normalno oskrbo trga potrebne vsaj toliko časa, dokler se ne postavi alternativna proizvodnja.

V tem primeru smo prepričani, da bi dela dokončali do poletja 1992, ko nastopi tudi najugodnejši čas za zagon objektov.

Jože Jurkovič, dipl. vet.

Dve gnilišči – prostornina vsakega je 1800 m³

Del strojnice novega gnilišča

ki naj bi do 23. decembra 1991 izdelali nove rešitve pozidave skupaj z maketo 1:500. Določena je ocenjevalna komisija. V njej so predstavniki občine, krajevne skupnosti ter zastopniki sedanjih lastnikov zemljišča, in sicer:

- SKB – Investicijsko podjetje d.o.o.
- Trgovsko gostinsko podjetje »NAPREDEK«
- GIP »Pionir« Novo mesto
- Skupščina občine Domžale.

Kot poročevalca sta imenovana ugledna arhitekta Braco Mušič iz Ljubljane in Janez Hacin iz Ženeve.

Tako naj bi zagotovili najboljšo varianto našega dragocene prostora v centru Domžal, s tem da bodo vsa dela še dodatno predložena v ogled in razpravo vsem občanom našega mesta in bodo lahko s svojimi pripombami in sugestijami podali koristne nasvete načrtovalcem bodočega centra.

Izvršni svet in predsedstvo občine Domžale se zavedata, da je ureditev tega dela Domžal zelo pomembna za nadaljnji razvoj in videz našega mesta.

M. KARLOVŠEK

Pesnikova vrnitev

Zdaj bom sanje izpil iz vseh kup, jutri bo praznik otrok in moj dan.

(FRANCE BALANTIČ: Praznik otrok)

V dneh od 26. do 30. novembra 1991 je bila v Kamniku vrsta prireditev ob sedemdesetletnici rojstva pesnika Franceta Balantiča, ki se je tako simbolično vrnil v svoje rodno mesto Kamnik in v svoj Novi trg, kjer je preživel svojo mladost. Odlej pa bo nanj opozarjal lep spomenik, delo akademskega kiparja Draga Tršarja.

Svoj spomenik pa si je postavil France Balantič sam; to je njegova poezija, ki je simbolno premagala pesnikovo fizično smrt v plamenih. Morda so ravno izobčenje, prepovedi in nasilje nad Balantičevim pesniškim delom povzročili, da danes prihajajo nad nas dela drugih prepovedanih, zamočanih in pozabljenih pesnikov in pisateljev. Tako počasi in vztrajno nastaja pred nami nov in polnejši mozaik dobe, ki ga sestavljajo kamenčki padlih na

»pravi« in »nepravi« strani. Znamci morda ne bodo niti slutili, koliko boja in truda je bilo treba za jasnejšo podobo o prelomnem času druge svetovne vojne in o umetnosti, ki je zrasla v tistih usodnih dneh. O tem boju in trudi pričajo številna dela, ki jih je Francetu Balantiču in njegovim zamočanim vrstnikom posvetil literarni zgodovinar France Pibernik.

Ob odkritju spomenika sem se ob tehtnih besedah ministra Andreja Capuda spomnil, kako je Balantičevim pesnim utiral pot med ljudi stranski župnik France Gačnik, ki jih je vpletal v svoje pridige in v vezna besedila pri ritmičnih in folklornih mašah. To je bilo pred desetletji in so običajno sledile »posledice«. Spomnil sem se tudi ne »nezaslišano predznost« prof. Tine Romšakove, ki je »že davno« uvrstila Balantičeve pesmi v recital lirike kamniških pesnikov in s tem pripravljala pesnikov povratek v kamniški Novi trg in – v našo zavest.

Ob gorečih baklah in pesmi mladih pevcev zbora »Cantemus« je pošumevala stara Tomasova lipa sredi Novega trga in spominjala na dni, ko je tod hodil pozabljeni pisatelj Josip Ogrinec, iskal pri svoji sestri toploto domačega ognjišča in preganjal lakoto ter revščino dunajskega študenta. Tam so odrasli njegovi nečaki Bankoviči, ki so tudi pustili sledi v slovenski zgodovini. Josip

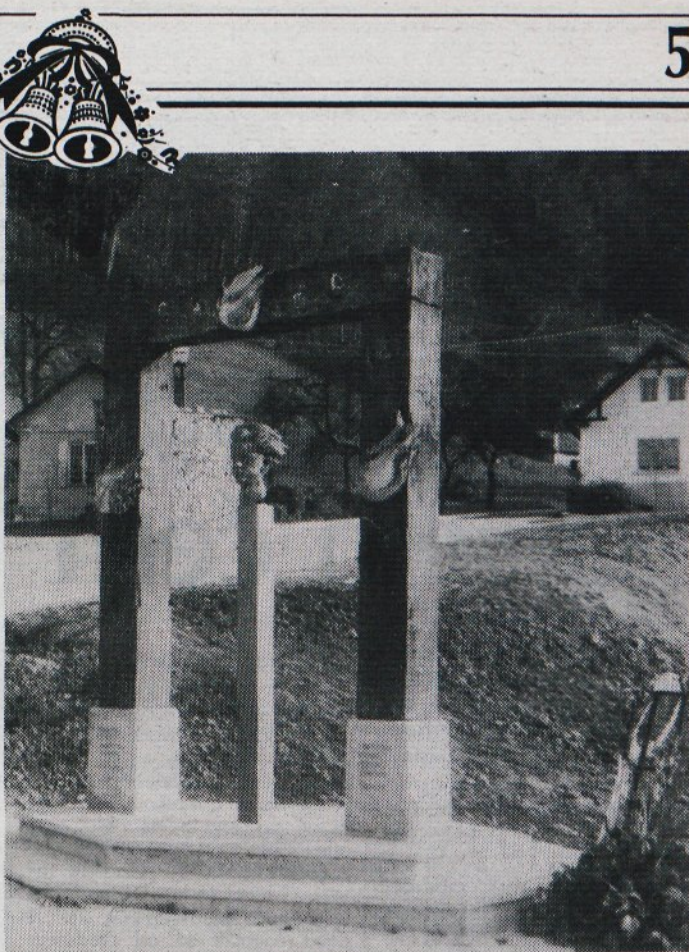
Bankovič je bil duhovnik, pisatelj in zgodovinar; zlasti pa je zaslužen za ponovno ožvitev stiškega samostana. Njegov brat Alojzij je znal vse evropske jezike in mnogo je prevajal; danes pa se ga spominjajo predvsem farmacevti, ker je ustvarjal njihovo slovensko izrazoslovje. Tudi tretji brat, dr. Ivo Bankovič, ki se je boril za slovenske pravice v dunajskem parlamentu, počiva pozabljen na kamniških Žalah.

Proti Srednješolskemu centru Rudolfa Maistra nosi veter besede Balantičeve žalostnike:

**In ne bo očeta, ne bo mene, da bi sad rodil
joj, moj Bog, da sem tako grešil,
da je v meni smrt rodu spočeta!**

Pri sebi ugovarjam igralcu Borisu Kralju: »Rad pesnikov, vidcev in vodnikov ne more izumreti! Umre človek in morda zamre rod, pesem pa živi! To dokazujejo Balantičeve pesmi in pesmi zamočanih, ki jih noben plamen ne more uničiti!«

JANEZ MAJCENOVIČ

Župnijska Karitas je dobila v najem prostore in telefon

Župnijska Karitas Domžale je dobila v najem od občine prostore na Ljubljanski 34. Podjetje Graditelj, ki je do sedaj imelo v najemu te prostore, nam je začasno odstopilo telefonsko številko 723-577, za kar se jim iskreno zahvaljujemo. S pridobitvijo teh prostorov imamo tako možnost imeti uradne ure, v katerih se lahko vsak oglasi pri nas, mi pa mu bomo po svojih možnostih tudi pomagali. Uradne ure imamo trikrat tedensko, in sicer v torek in petek od 10. do 12. ure ter v četrtek od 16. do 18. ure. V tem času bo kdo od naših

prostovoljcev, članov župnijske Karitas, na razpolago v naših prostorih ali po telefonu. Župnijska karitas želi pomagati ljudem v stiski, bodisi duševni ali materialni, zato se na nas lahko obrne vsak, neodvisno od njegovega prepričanja ali narodnosti. Pomagali bomo po svojih najboljših možnostih. Vse farane pa vabimo k aktivnemu sodelovanju. Srečanja članov župnijske Karitas ostanejo kakor do sedaj, ob torkih zvečer, ob 20. uri v veroučni učilnici. Prisrčno vabljeni.

Kdorkoli želi denarno podpreti naše delo, lahko svoj dar

odda v naši pisarni, kjer dobi tudi potrdilo, ali na žiro račun številka 50120-620-149-05-1300113-1042769, pri Ljubljanski banki Domžale – 300. Redno zbiranje denarja v župnijski cerkvi v nabiralnik z napisom za Karitas ali pri gospodu župniku, ki je naš ustanovitelj, pa velja še naprej.

Vsem darovalcem že vnaprej iskrena hvala.

Tajnica župnijske Karitas
Domžale

MARIJA
BIZJAK-SCHWARZBARTL

Borza ponudbe in povpraševanja

Na obrtni zbornici Domžale, Vir, Šaranovičeva 21, je postavljena računalniška borza ponudbe in povpraševanja, ki vključuje domače obrtnike, podjetnike, inovatorje in tiste s področja Alpe-Jadran. Baza je postavljena v sodelovanju s centrom za informacijski sistem (CIS) pri gospodarski zbornici Slovenije, občine Domžale in obrtne zbornice Domžale.

Organizirali bomo pomoč pri uvajanju za samostojno spremljanje in vnos v bazo z računalnikom. Proti plačilu bo možno svetovanje in vnos našega sodelavca.

Misli dveh gospodov z vrha

Bliža se parno leto 1992. Meni so bila parna leta vedno nekako uspešnejša. Da so rojevanje in prvi koraki težki, mi potrjuje tudi rojstvo mlade Slovenije v letu 1991, kot tudi rojstvo mojih treh otrok, ki so se vsi rodili na neparna leta.

Prepričan sem, da bo leto 1992 za vse nas bolj uspešno, ugodno in z več veselja. Čas je že, boste dejali. Čas, čas in delo, zabeljena z naključji spoznanji nas peljeta naprej.

Za vas, spoštovani bralci, sem modroval v družbi člana predsedstva g. Omana in ministra za turizem g. Inga Paša ter g. Janeza Škrlepa in drugih.

G. Oman pravi, da je predsedstvo bistveno poseglo v slovensko sceno le dvakrat, in sicer ob plebiscitu in ob agresiji. Predvsem je zadovoljen, ko so takrat, ko je bilo to potrebno, našli skupen jezik v predsedstvu in v večini strank. Sicer pa pravi, da po ustavi ne predsedstvo in ne predsednik Kučan nimajo tistega odločujočega vpliva. Če se ne bi bil g. Kučan kot osebnost močno umljal, bi bila ta funkcija povsem neizrazita.

Agresija na Slovenijo je povzročila, da smo prišli do raznih spoznanj. G. Paš trdi, da so slovenski turistični delavci spoznali, kakšen je slovenski turist. Slovenec je najboljši gost. To ni samo neka politična samohvala. Slovenski gost danes ve, kaj je kvaliteta, ne brani se kvalitete tudi plačati. To je spoznanje letošnje sezone, ko so se Slovenci v glavnem zadržali na slovenski obali in drugih turističnih središčih širom po Sloveniji.

V povolilnem obdobju še nismo prišli do celovite nacionalne kmetijske politike. Dolgoročna politika vedno temelji na programu, ki pa še

ni narejen. V Jaršah si je g. Oman ogledal novogradnjo – hlev Janeza Slevca. V pogovoru med Janezem Slevcem mlajšim in g. Omanom je ta ugotovil, da si investitorji velikokrat nakopijejo na vrat ekonomsko tako drage objekte, da jih iz denarja zasluženega na kmetiji ni mogoče izpeljati. Veliko bo treba ekonomsko osveščati našega kmeta. Hlev je ekonomski objekt, ki mora imeti svojo dobo amortizacije. V Kanadi je videl veliko objektov, ki so bili funkcionalni in že na prvi pogled finančno pristopnejši.

V debato o Avstrijcih, ki jih vedno jemljemo za primerjavo, izvedemo, da so severni sosede svetovni turistični rekorderji. Znajo tržiti s svojimi hribi, jezeri. So pa Avstrijci tudi mojstri v samoorganiziranju. Kmetije ustanavljajo strojne krožke, kjer si izmenjujejo usluge. Lastnik stroja ne posoja, temveč gre krožkarju izmenjati uslugo. Ta sistem bi bilo potrebno uvesti tudi k nam.

Tudi Italijani so prišli na naše rešeto. So zelo kooperativni, želijo si sodelovanja na političnem področju, ker se zavedajo, da je politično spoznavanje in sodelovanje vedno tudi zamelek gospodarstva, trdi g. Oman.

Italijani so poleg domačega gosta pomagali preživeti slovenskemu turizmu. Za nas je italijanski gost najpomembnejši tuj gost. Slovenska ponudba bo v prihodnje oblikovana tako, da bo v prvi vrsti igrala na čustva italijanskega gosta.

Prihodnje spremembe lastninskih odnosov bodo šle na roko razvoju turizma. Turizem je namreč stvar zasebne gospodarske pobude in osebnega odnosa do gosta. Ni pošteno trditi, da se v »družbenem sektorju« niso trudili. Kjer so bili ljudje, ki so svoje delo vzeli več kot le službo, so to dokazali.

Enako velja tudi za kmetijstvo. Trditi, da bomo po denacionalizaciji in lastninjenju pridelali več in ceneje, ni dokazljivo. Pri prehodu bomo morali biti predvsem strpni, kajti sogovorniki so se strinjali, da stare slovenske vrline, kot sta nevoščljivost in pravedarsko veselje še vedno žive. Nedokončani projekti

S tega mesta se bodo kolesarji pognali proti Mengeški koči – prireditve Kolesa in gradovi 28. 12. ob 9. uri.

Gospod Oman in podžupan naše občine na obisku pri Mengšanih

komasacij zbujajo strah in previdnost. G. Oman je prepričan, da radikalni rezi npr. zaprtje velikih prašičjih farm v trenutku niso prave rešitve.

Vojna na Hrvaškem je za slovensko gospodarstvo poguba. Slovenci smo prek svojih podjetij veliko izvažali tudi živino, ki je bila kupljena na Hrvaškem, dopitana pa pri nas. To so bili predvsem znameniti »simentalci«, katere obožuje italijanski trg. Ti tokovi so sedaj oslavljeni. S Hrvaško smo na nivoju ministrstev za turizem v zelo dobrih odnosih. Tako z g. Vranicanijem in sedaj g. Popovičem še gojimo pristne odnose. Pomagamo si. So pa Hrvatje kljub vojni na državnem nivoju turistične propagande zelo agresivni. Na sejmu »Turistica« v Frankfurtu so bili izredno prodorni.

Turizem in kmetijstvo sta panogi, ki ne moreta ena mimo druge. Obe sta vpeti v makro in mikro prostor. Slovenski kmetijski proizvajalec, v glavnem mislim družinsko kmetijo, se bo moral razvijati v dveh smereh. Tržno učinkovita proizvodnja, ki bo omejena z upoštevanjem ekološko osveščene odnosa, je osnova. Delitev po intenzivnosti vloženega živega dela na ha oz. na enoto proizvoda, pa bo ločevala po površini osnovnega zemljišča »velike in male«. Izjemno intenzivnost, povezano z majhno površino, bo treba tudi nadzorovati oz. ljudem omogočiti dopolnilne dejavnosti.

Naša turistična usmeritev, prin-

cip »mehkega turizma« ima v Sloveniji podlago zaradi naslednjih vzrokov: sorazmerno majhna dežela, zelo razgibana s sorazmerno majhnimi regijami, neprimerna za sistem množičnega turizma. Naša komparativna prednost je v sorazmerno ekološko ohranjeni naravi, ki ni okužena z velikimi turističnimi kolosi. V Sloveniji imamo komaj 35.000 postelj v družbenem sektorju in 30.000 v zasebnem. Za mesto kot Celje torej. Primerjava z Istro, kjer število prebivalcev ob sezoni naraste za najmanj štirikrat pa celo do desetkrat v nekih predelih, torej ni možno.

O podjetniškem pogledu na življenje smo se pogovarjali. O lastništvu, o zemlji. G. Oman pravi, da ne razmišlja, da bi dokupoval zemljo k svoji kmetiji. Izrazil je veliko zadovoljstvo, da s svojim sosedom lepo sodeluje. Mejnike med parcelama sta zaorala, tako da ni tistega pol metra vmes. Podjetništvo se ne more razviti tam, kjer ni zaupanja, kjer ni želje, da bi se vsi, tudi tvoj in moj sosed, bolje prebijali skozi življenje. Podjetništvo razmišlja tudi kmet, ki zna svoje otroke pravilno vključevati v svojo dejavnost, pravočasno prepuščati pobudo mladim. Tisti mladi in dekle, katerim so dane možnosti, da se v mla-

dosti preizkusijo, se tudi v zrelih letih ne bodo bali podjetniškega tveganja.

Gospoda smo tudi povprašali, kaj naj storimo v občini Domžale, ki bi jo lahko imenovali tudi občino žalostnih gradov.

G. Paš je hudomušno izjavil, da upa, da DOMŽALE ne bodo DOM žalosti. Okrog gradov pa trdi, da so v slovenskem turističnem konceptu del posebne ponudbe, ki jo šele gradimo. So tudi del slovenskega ponosa, kar velja za cerkve in cerkvice. Na Kozjanskem so številni gradovi, kar pomeni, da je bilo to območje nekoč bogato. Danes so ta demografsko ogrožena področja iz ziv, priložnost. G. Paš tudi pozdravlja zamisel o kolesarski povezavi prestolnice z »osrednjo slovensko pokrajino«. Pravi, da bi se našel tudi kakšen tolar... V akcijo »Kolesa in gradovi« bo vključil tudi strokovnjake z ministrstva pravi. Akcija se vključuje v naš koncept. Izpostavlja individualnega gosta, vpetega v naravo, in tako nudi možnost osebnega stika s prebivalstvom. Njegova želja je, da v Slovenijo v prihodnje ne bodo hodili gostje »firbci«, temveč predvsem gostje povratniki, ki bodo prihajali zaradi prijetnih spominov.

G. Oman je zaželel Mengšu, kjer smo obiskali Slevčovo kmetijo, obrat Agroemone na Dmrovec, kirsarno želja Ručigaj v Loki, Mengeški grad in Mengeško kočjo uresničitev velikih, a že razpoznavnih in dosegljivih ciljev. »V Mengeš je potrebno priti večkrat, da ga spoznate!« je poudaril g. Škrlep, tokratni gostitelj, ki nam je namesto odsotnega menageškega župana g. Janeza Pera zaželel dobrodošlico na prireditvi »Kolesa in gradovi«, ki bo v Mengšu 28. 12. 1991 ob 9. uri pred Mengeškim gradom.

Dobrodošli na prireditvi »KOLESA IN GRADOVI«, kjer si bomo poleg dobre rekreacije in zabave voščili tudi SREČNO 1992!

Srečno 1992 pa velja za vse, kar nas je otrok božje matere!

domžalski podžupan
JURIJ BERLOT

PAVLE GROS, PREDSEDNIK SVETA KS

O krajevnih skupnosti, pa še o čem

Pavle Gros

Predsednik je optimist

»Čprav smo že v juniju oddali program, v katerem smo predvideli 40 odstotno občinsko udeležbo, uradne informacije še nimamo. Glede na kritično pomanjkanje finančnih sredstev v občini pa se že sliši, da denarja skoraj ne bo. Če bomo torej odvisni le od lastnih sredstev, v teh računamo tudi dodatno zbrana sredstva krajanov, bomo kljub temu delali, pričakujemo pa, da bo občina svoj delež dala enkrat v prihodnjih letih in to v višini, kakršno je obljubila,« je optimist g. Gros. Samo z denarjem KS naj bi tako modernizirali ca. 900 metrov cest, ki pa bodo v skladu s projekti ožje, tudi brez pločnikov, vendar še vedno pričakujejo, da bo program samoprispevka v celoti realiziran do konca prve polovice 1993. leta.

Za vsakega nekaj

Zaradi odločnega nastopa krajanov se je HELIOS – Kemična industrija Domžale odrekel svojim ambicijam po razširitvi svojih obratov na zahodnem bregu Mlinščice, s skupnim dogovorom pa je bilo območje med strugo Mlinščice in naseljem Vir opredeljeno kot varovalni pas v obliki športno rekreacijskega parka. V programu načrtujejo rekonstrukcijo že obstoječega nogometnega igrišča, izgradnjo večnamenske ploščadi za košarko, odbojko, rokomet in mali nogomet, štiri teniška igrišča, poligon za BMX kolesa in otroško igrišče, pa tudi večnamenski objekt s sanitarijami, garderobami za športnike, klubske prostore, gostinski lokal in pomožne prostore, urejene naj bi bilo parkiranje, pa veliko sprehajalnih poti in zelenih površin. Na tem območju naj bi našli zase delček zelenja vsi: od mamic z dojenčki, do malčkov, športnikov in upokojencev.

Drevesca so se prijala

Sklenjena je že pogodba o uporabi zemljišča za naslednjih petin-

trideset let, Oljarna pa je na krajevno skupnost prenesla del zemljišča in s tem omogočila KS, da legalno in zakonito izgradijo večnamenski objekt in športno ploščad. Lokacijska dokumentacija je pripravljena in Virjani računajo, da občina ne bo delala večjih težav in da lokacijska odločba do konca 1991. leta bo. Projekti so, zato bi upravičeno pričakovali, da se bo v leto 1992. v parku marsikaj dogajalo, pa se najbrž ne bo! Zakaj, malce kasneje!

Letos so že slavnostno odprli obnovljeno nogometno igrišče, večnamensko športno ploščad pa tudi stezo za BMX kolesarje, vse iz sredstev samoprispevka in z veliko prostovoljnega dela, veselja in srčnosti. Fino planiranje površin, pobiranje kamenja, sejanje trave, humosiranje in še kup del je, ki so jih opravili prizadevni športniki. To se lahko oceni, ne more se pa plačati,« je g. Gros vesel prizadevnosti športnikov, ki so brez večjega pompa posadili tudi 73 dreves, med njimi 33 lip. Vsa drevesa so se prijala in lepo rastejo. »Ni kaj, naši športniki so pač pragmatiki in sade drevesca v času, ki ga je narava za to namenila,« se smeje g. Gros...

Zakaj plačati svoje?

Kot je že omenjeno, se predsednik boji, da v prihodnje ne bo šlo tako lahko. Pri tem misli na odločbo o lokaciji, po kateri naj bi KS plačala slab milijon SLT (ocena prvo polletje 1991. leta) za prekalifikacijo zemljišča. Teh sredstev ni, nihče se jih ne upa odvzeti denarju za izgradnjo cest, pa tudi pravičnino ne bi bilo. »Pa je problem rešljiv,« je prepričan g. Gros, »povezan je z moralo ljudi, ki danes vodijo politiko in gospodarstvo.« Potem mi razložijo, kako so krajani celoten kompleks, ki meri blizu 100.000 m², še med predsednikovim g. Franceta Zormanom kultivirali. Tudi sam je bil med občani, ki so na omenjeno območje zvozili na desetine in stotine kamionov zemlje, jo bogatili z umetnimi gnojili, sejali travo, gradili, pobirali kamne. V sedaj lepo urejenem zemljišču je tudi trud šolarjev bližnjih šol Josipa Broza Tita in Martina Koželja iz Doba. Zasadili so drevesa, postavili klopi, uredili breg reke tako, da s svojo zeleno površino blagodejno vplivajo na človekovo počutje. »To je bilo delo entuziastov, ljudi, ki so bili pripravljeni narediti čudeže, pa jim življenje ni dalo pravih možnosti in prave izobrazbe. Niso vprašali, čigavo je zemljišče, delali so in ga usposobili, ne vede, da bodo enkrat zvedeli, da je pravno lastnik zemljišča Občinski sklad za kmetijska zemljišča, ki mu bodo morali plačati odškodnino,« razlaga g. Gros. Pravno je vse v redu, sklad bi

jih lahko celo tožil zaradi motenja posesti. Gledano življenjsko pa se Virjanom godi velika krivica, vendar je g. Gros prepričan, da se bo stvar uredila, saj so 100.000 m² šodra in smetišča spremenili v kmetijsko zemljišče zastoni, sedaj pa naj bi plačali 4000 m² kmetijskega zemljišča, ker mu spreminjajo namembnost. »KS Vir je s 3500 prebivalci tretja po velikosti in ima pravico, da se rekreira,« zatrjuje, »zbrali smo se, želimo in hočemo ustvariti športni park in ustvarili ga bomo!«

O makadamskih cestah

»Pred dnevi sem obvozil vse makadamske ceste, v slabem stanju so. Odgovornega sem obvestil, naj ceste primerno uredijo. Denarja ni, je bil odgovor. Prosil sem ga, naj napelje vsaj gramoz, gospodične, gospe in gospodje ob cestah pa bodo poskrbeli za posip ceste sami. Odgovoril je, da ne more dobaviti niti kubika gramaza, ker denarja ni, sredstva so porabljena in je razpravljanje o tem brezpredmetno. Glede na to, vas, drage tovarišice in tovariši obveščam, da se pripravite na to, da boste hodili do spomlad, morda še dlje, po luknjah in lužah v temi, ker ulice niso osvetljene. Malce za šalo malce za res predlagam, da z malo avtosugestije, domišljije in koncentracije pozabite, kakšne so naše ulice in hočite. Morda se vam ob tem celo utrne misel, da ima ime kakšne ulice na Viru zadah po kakšnem borcu NOB ali po kakšnem predvojnem borcu

za delavske pravice in organizatorju štrajkov, pa bi jo bilo treba preimenovali. Pomislite, da denarja ni niti za gramoz, pa se boste lažje odločili!«

Pa še o današnji situaciji

G. Gros pravi, da mu vsa ta slovenska politična evforija najeda živce. Ni bilo vse slabo. Spominja se časov, ko je bil mulc, časov tiste stare gnile jugoslavije. Mulci so si natlačili kuhane fižole in se šli potepati. Najraje so se ustavili pred izložbo mesarije, menda je bilo pri Frnihu. Strmeli so v razstavljene klobase, salame in druge mesne dobrote ter žvečili fožol in v svoji domišljiji resnično uživali. Tudi tega se spominja, da so pri nekom njegovem prijatelju vedno zaklali prašiča na petek. Petek je postni dan, pa mulci niso smeli jesti mesa in ga je več ostalo. »Predvsem vam to pripovedujem zato, ker bo marsikdo našel uporaben nasvet k temu, kako tole kritično obdobje preživeti,« pravi.

Srečno, Virjani!

V imenu sveta Krajevne skupnosti Toma Brejca Vir in v svojem imenu vsem krajanom, pa tudi drugim bralcem, želim res zdravo, srečno in mirno novo leto 1992, v velikem upanju, da ga bomo tokrat uživali kot državljani samostojne države Slovenije, priznane tudi od ostalega sveta,« zaključuje g. Pavle Gros najin razgovor. Hvala enako, g. Gros!

V. V.

Uradne ure neprofesionalnih članov IS

URADNE URE NEPROFESIONALNIH ČLANOV IZVRŠNEGA SVETA SKUPŠČINE OBČINE DOMŽALE

Interna številka pisarne za neprofesionalne člane IS: 35

Matjaž KARLOVŠEK stan. kom. gospodarstvo	torek od 7. do 8. ure četrtak od 15. do 16. ure
Anton PRESKAR finance in invest.	ponedeljek od 18. do 19. ure
Boris GRABRIJAN kmetijstvo	sreda od 12. do 14. ure
Tomaž Štebe obrt in podjetništvo ter turizem	sreda od 12. do 14. ure petek od 16. do 18. ure
Stane ORAŽEM varstvo okolja	sreda od 12. do 14. ure

Predsednik se na ogled postavi!

Ime mu je Jože Lenič, star je šestindvajset let in pet mesecev ter stanuje v Domžalah. Živi v izvenzakonski skupnosti, ima pet let staro steno, želel pa bi se voziti v Volvu 850. Po izobrazbi je diplomiran geograf, profesor geologije. V prostem času ga lahko srečamo v kinu, filharmoniji, Cankarjevem domu ali diskoteki Stari kovač. Včasih je igral harmoniko in pozavno, danes pa se predvsem predaja užitku, da posluša glasbo Iztoka Mlakarja, W. A. Mozarta, Dire Straitsov in Rolling Stonesov. Poleg tega tudi rad seže po literaturi. Najbolj ceni Vitomila Zupana, Josipa Murna, Oscarja Wilda in Edgarja Allana Poeja. Ob beletristiki spremlja tudi časopise.

Redno prebira Delo, Newsweek, Manager, To je to, občasno posveti pozornost Mladini, Financial Timesu in Kmečkemu glasu, zagotovo pa nikoli ne bere Slovenca, Slovenskih brazd, Antene in Lady. Med športi mu je daleč najljubša košarka, tako da ga lahko vsak torek zvečer srečamo v telovadnici OŠ JBT, kjer vneta meče na koš. Prostega časa ne porabi samo za konzumacijo duhovnih vrednot, temveč je tudi velik ljubitelj kalamarov na žaru in hamburgerjev, vse to pa rad poplakne s kozarcem renskega rizlinga ali coca-cole.

Ob Vaši kandidaturi za predsednika IS SOB Domžale, pa tudi pozneje ob Vaši izvolitvi, so se v občini pojavili očitki, češ da ste še premladi za ta položaj.

Kljub temu, da sem star šele šestindvajset let in sem tako najmlajši predsednik občinskega Izvršnega sveta v Sloveniji, sem prepričan, da sem si s svojim predhodnim delom nabral dovolj izkušenj, ki mi pomagajo, da kar se da kvalitetno opravljam svoje delo. Sicer je pa danes močno vprašljivo, koliko nam lahko izkušnje iz sistema, ki je za nami, koristijo. Rad bi opozoril tudi na to, da so danes vrhunski managerji v povprečju stari okoli tridesetih let, ko pa se človek začne bližati štiridesetimi, začne opravljati razne svetovalske funkcije. Delo predsednika IS pa je naporna in dinamična funkcija, ki terja veliko energije in stoddotno posvetitev delovnim problemom.

Kje pa ste si nabirali delovne izkušnje, ki jih omenjate?

Pred prihodom na to funkcijo sem bil direktor podjetja OIKOS ter tudi eden od njegovih solastnikov. Glavna dejavnost podjetja je reševanje ekoloških vprašanj predvsem na dveh področjih. Eno je ravnanje in gospodarjenje z odpadki, drugo pa sodelovanje s Svetovno banko za obnovo in razvoj. Tako sem spoznal in navezal stike z veliko ljudmi iz mednarodnega poslovnega sveta, si pridobil izkušnje, ki mi koristijo še danes. Rad bi dodal, da takoj, ko sem prevzel funkcijo predsednika IS, sem svoj delež v podjetju OIKOS v celoti odprodal, tako da nisem več solastnik ne v tem, ne v katerem drugem podjetju.

Kdo vas je predlagal na mesto predsednika IS?

Sem član Liberalno-demokratske stranke in predsednik Občinskega odbora LDS v Domžalah. Prav ta stranka me je predlagala za to funkcijo. Stranka v občinski skupščini nima večine, ampak samo okoli osemnajst odstotkov poslancev, zato so me podprli tudi nekateri drugi. Predvsem SDP in večji del neodvisnih poslancev, saj je imel Demos svojega protikandidata.

Kako lahko usklajujete funkciji predsednika IS in OO LDS Domžale?

Strankarsko predsednikovanje trenutno zelo trpi, vendar imam v stranki sposobne sodelavce, tako da večino dela opravijo oni. Razmišljam pa tudi že o tem, da bi strankarsko krmilo morda prepustil komu drugemu.

Predsednik Skupščine občine Domžale, mag. Erwin-A. Schwarzbartl, pa je član Slovenskih krščanskih demokratov. Kakšen je odnos med vama glede na to, da prihajata iz strank, ki sta si po svojih idejnih izhodiščih dokaj različni?

Na občinski ravni se največkrat rešujejo problemi, ki niso povezani z ideologijo in politiko visokih načel, marveč so zelo konkretni. Članstvo v različnih strankah ne igra tako pomembne vloge kot na državni ravni. Z g. Schwarzbartlom korektno sodelujeva in pri tem mi je vseh njegova načelnost in delavnost. Zaradi tega, ker sva oba te vrste, se mnogokrat tudi sporečeva. Vendar mislim, da so ti naši spori produktivni in prispevajo k boljšim rezultatom dela Občine Domžale.

Ker ste omenili, da ste član in povrh vsega še predsednik Občinskega odbora LDS Domale, se avtomatsko postavlja naslednje vprašanje. Glede na to, da je imela LDS, takrat še ZSMS-LS, najbolj obširen predvolilni program tako kvalitativnih kot kvantitativnih sprememb na področju občine Domžale, bi bilo zanimivo slišati, kako uresničujete ta program.

Zavedam se, da bo potrebno ob naslednjih volitvah, če že ne prej, volilcem položiti račune, kaj je bilo storjenega od tistega, kar smo obljubljali. Res je imela naša stranka, LDS, najbolj obširen in konsistenten program, vendar si ne lastimo vseh pozitivnih dosežkov IS, ker je ta sestavljen iz praktično vseh strank, ki so zastopane v občinski skupščini. Sam progrma LDS Domžale pa dokaj uspešno uresničujemo. V programu so bila tri glavna poglobljaja: ekologija, komunalne zadeve in javne službe. Na področju ekologije smo prvi v Sloveniji v svoj proračun uvedli ekološki sklad in z njegovo pomočjo dovolj uspešno rešujemo tekoče probleme. Glavna zadeva, ki smo se je lotili letos, je sanacija vseh črnih odlagalšč na področju občine Domžale. Teh je več kot sto, sanirali pa jih bomo dvajset. Zelo dobro napredujemo s plinifikacijo Domžal in okolice (urbanega dela), tako da smo glede te infrastrukture med najbolj opremljenimi v Sloveniji. Pričakujemo tudi, da bo naslednje leto začela obratovati čistilna naprava na ihanski farmi in tako razbremenila Centralno čistilno napravo, ki ji že sedaj v večji meri uspeva prečistiti odpadne vode.

V zvezi s komunalnimi zadevami bi povedal, da je bilo v letošnjem letu približno dvajset odstotkov občinskega proračuna namenjenega za investicije v komunalno infrastrukturo. To je bistveno več kot drugod po Sloveniji. Bilo je zgrajenih kar nekaj cest, kanalizacij, vodovodov. S tem bomo nadaljevali tudi naslednje leto. Absolutno prioriteto bodo imela tista področja, ki so podpopovprečno komunalno opremljena. Ne smemo pozabiti, da imamo v občini Domžale še področja brez vodovoda, dele občine, kjer ne morejo spremljati televizijskega programa. Razmišljamo tudi o višjih kvalitetah, kot je omrežje za kabelsko televizijo, ojačitev vodovodnega sistema itn. Za boljše opravljanje komunalnih del, kot je čiščenje ulic, rečnih bregov, so letos služila tudi javna dela, te so izvajali nezaposleni in jih mislimo uporabiti tudi pri čiščenju, ko bo zapadel prvi sneg.

Na področju javnih služb smo letos v prehodnem obdobju, ko poskušamo uvajati koncesijski način gospodarjenja. Tako mislimo dati v koncesijo halo komunalnega centra in športni park, ki sta last občine. Razmišljamo o koncesijah na področju javnega transporta.

Poleg tega bi še dodal, da smo velikokrat naredili pri sistemskem področju. Trenutno sprejemamo dva pomembna odloka. Prvi je o ravnanju z odpadki, drugi pa odlok o zunanjem videzu naselij. V prvem bomo določili sistem ločenega zbiranja odpadkov in boljše gospodarjenje z njimi. Z drugim pa želimo »polepšati« našo občino. Z njim bo npr. urejen tudi sistem plakatiranja. Skratka, to sta odloka, ki jih lahko brez sramu primerjamo s podobnimi v razvitem delu Evrope.

Kaj pa je domžalska občina storila za razvoj podjetništva?

Imamo sklad za razvoj podjetništva, s katerim smo veliko naredili. V letošnjem letu smo ustanovili fond, iz katerega smo plačevali socialne prispevke za novo zaposlene delavce, kar je dejansko naš socialni program. Poleg tega smo zelo spodbujali gradnjo v obrtni coni Trzin.

NAŠA PODJETJA

Tokrat vam predstavljamo TRAK MENGEŠ

Direktor tovarne trakov in elastike »TRAK« iz Mengša dipl. oec. Franc Peternejz za Slamnik:

»Proizvodni program naše tovarne obsega vse vrste elastičnih in neelastičnih trakov, vrvic in oprtov. Izdelki naše tovarne so uporabni za žensko in moško perilo, gubanje zaves, torbice in nahrbtnike, dalje jih uporabljajo še v konfekciji, v čevljarstvu, elektro in pohištveni industriji. Delamo največ po naročilu. Letno izdelamo nad sto novih artiklov po željah kupcev, in to v količinah od 1000 metrov naprej. V tovarni TRAK je zaposlenih 137 delav-

cev. V zadnjem razdobju smo število delavcev zmanjšali; to pomeni, da nas je od začetka leta 1990 pa do danes manj za okoli štirideset. Pripomniti moram, da nismo nikogar odpustili, torej bil je le naraven odliv. Ti delavci so se upokojili, na njihova mesta pa nismo nikogar zaposlili. Naša letošnja realizacija naj bi znašala 75 milijonov tolarjev.

Celotno poslovanje tovarne je bilo v prvih devetih mesecih letošnjega leta dokaj uspešno. Fizično se nam je sicer proizvodnja nekoliko zmanjšala, in to pri težjih artiklih. Torej, izdelali smo več metrov blaga z manjšo težo.

Del proizvodnega programa

Naši finančni uspehi so v danih okoliščinah dobri. Letos smo uspeli vrniti vse kratkoročne kredite. Trenutno posluujemo le z lastnimi sredstvi.

Nad 70% proizvodnje smo v letošnjem letu prodali kupcem v Sloveniji, nekaj odstotkov pa so kupili partnerji v državah Bližnjega vzhoda. Okoli 25% izdelkov smo doslej prodajali v južne republike, zlasti na Hrvaško in v Bosno. Nadalje je treba povedati še to, da smo precejšen del posredno

prek konfekcionarjev izvažali na zahtevna zahodnoevropska tržišča. Naši izdelki so namreč le polproizvodi, ki so vključeni v končne proizvode konfekcionarjev.

Ob denarni osamosvojitvi Slovenije so bili prekinjeni vsi finančni in blagovni tokovi z vsemi republikami. Blago, ki nam sedaj ostaja, bomo skušali prodati na slovenskem trgu. To nam bo po vsej verjetnosti uspelo, saj se na našem tržišču ne pojavljajo več v toliki meri konkurenti z juga. V doglednem času se bomo usmerili tudi na zahodnoevropska tržišča.

Na tujih trgih se srečujemo z zelo hudo konkurenco. Tu sta v prvi vrsti Malezija in Tajvan z Daljnega vzhoda. V teh dveh državah razpolagajo z neizmernimi količinami cenjenih surovin za tovrstno proizvodnjo. Tudi njih delovna sila je zelo poceni. Tako lahko prodajajo svoje proizvode veliko ceneje kot mi. Njihov izdelek je namreč cenejši od naše surovine.

V prihodnje ne nameravamo širiti proizvodnje količinsko, ampak bomo vse svoje naložbe usmerili zlasti v modernizacijo poslovanja; to pomeni, da bomo nabavljali sodobnejšo opremo. Nadalje naj bi stroške zmanjšali tudi s tem, ker se bomo preselili na skupno lokacijo. Prav kmalu bodo namreč delavci tovarne in uprave delali na enem prostoru, in to v našem novem objektu v Mengšu.

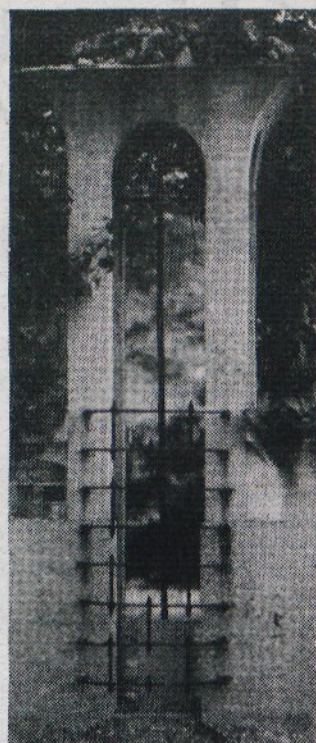
MILOŠ LIKAR

Krajevne skupnosti mesta DOMŽALE

želijo vsem občanom

SREČNO IN USPEŠNO LETO 1992

zavarovalnica triglav d.d. ljubljana

PE DOMŽALE – KAMNIK

Želi zavarovancem in poslovnim partnerjem vesel božič in srečno ter uspešno novo leto 1992!

tehnoinženiring

61235 radomlje, p.p. 8
homec VII. ul. 35
tel. 061/728-002, 727-876; fax.
061/728-002

Podjetje za tehnologijo in proizvodnjo opreme za sisteme montažne gradnje z betonom. Proizvedli smo največji armirano betonski polni nosilec na svetu – imenovan OMEGA.

PRIJETNO PRAZNOVANJE IN VELIKO ZDRAVJA TER USPEHOV V VSEH 366 DNEH LETA 1992!

VELETRGOVINA p.o. LJUBLJANA

61000 Ljubljana, Titova 77

Ugodne cene alkoholnih, brezalkoholnih pijač, čokolade, kave in še marsičesa!

Kje?

V poslovni enoti DISKONT Jable pri Trzinu. Obiščite nas! Pričakujemo vas vsak dan od 8. do 19.30 ter vse sobote v mesecu decembru od 8. do 18. ure.

Lahko nas pokličete tudi po telefonu 721-253. Pričakujemo vas!

VSEM NAŠIM KUPCEM ŽELIMO VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO TER USPEŠNO NOVO LETO!

VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO 1992

NAPREDEK DOMŽALE

V zadnjem času je še posebej aktualna problematika družbenih dejavnosti. Kako se v domžalski občini najuspešneje poskušate soočiti z njenim reševanjem?

Trdim, da problem družbenih dejavnosti ni občinski, temveč nacionalni, čeprav je republika vlada govorila prav nasprotno. Občinski proračun ni uspel plačevati zaposlenih v skladu s kolektivno pogodbo, ki je bila podpisana za družbene dejavnosti. Mislim, da je to krivda republike, ker nam ni zagotovila višjih sredstev za plačevanje teh obveznosti, ki jih je podpisala prav ona. Upam, da se bodo v naslednjem letu ti problemi rešili tako, da bodo plače zaposlenim v družbenih dejavnostih izplačevali iz republiškega proračuna. Kolikor pa ne, bomo vztrajali, da nam republika pojasni, iz katerega denarja naj plačujemo družbene dejavnosti. Kar se tiče zdravstva, je občinska pristojnost omejena samo na vzdrževanje objektov z opremo. To je zelo problematično zaradi neracionalne organiziranosti zdravstva v preteklosti in zato, ker še ni bilo ustrezno reorganizirano.

Za vzdrževanje družbenih dejavnosti je seveda potreben denar. Znana so tudi nedavna taranja ministra Šešoka, da se davki, ki naj bi prinesli potreben denar, v Sloveniji ne pobirajo v zadostni meri. Kakšna je situacija v domžalski občini?

Pobiranje davkov v občini Domžale je nad slovenskim povprečjem, zato nas je minister Šešok tudi izpustil, ko je omenjal nekatere slovenske občine, ki se niso najbolj izkazale. Še vedno mislim, da je odstotek pobranih davkov daleč premajhen, zato smo tudi sprožili nekatere akcije. Tako kontroliramo izdajanje računov po gostinskih lokalih, obrtnih delavnicah. Skupaj s SDK smo začeli tudi kontrolne akcije v nekaterih večjih podjetjih. Predvsem v tistih, ki so kombinirana z obrtjo, ker je tam možnost finančnih mahinacij še največja. Kljub sistemski neurejenosti se poskušamo boriti s temi zadevami in mislimo, da v prihodnje nadaljevati te akcije. Ostro bomo nastopili predvsem pri večjih gospodarskih subjektih, ker mislimo, da so tam največji izpadi pri plačilu davkov.

Nekaj tednov nazaj se je v slovenskih medijih prvič pojavilo vprašanje tako imenovanih igralnih avtomatov, ki jih nekateri gostinci nekontrolirano postavljajo v svoje lokale. Kaj menite o tem?

Tukaj obstaja luknja v zakonu, tako da je dejanska kontrola prilivov v teh igralnih avtomatih nemogoča in s tem tudi obdavčenje. Vendar mislimo tukaj ubrati drugo pot. Več tisočodstotno bomo povečali takse na igralne avtomate, kar pomeni, da bo vsak gostinec, ki bo hotel imeti tak avtomat, že v začetku leta moral plačati takso v višini več deset tisoč tolarjev. Verjetno bo vsakdo dvakrat premislil, preden se bo odločil za igralni avtomat. S tem nikakor ne prepovedujemo igralnih avtomatov, ampak jih samo poskušamo pošteno obdavčiti in tako konec koncev tudi povečati priliv sredstev v občinski proračun.

Pred nami je novo proračunsko leto. Ali bo občina Domžale uspela pokriti vse načrtovane izdatke z načrtovanimi prihodki?

Odlučno vztrajamo pri tem, da je občinski proračun zaprt, se pravi, da so vsi izdatki pokriti z realnimi prihodki. V letošnjem letu smo najeli

zelo malo kreditov, tako da jih bomo naslednje leto z lahkoto odplačali, toda potrebno je poudariti, da bo proračun za 1992 leto, proračun preživetja. To pomeni, da bomo večino sredstev porabili za dejavnosti, ki so nujno potrebne, to je za plače v družbenih dejavnostih in za vzdrževanje obstoječe infrastrukture ter objektov, ki jih že imamo. Ko bosta pokriti ti dve obveznosti, bomo ostanek lahko namenili za investicije. Računam, da bo delež teh sredstev padel na deset do petnajst odstotkov proračuna.

Nekatere občine v Sloveniji poskušajo izpad proračunskih prihodkov, predvsem tistih, namenjenih investiranju, nadomestiti z izdajo obveznic. Ali domžalska občina tudi razmišlja o čem podobnem?

Seveda tudi v Domžalah razmišljamo o tem projektu, ker mislim, da je domžalska občina kot gospodarsko močna občina, bistveno bolj primerna za izdajo obveznic, kot sta npr. občini Zagorje in Trbovlje. Obveznice bi pokrili tako, da bi dali hipoteko na naše premoženje in proračunske prilive. Projekt je že dokaj razdelan, kot tudi že program, kam bi usmerili denar, zbran z obveznicami. Vendar se tega projekta ne bomo lotili, dokler nam kalkulacije ne bodo pokazale, da bomo sposobni to zadolžitev tudi vračati.

Občine, ki so dosedaj izdale obveznice, ne bodo sposobne vrniti tega dolga. Toda občina Domžale ima zelo veliko premoženje in bi lahko obveznice izdala s hipoteko na to premoženje. Tako bi si lahko privoščila tudi financiranja v obliki obveznic.

S sprejetjem nove ustave se nam obeta nova upravno-administrativna ureditev slovenske države. Kakšen bo položaj sedanje domžalske občine v okviru te nove ureditve?

Domžale niso bile nikoli v ozadju in prepričan sem, da bo tudi sedaj tako. Domžale bodo središče bodoče regije, kar verjetno ne bo vseh Kamničanom. Pojavila se je zamisel, da bi se združile sedanje občine Litija, Domžale in Kamnik v osrednjo slovensko regijo. Zdajšnja občina Domžale naj bi se predvidoma delila na šest občin, krajevne skupnosti, v katerih ne bo sedež občine, pa se bodo z referendumom odločale, kateri občini se bodo priključile.

Funkcijo predsednika Izvršnega sveta opravljate samo za določen čas. To je pač politična, voljena funkcija in lahko se zgodi, da vam že jutri občinska skupščina izreče nezaupnico, ali pa se vam po normalni poti izteče mandat. Kaj nameravate po izteku svojega mandata?

Obstajajo tri različice. Prva je, da nadaljujem svoj študij v tujini in se strokovno izpopolnujem na področju, ki ga najbolj poznam, to je ekologija in prostorsko planiranje. Druga, ustanovitev podjetja, po vsej verjetnosti mednarodnega značaja, ki bi se ukvarjalo z ekološkimi posli. Tretja, zaposlitev v kakšnem podjetju na področju Slovenije ali v tujini, še najbolj verjetna pa je kombinacija prvih dveh. Če pa bo šlo kaj narobe, bom pač odšel na Zavod za zaposlovanje in se prijavil kot iskalec zaposlitve.

-jr-

O komunalnih delih na območju SEVER I

Zazidalno območje SEVER I. se razprostira med Kamniško Bistrico na vzhodni strani, magistralno cesto Ljubljana-Celje na južni strani, Jarčevo cesto in Mavsarjevim trgom na zahodni strani. Na severni strani sega do Peternelevo ulice. Po sedanjih krajevni ureditvi spada v Krajevno skupnost Slavka Šlandra.

Zazidalni načrt je v letih 1965-1967 izdelal Projektivni biro Kranj. Pred parcelacijo je bilo na tem območju komaj kaj več kot petnajst stanovanjskih hiš in nekaj obrtnih delavnic. Vmes pa večina stavbnih parcel ni bila pozidana. Ker so parcele prodajali lastniki sami, je gradnja potekala počasneje kot bi sicer in v celoti še sedaj niso pozidane. Tedanje Stanovanjsko podjetje Domžale in poznejše Biro 71 sta v pripravi zemljišč za pozidavo zaračunala samo stroške odkupa zemljišč za ceste, prestativne in parcelacije ter načrte. Tako za komunalno ureditev ni bilo denarja. Lastniki parcel so se pri napeljavi elektrike, vodovodnega omrežja in gradnji makadamskih cest sami združevali ter komunalne naprave gradili v svoji režiji. Asfalt pa je prva dobila Kovičeva cesta, in sicer 3.5 metra široko cestišče.

Leta 1986, ko je bilo območje že nekako dve tretjini pozidano, so se pokazale potrebe po boljši komunalni ureditvi in posamezniki so si prizadevali za ureditev in asfaltiranje svojih ulic. Krajevna skupnost je sklenila, da je treba komunalno urediti celotno območje. Ker je bilo električno in vodovodno omrežje v glavnem urejeno, gradnjo telefonskega omrežja pa so že pripravljali, je bilo treba začeti s kanalizacijskim omrežjem.

Po tedanji dokumentaciji je bilo potrebno zgraditi 3200m kanalizacije za meteorno in fekalno vodo, 3534m cest in okrog 3500m napeljav za javno razsvetljavo. Denar za ta dela naj bi dali prebivalci po tedanjih 20 starih milijonov na hišo v letu in s petletnim 2-odstotnim samopriskom. To pa bi zneslo komaj 20 odstotkov celotnih investicijskih stroškov. Krajevna skupnost je za to dobila še sredstva od mestnih zemljišč ter od komunalnih prispevkov posameznih novograditeljev hiš, za mejne ulice

je svoj del prispevala tudi Krajevna skupnost Jarše-Rodica, Stanovanjsko komunalno podjetje Domžale (20 odstotkov) iz sredstev amortizacije kanalizacije in Samoupravna interesna komunalna cestna skupnost (45 odstotkov). Po uspešnem referendumu o samopriskvu so izvolili gradbeni odbor, katerega predsednik je ves čas Jože Cilenšek.

Zaradi sprememb pri pozidavi je bilo treba vse ureditvene načrte nanovo izdelati in jih dopolniti z načrti kanalizacije in javne razsvetljave. Načrte je izdelal Biro 71; ta je prevzel tudi nadzor nad opravljanjem del. Nadzoroval jih je Jože Vrhovec. Že pred začetkom del so se v krajevni skupnosti dogovorili za vrstni red gradnje. Pri javni razsvetljavi so se odločili za položitev kablov in temeljev za luči, da pozneje ne bi bilo treba asfalta prekopavati. Dela

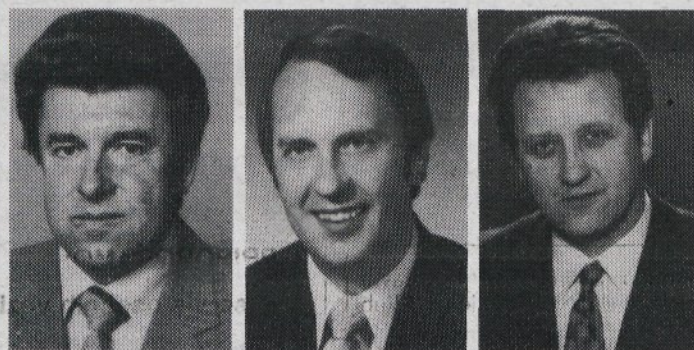
vatnim izvajalcem, a so se dela povsem ustavila. Pri ponovnem zbiranju najugodnejših izvajalcev je delo dobilo in dobro opravilo podjetje Slovenija česte. Razen v Zoranini in Jarčevi ulici, kjer se je morala gradnja zaradi neodkupljenih zemljišč povsem ustaviti, ni bilo večjih težav. Manjše probleme, ki so se med gradnjo pokazali, so reševali na skupnih sestankih in-

melji za luči. Cestnega omrežja je zgrajenega okrog 80 odstotkov. Nedokončani sta ostali že omenjeni Zoranina in Jarčeva ulica. Po programu bo treba izgraditi še Breznikovo ulico od sedanje Kovičeve ceste do Fajfarjeve ulice ter cesto na Mavsarjevem trgu. Kanalizacije je bilo zgrajene več, kot je bilo v načrtu, in sicer 122 odstotkov.

Prav je, da se na koncu spomnimo tudi tistih, ki so to veliko gradnjo vodili. Poleg tajnika krajevnih skupnosti Domžale gospoda **Marjana Vodnika** imata največ zaslug predsednik Krajevne skupnosti Slavka Šlandra **Franc Gorše** in predsednik gradbenega odbora **Jože Cilenšek**. Da je delo lahko nemoteno potekalo, je bil odbor deležen precejšnje pomoči izvršnega sveta, zlasti od prejšnjega predsednika Antona Preskarja in tudi od sedanjega, Jožeta Leniča. Upam, da v zadovoljstvo vseh, ki so gradnjo vodili in se zanj prizadevali, delim zadovoljstvo nas vseh, ki na tem območju SEVER I. živimo.

Vsem omenjenim in tudi drugim, ki so pri gradnji kakorkoli pomagali, hvala. Hkrati želim vsem veliko uspehov, sreče in zdravja v prihodnjem letu.

STANE STRAŽAR

Jože Cilenšek

Marjan Vodnik

Franc Gorše

so opravili v režiji krajevnih skupnosti.

Za gradnjo kanalizacije je bilo izmed treh ponudnikov najugodnejše podjetje Nivo Celje, ki je razen v Marokovi ulici zgradilo vse kanalizacijsko omrežje na tem območju. Pri gradnji kanalizacije z lastniki zemljišč ni bilo težav in so dela potekala po programu. Ker je na to kanalizacijo priključena skoraj vsa krajevna skupnost Jarše-Rodica, je bilo potrebno narediti okrog 700m novega razbremenilnega kanala.

Za gradnjo cest je bilo najugodnejše podjetje Slovenija česte Ljubljana. Da bi bila gradnja čim cenejša, so v Rozmanovi ulici sicer poskusili s pri-

vestitorja, izvajalca, nadzornika in po potrebi prizadetih stanovalcev. Sestanke so imeli vsako sredo.

Kljub nepredvideni veliki inflaciji, ta je hudo pestila vse, so bila opravljena velika dela. Zgrajene je okrog 60 odstotkov javne razsvetljave, položeni so zemeljski kabli in vgrajeni te-

Cvetličarna Dalia

Mengeš, Liparjeva 4

Odpri vsak dan od 9. do 19., ob sobotah od 9. do 18. ure.

Lahko pokličete tudi po telefonu 738-588

OBRTNA ZBORNICA DOMŽALE

Očitki obrtnikom na pamet in počez

Obrtna zbornica Domžale meni, da so prispevki, kakršni je prispevek Cvetke Zalokar-Oražem iz zadnje številke Slamnika: Tolarčki, tolarčki kje ste, nevzdržni, saj ne temeljijo na podatkih, ampak zgolj na mnenju, obrti nenačeljenega posameznika.

Obrt v domžalski občini je gospodarska panoga, ki so se je mnogi v vseh minulih obdobjih tako ali drugače lotevali in ji skušali tudi škodovati. »Preprečujemo bogatenje«, tako so ponavadi ponavljali. Našli pa so se le redki, ki so bili pripravljeni obrti pomagati in so to tudi storili. Dalo pa se je o obrti vedno veliko govoriti; da je potrebna, da ji je treba pomagati, ustvarjati možnosti zanjo, odpirati delovna mesta in podobno. Obrt pa je vse preživela in delo v njej poteka normalno, kot da tistih, ki so ji škodovali, nikoli ni bilo.

Obrt v domžalski občini nikoli ni ustvarjala resnih problemov, ker so obrtniki znali poskrbeti zase, posredno pa tudi za druge. Naj nam bo dovoljeno, da povemo tudi to: (posredno) smo znali prek proračuna poskrbeti celo za pisce takih člankov, kot je članek »tolarčki, tolarčki, kje ste?«

V članku žaljeni in užaljeni obrtniki moramo poudariti, da smo v uresničevanje davčne politike vključeni popolnoma skladno po regulativih, ki veljajo v razmerah in kriterijih, ki se jih držimo.

Davki se davčnim zavezanecem v naši občini obračunavajo v okviru in odstotkih veljavne zakonodaje. Edino kar je, pa je le nekoliko manjši odstotek v izterjavi davkov, kakršnega smo dosegli v prejšnjih časih. Vendar je ta odstotek v naši občini še

vedno uresničen v relativno visoki meri, v Domžalah ga uresničujemo 87,8-odstotno.

Ogorčeni smo, da se vnovič skuša ustvarjati in tudi poglabljati prepred med obrtniki in drugimi državljani, ko vendar tudi mi doživljamo skupne težke čase gospodarstva. Nikakor ne moremo pristajati na neosnovana sumničanja, podtikanja, skoraj že obtožbe. Ves čas sami odgovarjamo za svoje posle, vsak s svojim premoženjem, različna podjetja oz. d.o.o.-ji pa zastavljajo svoje premoženje iz ustanovitvenih časov, kar se gmotno opredeljuje z 2.000 in sedaj z nekako 8.000 tolarji.

Pristajali bi na argumentirane očitke, z navedbo posameznika, češ da ta ali oni ni plačal v celoti ali sploh ne svojih davčnih obveznosti. V članku pa smo soočeni s trditvijo, da je javna tajnost, da

skoraj nobeden obrtnik in podjetnik ne plačuje nič. Gre za trditev, ki še za smeti ni dobra!

Menimo, da bi bilo prav, če bi vendarle pogledali vloge in prispevek, ki smo ga obrtniki prek proračunskih sredstev prispevali domžalskemu družbenemu življenju, organiziranju javnih služb in drugih prireditve, katerih uporabi nismo vendarle vsi. Nikoli nismo bili politiki, vsaj v večini primerov med obrtniki in tistih, ki bi se z njo obremenjevali. Pomembnejše nam je gospodarstvo in gospodarjenje; v tej izrazito delovni domeni bomo ostali! S politiko in politikanstvom pa se bodo še naprej v destruktivnem poslanstvu ukvarjali taki, kot je avtorica omenjenega teksta. Ali se potem še sprašujete, kje smo?

OBRTNA ZBORNICA DOMŽALE

PRED 14. SEJO SKUPŠČINE

Doma veliko ceneje

Nižja cena odvoza, vpliv na formiranje cene odvoza, urejeno deponiranje blata iz čistilne naprave, manj prometa po območju občine Domžale, pa tudi renta, prek katere se lahko več komunalni standard naselja, so dobre strani pri odlaganju komunalnih odpadkov v domači občini. Tako je na eni od sej ugotovil Izvršni svet Skupščine občine Domžale. Ob bok tem dobrim stranem je postavil slabe: onesnaženje okolja zaradi deponije, več glodalcev v okolici deponije ter slaba politična situacija v Krajevni skupnosti Dob, saj so krajanom do slej že kar nekajkrat obljubili, da se bodo odlagališča komunalnih odpadkov na Močilniku, ki bo kmalu praznovalo desetletnico, znebili.

Odpadki pa so bili, so in bodo pri meni, pri tebi, pri nas, v naši in vaši organizaciji, podjetju in še naprej jih bomo odlagali. Kam jih bomo odlagali, je kratkoročno in dolgoročno vprašanje, za katero ne smemo reči, da ga v občini Domžale niso obravnavali. Največkrat so ga v zadnjih letih v Dobu, kjer je deponija komunalnih odpadkov.

Strokovnjaki pravijo, da je zelo dobro urejena, menda celo med najboljše urejenimi v naši državi, saj sta tako Komunalno stanovanjsko podjetje Domžale kot njen upravljalac, Izvršni svet SO Domžale, največkrat res zaradi zahtev in predlogov krajanov iz Doba, leto za leto izboljševala stanje na tem področju. Okrepljen nadzor nad dovozom odpadkov, urejena kanalizacija odcednih voda, odplinjavanje, pa tudi sproti zasipanje in povečana skrb za čistočo dovoznih poti pa so le slaba tolažba za vse kraje KS Dob, ki leto za letom poslušajo obljube, da se bo končno odlagališče preselilo. Pa se ne preseli, pač pa se širi in po mnenju strokovnjakov trenutna lokacija omogoča še nekajletno odlaganje brez večjih skrbi in nevarnosti za okolje.

Ob tem ne gre zanemariti prizadevanj, ki jih IS SO Domžale vloga

v dogovore z Ljubljano, kjer je po njegovem mnenju edina dobra stvar, da se v občini Domžale rešimo komunalnih odpadkov, ostaja pa odprta vrsta slabih strani, od katerih naj omenimo le nekatere: občina nima vpliva na formiranje cene odvoza, upošteva se sedanjo ljubljansko ceno, bi domžalska cena odlaganja odpadkov poskočila najmanj za 3-krat in krepko obremenila žepe tako občanov kot finance podjetij; občina bi morala v ureditev deponije na Barju vložiti precej sredstev, ki ne le, da jih nima v celoti, temveč bi tako siromajša svoj del sredstev, ki bi jih sicer vložila v komunalno, cestno in energetsko področje v občini; obstaja realna možnost, da bi povečali promet na območju občine, saj bi morali vse odpadke najprej spraviti na prekladalno rampo; sredstva pa bi bilo potrebno zagotoviti tudi za nabavo pres kontejnerjev in vlačilcev. In čisto na koncu, a ne nazadnje, morda pa celo najpomembnejše: v primeru da bi se občina za sodelovanje z Ljubljano odločila, bi najbrž kdaj v prihodnosti, morda celo kmalu, tudi sama prišla v poštev za morebitno lokacijo bodoče regijske deponije. Regijska deponija v Domžalah, to pa je že drugo vprašanje, se vam ne zdi?

Upošteva le število dobrih in slabih strani, je odločitev na strani odlaganja odpadkov v domači občini. Za zdaj je realna možnost le deponija v Dobu, kjer pa bo zaradi že omenjenih neuresničenih obljub, da bodo odlagališče zaprli, kraje težko prepričati o tem, da je trenutno to najboljša rešitev.

Na potezi je občinski Izvršni svet, ki je, tudi na predlog zbora krajanov v Dobu, že oblikoval delovno skupino. Ta je izdelala terminski plan aktivnosti za izgradnjo moderne deponije v občini Domžale, na osnovi katerega naj bi v letu 1992 določili novo lokacijo odlagališča v občini Domžale. Ko bo znana, najbrž pa ne prav lahko in kmalu, bo vse lažje tudi za Dobljane in odlagališče na Močilniku.

Pred odločitvijo pa še to: odlagališče na Močilniku ni le dobsko, je občinsko!

V. V.

Kaj narediti s staro – novo občino?

V 15. številki nas je občinski predsednik v tričetrtstanskem uvodniku obvestil, kaj se je o novi občini pogovarjal z vplivnimi in uglednimi občani. Ker k razpravi kliče tudi nas, navadne občane, bom na tresel nekaj misli.

1. Veseli me, da je tudi gospod Schwarzbartl spoznal, da so veliki občini (lani mi je to še oporekal) šteti dnevi. Če nihče, bo drugo oko v občinski glavi (Mengeš) zanesljivo še tisto jutro po sprejemu zakona o občinah (lokalni samoupravi) samostojno spregledalo. Verjetno kasneje tudi Moravska dolina in Črni graben. Pa se občina ne bo razbila zaradi separatističnih teženj okoličanov, ki so jezni na mesto Domžale. Pač pa se bo zaradi nove vloge, ki jo bo v političnem sistemu poslej imela občina. Občina ne bo več pobirala davkov, ne bo natikala uzd podjetjem in bankam. Njen proračun bo več desetkrat manjši; občina bo izgubila gospodarsko in državnotpolitično vlogo, pridobila pa skupnostno in družbenopovezovalno. Zato bo v prihodnje veliko težje krojila možnosti za dotok svežega kapitala, na tem je temeljil pogovor vplivnih in uglednih.

2. Treba se je odločiti, ali bomo naredili strategijo razvoja

a) prihodnje (majhne) občine Domžale, bi sedanje (v prihodnosti »zveze občin«) ali c) neke večje regije, ki bi povezovala občine na ozemlju sedanjih občin Litija, Domžale, Kamnik, Šiška, Bežigrad

in Moste (ne smemo pozabiti, da bo mesto Ljubljana podrolo notranje občinske plotove, zunaj mesta pa bodo ostali obrobni kraji, ki danes spadajo v ljubljanske občine).

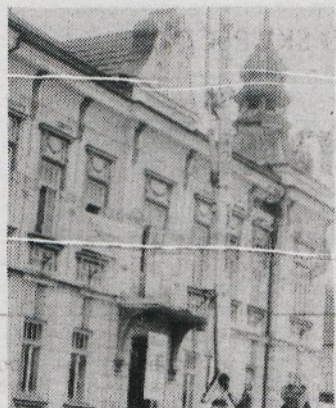
V primeru a) naj sredstva zagotavljajo na ravni KS Domžal in ne iz (sedanjega) občinskega proračuna.

V primeru b) je treba v zbiranje idej vključiti zahteve slehernega kraja. V občinskem proračunu je treba zagotoviti sredstva za usposabljanje vodstva prihodnjih občin in narediti raziskavo, katere dejavnosti bi občine lahko prostovoljno prenesle na Domžale, kjer bi bil sedež »zveze občin«.

V primeru c) je treba takoj napraviti ofenzivni načrt, ki bi Domžale predstavil kot regionalni center (sedež okraj).

Ponuditi moramo republiko možnosti, da državne dejavnosti (finančna policija, inspekcije...), ki pokrivajo omenjeno območje, namestijo v Domžalah, in zahtevati, da Domžale dobijo status avtomatskega registracijskega območja (črka D je še prosta). V razpravah o novih zakonih moramo zagovarjati rešitve, ki bodo v prid lokalnim/regionalnim ciljem. Okrepijo moramo vse dejavnosti, ki povsod po svetu dajejo kraju značaj regionalnega središča (zdravstvene in socialne institucije, šole, profesionalna kulturna dejavnost, medijske in znanstvene institucije... začnimo snubiti kraje, ki naj bi spadali v »naš« okraj.

Igor Lipovšek

V torek, 3. decembra zvečer je bila v občinski sejni dvorani okrogla miza o obnovi Društvenega doma v Domžalah. Udeležilo se je 18 občinskih funkcionarjev, zastopniki strank, predstavniki šol in še nekateri domačini, ki jim ni vseeno, kako bo z našim lepim Društvenim domom.

Največja težava je v tem, da so leseni stropi nad prvim in drugim nadstropjem in ostrešje povsem prepereli ter dotrajani, da bivanje v stavbi ni več varno.

Udeleženci so si najprej ogledali gradbeno obnovitvena dela v domu, ki že dokaj uspešno potekajo. Železobetonska plošča nad prvim nadstropjem je bila že gotova, ploščo nad drugim nadstropjem pa so že naslednji dan tudi zabetonirali.

Po ogledu obnovitvenih del

Okrogla miza o obnovi Društvenega doma v Domžalah

na stavbi so odšli v sejno sobo. Tu je pogovor začel in uspešno vodil inženir Matjaž Karlovšek. Udeleženci so najprej poslušali kratek pregled gradnje tega doma v letu 1910 in o zbiranju sredstev za zidavo. Nato je gospod Karlovšek poročal o pripravi za obnovo in o dosedaj opravljenih delih. Veliko je tudi povedal, kako naj bi bil obnovljen dom urejen, o dvorani, prostorih za glasbeno šolo idr. Zataknilo se je pri sredstvih za obnovo. Okroglo mizo so sklicali prav zaradi tega. Zvrstilo se je veliko razpravljalcev, marsikaj zanimivega so povedali za to mizo, ki pa je bila vse prej kot okrogla, saj se je povsod zatikalo, in to zmeraj pri denarju. Nekdo izmed udeležencev je celo izračunal, da bi s tolikšnimi sredstvi, kot so bila do sedaj vložena, obnova trajala nič manj kot trideset let. Zato ni čudno, da so si bili vsi edini, da je treba poiskati druge vire in možnosti za nadaljnja dela. Za-

nimiva je bila tudi razprava, kaj naj še bo v tem domu poleg gledališke dvorane. Gospod Savnik, direktor glasbene šole, ki sedaj gostuje v eni izmed domžalskih šol, se je seveda zavzemal, da bi ta kulturna ustanova spet dobila streho v teh zgradbi.

Predsednik Krajevne skupnosti Mengeš, Janez Per, je med drugim povedal, naj bi se Domžalčani vendarle zavedali, da je precej učencev že prišlo iz domžalske glasbene šole, ki nas na poti v samostojno Slovenijo uspešno zastopajo v svetu; posebej v zahodni Evropi nas poznajo po glasbi.

Seveda pa je bilo tudi razloženo povedano, da z ljubeznijo do glasbe ne moremo obnoviti kulturne dvorane. Sklenili so, da je treba ustanoviti odbor za obnovo doma. Ta naj bi zbral vse, ki bi radi v njem imeli svoje prostore. Udeleženci niso bili enotni v tem, ali naj bo dom namenjen samo

kulturni dejavnosti, ali naj dobe v njem prostore tudi gospodarske organizacije, ki bi prevzele del stroškov za vzdrževanje. Zato bi bila pobuda od krajanov še posebno dobrodošla.

Domžalčani, povejte, kakšne dejavnosti bi radi imeli v svojem domu. Hkrati pa razložite, kako do denarja, da bi kraj čimprej prišel do primernega doma kulture. Ni odveč omeniti predlog nekega udeleženca, naj bi v ta namen odprli kakšno manj potrebno občinsko poslopje v Domžalah in denar vložili v kulturni dom.

Posebej je treba pohvaliti Matjaža Karlovška, ker je pogovore ves čas vodil z veliko optimizma in kar nekajkrat poudaril: »Obnovitvena dela se ne smejo ustaviti in da bodo Domžale kmalu dobile obnovljen dom kulture.« Karlovšku smo lahko hvaležni tudi za dosedanja prizadevanja, voljo in sposobnosti, ki jih je vložil v to obnovo.

S. S.

Krajevna skupnost Moravče

želi vsem krajanom in poslovnim sodelavcem
vesele božične praznike,
srečno in uspešno Novo leto 1992.

Zahvaljujemo se vsem tistim posameznikom in organizacijam, ki ste nam v letošnjem letu pomagali pri uresničevanju našega programa.

**filc tovarna filca
mengeš**

d. d.

želi vsem občanom
in poslovnim partnerjem
vesele božične praznike in srečno,
uspešno leto 1992

AS DOMŽALE

PODJETJE ZA PROIZVODNJO IN
POPRAVILNO NADGRADENJE CESTNIH
MOTORNIH VOZIL AS DOMŽALE, p. o.
LJUBLJANSKA C. 1, p.p. 131,
61230 DOMŽALE
Fax: 061 711-501
ZR: 50120-601-30260

SREČNO 1992

PRIPOROČAMO:

- servis osebnih vozil
- prodaja osebnih vozil, avtobusov, tovornih vozil in traktorjev
- izdelava tovornih in avtobusnih nadgradenj

**Vele
NAPREDEK
DOMŽALE**

VABI NA BOŽIČNI
IN NOVOLETNI SEJEM

Pridite, z nami bo
pričakovanje praznikov prijetnejše!

lek d. d.

ENOTA KEMIJA,
Kolodvorska 27, 61234 MENGEŠ

Proizvajamo: farmacevtske surovine,
kemične izdelke,
veterinarske preparate,
droge in učinkovine

V NOVEM LETU
VAM ŽELIMO
OBILO DELOVNIH USPEHOV!

LOKALNA SAMOUPRAVA

Pripombe socialdemokratov na ustavni koncept

V soboto, 30. 11. 1991, so bili kamniški, domžalski in litijski aktivisti Socialdemokratske stranke v gosteh pri občinskem odboru Ljubljana-Moste. Srečanja, ki postaja ena redkih oblik skupnega dela Socialdemokratov v drugi volilni enoti, se je udeležil tudi France Tomšič, poslanec družbenopolitičnega zbora Skupščine Republike Slovenije.

Udeleženci srečanja so posvetili posebno pozornost osnutku nove ustave in se pri tem pozorno lotili razprave o bodoči lokalni organiziranosti in medobčinskem povezovanju.

Razpravljalci so opozorili na odkrito namero, da se uvedejo pokrajine kot vmesni povezovalni element med novimi občinami in državo. Zdi se jim dobro, da se ohranja politični koncept države, ne morejo pa se strinjati z razmišljanjem o povezavah, ki jih poznamo še iz polpreteklega doba kot skupno-

sti občin. V konkretnem primeru gre za povezavo sedanjih občin: Kamnik, Domžale, Litija, Grosuplje, Ribnica, Kočevje, Vrhnika in Logatec. Omenjena povezava, ki je poznana tudi kot skupnost obljubljenih občin, geografsko ni utemeljena, kot tudi ni zgodovinsko potrjena. Obstaja sicer več verzij delovnih gradiv bodočega zakona o občinah, ki pa zelo podobno definirajo naloge širše lokalne skupnosti. Med najpomembnejše naloge vsekakor sodijo: gradnja in vzdrževanje komunalnih, energetskih, prometnih in drugih infrastrukturnih objektov regionalnega pomena; gradnja in delovanje družbenih dejavnosti, pomembnih za regijo; odstranjevanje komunalnih odpadkov ter druge oblike varstva okolja z napravami regionalnih zmogljivosti. Poleg tega je širša lokalna skupnost nosilka planiranja v regiji in izvajalka dr-

žavne uprave na prvi stopnji. Socialdemokrati predlagamo, da se pred sprejemom nove ustave določita tudi število in ozemelska razdelitev novih pokrajin. Predlagajo, da eno od pokrajin sestavljajo tudi sedanje občine Kamnik, Domžale in Litija. V to povezavo pa naj vsekakor vključijo tudi primestna naselja sedanjih občin Ljubljana-Moste in Ljubljana-Siška, ki ne bodo zajeta v pokrajino Ljubljana. Moščanski Socialdemokrati še posebej poudarjajo, da je bila dosedanja razdeljenost Ljubljane neživljenjska in mačehovska do primestnih naselij. Omenili so tudi, da so bila mestna naselja vedno v prednosti, obmestna pa so zaostajala. Zato se bojijo, da bi predlagana širša povezava s Kočevjem in Ribnico le podaljšala agonijo primestnih naselij.

Udeleženci sestanka se bojijo, da je njihova pobuda ne-

koliko pozna, saj je ustavni tekst skoraj usklajen. Kljub vsemu pričakujejo podporo vodstva stranke in poslanskega kluba SDS, da se s tako pomembnim vprašanjem za celotno pokrajino vključijo v ustavno razpravo. Podporo pričakujejo tudi od drugih poslancev slovenskega parlamenta. Menijo, da bo ta razprava spodbudila podobna razmišljanja še kje v slovenskem prostoru. Sedaj je sporno, da se sicer govori, da se bodoče občine »lahko povezujejo« v širše skupnosti, v isti sapi pa naj bi bil drugi zbor med drugim sestavljen iz predstavnikov enajstih regij. V trenutku, ko pa bi se te pokrajine konstituirale, pa bi pričeli ugotavljati, da so povezave neživljenjske in negotovne.

Zato so Socialdemokrati zaključili, da je potrebna hitra in učinkovita akcija, in to takoj.

IGOR PODBREŽNIK, inž. str.

Radomlje, korak pred drugimi

Radomeljsko društvo upokojencev je bilo ustanovljeno šele leta 1985 za naselja Radomlje, Rova, Homec-Nožce, Preserje in Zg. Jarše. V teh letih je s svojimi aktivnostmi in voljo več kot upravičilo svoj obstoj. Ker se zavedajo, da so družjenje in pristni prijateljski odnosi najpomembnejši za upokojene ljudi, organizirajo vsako leto več izletov po Sloveniji in sosednji Avstriji, vedno združenih z ogledom kakšnih posebnih znamenitosti.

Vsako leto pripravijo hojo na Gobjavico, ki jo poživijo vesela harmonika, na laže dostopnih izletniških

točkah pa piknik. Doslej so bili že na Pokljuki, Jelovici, Polževem in v Kamniški Bistrici, za prihodnje leto pa načrtujejo pot v geometrično središče Slovenije.

Vodenje društva je častna funkcija, vendar jo odgovorni opravljajo z vso vestnostjo in zavzetostjo. Hvaležni so KS Radomlje, da jim je dala na razpolago prostor in pohištvo. Tajnica društva, g. Vida Hafner, tudi sama upokojenka, je gonilna sila in pobudnica dodatnih aktivnosti, zaradi katerih lahko trdimo, da so Radomlje korak pred drugimi. Že tri leta imajo enkrat

tedensko rekreativno terapevtsko telovadbo v šolski telovadnici, ki jo častno vodi in pripravlja možnostim in željam primerno višja medsestra g. Marjanca Škofic in njena namestnica g. Jožica Česnik.

Pred petimi leti je ustanovila krožek ročnih del. V začetku je pritegnila g. Ivko Cerar – Špornovo mami, ki je imela bogate izkušnje iz znanja vezenja, rišlje (richelien) in drugih vrst štikanja, ki je znala navdušiti upokojene Radomelčanke. S svojim pretanjenim občutkom za lepoto jim je svetovala vzorce in barve ter jih tudi naučila vezenja. Krožek se je obdržal in vsako sredo popoldne se v prostorih KS zbere od 10 do 15 članic, ki veselo klepetajo in ustvarjajo prte in prtičke z narodnimi motivi, bele vezenine, rišlje (richelien), goblene, kvačkane zavese, pletiva itd. Za svojo prizadevnost, znanje in lepoto izdelkov so že dobile priznanja društva upokojencev g. Ivka Cerar, g. Antonija Vodnik in g. Pepca Rode, ki je sedaj vodja krožka in prihaja iz Nožic po dolgi poti, odkar je lanska povodenj odnesla most, ki ga do danes še niso obnovili. Gospa Vodnikova je najstarejša članica krožka, ki pri svojih štirinosemdesetih letih navdušeno veze in polna zdravega humora še

zabava druge vezilje. Tajnica društva jim postreže s kavo ali čajem, kadar pa ima kakšna rojstni dan, pa proslavljajo. Med njimi je tako prijetno, da že sedaj vem, kam bom zahajala, ko bom upokojena. Svoje izdelke razstavljajo vsako leto v mesecu maju v mali dvorani KS Radomlje. Razstave pripravljajo same in so bile doslej vedno množično obiskane, saj so obiskovalci imeli kaj videti.

Poleg vsega omenjenega imajo tudi knjižnico, to je nekakšna podružnica knjižnice Domžale, od koder se tudi oskrbujejo s knjižnimi uspešnicami in je odprta prav tako kot društvo, vsako sredo od 16.-18. ure. Prijazno jo vodi in svetuje g. Tomšič.

Posebno skrb posvečajo starejšim upokojencem. Vse, ki so že dočkali osemdeset let, obiščejo in obdarijo vsako leto v mesecu maju, starejše kot petinosemdeset let pa obiščejo prav na njihov rojstni dan. Delegacija društva s steklenico in nageljni jih vedno razveseli in razvedri ter prinese toplino v njihov dom. Radomeljsko društvo ima 492 članov, kar pet pa jih je že starejših od devetdeset let. Pa še recite, če morete, da niso Radomlje res korak pred drugimi!

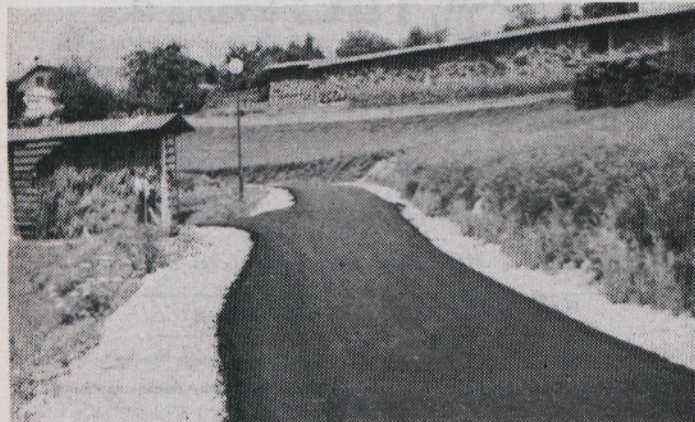
ZLATKA LEVSTEK

Svoje pretanjene občutke za lepoto, vzorce in barve pridne vezilje vpletajo v svoja ročna dela

Tudi samoprispevek v KS Vrhpolje-Zalog že daje konkretne rezultate

Asfalt na dveh cestah

Lansko in letošnje leto so krajanje vasi Goričice in Selo pri Moravčah iz lastnih žepov v povprečju prispevali okrog 30.000,00 SLT in opravili veliko delovnih ur prostovoljnega dela. Vaščani se vozijo na delo v druge kraje, kjer je industrija. Zato so posodobitve in asfaltiranje dveh odsekov cest v dolžini 1.050 metrov ali 3.150m³ asfaltne prevleke veselje. Tako bosta nova odseka cest skraj-

Več kot kilometer asfalta je rezultat prizadevnosti vaščanov Goričice in Sela

šala pot krajanom v dolino. Cestnišče je asfaltiralo Cestno podjetje Ljubljana, vrednost del pa je znašala 1.113.800 SLT. Hkrati z asfaltom sta vasi dobili tudi javno razsvetljavo, Goričica pa še nekaj telefonskih priključkov. Krajanje so sodelovali s prostovoljnimi delom, denarnimi prispevki; skupno so prispevali skoraj polovico sredstev. Denar so dobili tudi od samoprispevka celotne krajevne skupnosti in Izvršnega sveta Skupščine občine Domžale.

Posebej je treba pohvaliti predsednika Gradbenega odbora Izтока CAJHNA, člane odbora krajanje in vse, ki so prispevali denarna sredstva.

Jože Novak

Žal ni idealne politike

Politiko delajo ljudje! Tudi v naših strankah, skupščinah, vladah, predsedstvih so samo ljudje. Čisto navadni ljudje, le na demokratičnih volitvah smo jih izbrali. Menim, da je prav, da se njihovi volilci večkrat vprašamo, kakšni ljudje pa delajo občinsko oziroma slovensko politiko. Kakšna so njihova politična dejanja? Ali so še vedno vredni našega ZAUPANJA?

Čeprav so misli Ivana Cankarja o slovenskem političnem utripu iz začetka 20. stoletja, sem prepričan, da so zaradi svoje svežine in ostrine

tudi na koncu 20. stoletja zadosti aktualne in zgovorne, da jih preberemo. Takole piše: »To je vse grozno puhlo, brez vsakih smotrov, in vrh tega zelo nizko in malovredno. Vsi ti BLESČEČI programi, vse visokoleteče fraze, vse to »bojevanje« in zmerjanje – vse to se rodi samo iz osebnih ozirov, iz različnih žaljenj in osvetoželjnosti, ali pa iz – mnogokrat nesvestnega – klečplazstva, drugičkrat spet iz slavoželjnosti in lakomnosti. Vsak SOVRAŽI svoje nasprotnike, svojih prijateljev pa kljub temu ne LJUBI, temveč skrbi samo zase.« Pred takšno sodbo najbrže niso imuni nobena slovenska politična stranka in noben občinski ali republiški politični

veljak, saj jim je politična kultura in etika bolj ali manj deveta briga. Upam, da nam spomin na naše stare in najnovejše »parlamentarne« razprave še ni povsem zbledel! Ni moj namen, da bi v tem članku moraliziral, čeprav se zavedam, da se je takšnega vtisa težko znebiti. Ugotavljam le, da je nemogoče, da bi bilo kakšno politično delovanje popolno in vsem všeč. Marsikdo med nami je, tako vsaj mislim, še vedno idealist, ko kritično presoja našo današnjo oblast. In to kljub petinštiridesetletni znanstveno materialistični in marksistični ideologiji, ki smo jo hote ali nehoti sprejemali v svoje možgane in srce!

Če pa politiko razumemo tudi kot »domače zdravilo za dušo in telo« (dr. Jože Ramovš), kar tudi pomeni, da ji je nujno čim prej vrniti dobro ime oz. pomen, to je resnično in naporno prizadevanje za javni blagor, potemktem ne kažimo vzvišene odmaknenosti od »umazane politike«, marveč dajamo dobre

pobude in jih obenem z osebno odgovornostjo tudi uresničujemo ali skrbimo za njihovo uresničitev. Vse drugo je le posebna oblika hinavščine. Za poklicno ali ljubiteljsko delo v politiki je potrebna tudi politična in diplomatska vzgoja v dobrem pomenu besede, ki pomaga izoblikovati predvsem sposobnost poslušanja drugih, dialoški odnos z vsemi, široko razgledanost, spoznavanje bistvenega, vljudno in uglajeno vedenje, lepo izražanje, nenasilno uveljavljanje sprejetih programov, ločevanje osebnih in skupnih koristi, etično trdnost v temeljnih človeških vrednotah, poznavanje in upoštevanje narodnega izročila in samobitnosti ter podobne lastnosti. Politično delovanje, ki mu manjkata etična in duhovna razsežnost, ga spravlja na slab glas, kajti pri njem se diplomatska spretnost spreminja v diplomatsko premetenost, laž, varanje, kar na žalost, tudi v naši politiki ni redkost. Žal, ni idealne politike!

BOGDAN OSOLIN

Kdo vas bo ljubil, družbene dejavnosti?

Z družbenimi dejavnostmi pa je res velik križ! Vse bolj nezadovoljni prosvetni, zdravstveni, kulturni, socialni delavci in še kdo se iz dneva v dan spreminjajo v Cankarjevega hlapca Jerneja, ki išče svojo pravico (plačo) pri Schwarzbartlu, Leniču, Venciju, Bohovi (?), Capudru, Peterletu in Kučanu. Če sem katerega oblastnika pozabil, naj mi, spoštovani politični veljaki in cenjeni bralci Slamnika, ne zamerijo. Kakor koli sodobnega tlačana zanese pot, povsod se sliži vsem dobro znani refren: »Ni denarja, res ga ni! Prav rad bi vam ga dali, toda tolarčkov, kolačkov, ni nikjer!« Ponekod celo zaslisišmo tolažilne besede: »Saj vas razumemo! Komu pa naj vzamemo?« Nato seveda zažarijo v polnem sijaju najbolj znana slovenska dejanja (prosto po dr. Antonu Trstenjaku): jamranje, vzdihovanje, godrnjanje, negodovanje, obrekovanje in druge čednosti. Saj ni res, pa je: tudi ta rdečih petinštrideset let niso nekateri tako močno občutili v želodcu, kot v današnjih časih slovensko oblast na vseh ravneh! Menda se je že skoraj

celoten slovenski narod združil v eno samo stranko – OPOZICIJSKO! Oh, le kam si zašla, moja misel! Na družbene dejavnosti si čisto pozabila! Videti je, da si tudi ti zastrupljena z RDEČIM opozicijskim zvarkom!

Slamnikarska kolegica je v prejšnji številki občinskega časopisa lepo zapisala: Tolarčki, tolarčki, kje ste? Toda, glej ga zajca, v kateri grm se je skril! Oblast se menja, načini vladanja pa so si na našo veliko žalost podobni. Le zakaj se ji ni zapisalo da so ISTI načini vladanja? Ali morda zato, ker ne želi imeti ničesar skupnega z današnjimi vladarji, ki samo »zabavajo« vzgojiteljice, učiteljice (na učitelje je čisto pozabila), zdravnike (tudi za zdravnice), knjižničarje (na knjižničarke tudi) in socialne delavke (Ali ni socialnih delavcev?)? Moram pa – rad ali ne rad – priznati, da se popolnoma strinjam z njenim mnenjem, ki zatrjuje, da so znanje, kultura, zdravje in socialna varnost POMEMBNA investicija za prihodnost naše mlade dr-

žave Slovenije. Menim tudi, da res današnja oblast kaže premalo posluha za delo družbeno nujno potrebnih služb, vendar mene bolj bode, da se nekatere družbeno manj nujne službe in opravila (Ne

nepomembne!) privoščijo preveč tolarčkov! Če v naši tako imenovani revni družbi ne bo bolj zaživel SOLIDARNOST med t.i. gospodarstvom in t.i. negospodarstvom, bomo prav vsi še tanjši piskali! Lahko se namreč zgodi, da nas bo pobrala še vedno nalezljiva in neozdravljiva slovenska bolezen – ZAVIST – po domače FOVŠIJA! Kot zapriseženi krščanski demokrat pa zapišem še tole: Pomagaj si sam, za pomoč lahko prosiš še druge, – pa ti bo pomagal tudi Bog!

BOGDAN OSOLIN

IZ NAŠIH KRAJEVNIH SKUPNOSTI

Z delom krajanov

Uvoz in avtobusna postaja v Zgornjih Lokah počasi dobivata svojo podobo. Žal prvotni projekt ni upošteval predhodne ureditve Ustrieženčevega grabna, ki tako ni našel mesta v različnih programih. Krajanje pa so sami ugotovili, da je prvi pogoj ureditve uvoza tudi ureditev tega hudournika. »Zato so se odločili, da s prostovoljnimi delom položijo in če bodo vremenske prilike omogočale, tudi zabetonirajo kar 150 metrov betonskih cevi, pravi Zdenko Vadjunec, predsednik gradbenega odbora. Sredstva bodo trenutno zalozili, saj računajo, da jih bodo prihodnje leto dobili iz republiških sredstev za urejanje hudournikov. Asfalt na avtobusni postaji in uvozu bo moral malo počakati, krajanje pa so že zbrali tudi dodatni delež v denarju, ki bo ob krajevnem samoprispevku omogočil dokončanje investicije.

Prihodnost je v naših rokah

Za bralce Slamnika sem k pogovoru povabil g. Simona Mavsarja, člana Predsedstva Skupščine občine Domžale in vsestransko aktivnega udeleženca dogajanja v naši občini. Pogovoriti sem se želel o njegovih pogledih na čas, ki ga živimo, in na dogodke, ki nas obkrožajo.

Kako bi Vi ocenili trenutno stanje, v katerem je naša družba?

V Sloveniji smo z zadnjimi volitvami prestopili v neko novo obdobje, ki prinaša s seboj vrsto značilnosti življenja in delovanja modernih ter z vseh vidikov naprednih družb. Marsikaj se je spremenilo na vseh nivojih našega življenja in dela, vsekakor pa bo potrebnega še veliko časa, da bomo tudi dejansko razumeli in začeli delovati znotraj novih družbenih okvirov in sistemskih možnosti, ki smo jih s spremembami pridobili. Lahko bi rekel, da trenutno v prehodnem obdobju, ki pa je še zelo pomembno za našo skupno prihodnost. V tem obdobju bomo uspešno (ali pa tudi ne) opravili zrelostni izpit, kar bo naša vstopnica za sodelovanje v krogu razvitih zahodnih družb. Odgovornost za uspeh je v rokah vseh nas – od najvišjih republiških organov pa do vsakega posameznika.

Tudi naša občina ima pri tem svojo vlogo in še posebej ljudje, ki to občino vodimo in z njo upravljamo.

Ste se že pred zadnjimi volitvami ukvarjali s politiko, ali ste se vanjo vključili šele sedaj, ko je, kot pravijo, postala dostopna za vse?

Kar nekaj let sem pred volitvami deloval v bivši ZSMS, ki je predstavljala krovno organizacijo mladih. Težko bi rekel, da je bila ta moja dejavnost politično usmerjena, saj se, kolikor se spominim, prav pogosto nismo ukvarjali s političnimi vprašanji, če se seveda ukvarjamo z mladinskimi delovnimi akcijami, športnimi tekmovanji, raznimi tabori, proslavami... ne uvršča pod oznako politične dejavnosti. Seveda smo po nekem avtomatizmu predstavljali podaljšano roko takratnega sistema, kar pa vsekakor ni bil namen naše aktivnosti. Sčasoma, ko smo nekoliko dozoreli in se politično izobrazili, pa smo že začeli postavljati vprašanja in sprejemati odločitve, ki oblastem niso bile najbolj všeč. V občini Domžale je ZSMS kot prva v Sloveniji izstopila iz SZDL, zbirali smo podpise v podporo Albancem na Kosovu in drugim, še prej veliko prispevali k ukinitvi štafete, neposredno stopali v di-

aloge in nasprotovali pritiskom (tudi osebnim) takratne ZK..., da naštejemo le nekatere naše dejavnosti, ki bi jih v poznejšem obdobju ZSMS-jevstva že lahko označili za politične. V vseh teh dogajanjih sem tudi sam pridobil izkušnje, se učil, opazoval in poskušal pridobiti tista spoznanja ter sposobnosti, ki mi danes koristijo. Veliko tega sem pridobil kot (včasih zelo neprijeten) poslanec v zadnjem predvolilnem mandatu občinske skupščine. Vzporodno z omenjeno dejavnostjo sem skozi vsa srednješolska leta na takratnem Centru srednjih šol v Domžalah vodil Šolsko skupnost učencev, ki je združevala vse dijake strojne in kovinarske usmeritve. Lahko bi torej rekel, da v politiki in javnem delovanju nisem popoln začetnik in da po tej poti hodim že kar nekaj let.

Trenutno na tej svoji poti zasidate mesto člana Predsedstva Skupščine občine Domžale in podpredsednika družbenopolitičnega zbora. Kako bi gledali na to, da precej dobro poznate našo občino, ocenili stanje v njej?

Slovensko gospodarstvo in družba v celoti sta v veliki krizi, ki se kaže vsepovsod in bo imela precej dolgoročne posledice. V takih razmerah življe-

nja in dela, ki se še naprej slabšajo, je zelo težko pohvaliti se z dobrimi rezultati in biti zadovoljen z doseženim oz. obstoječim stanjem. To velja za vsak segment družbe in zato tudi za našo občino. Ne glede na to pa lahko rečem, da občina Domžale po nekaterih osnovnih kazalcih trenutnega stanja vendarle ne spada v skupino tistih »slabših« slovenskih občin, temveč menim, da je celo precej nad povprečjem. Ko govorim o trenutnih kazalcih, mislim predvsem na rezultate gospodarjenja podjetij (fizični obseg proizvodnje, pokritost uvoza z izvozom, akumulacija, tekoča likvidnost...), hiter tempo razvoja podjetništva, relativno dobro komunalno urejenost, velike potencialne za nadaljnji razvoj in nenazadnje tudi ne tako slab standard ljudi, kar seveda ne pomeni, da se tudi v Domžalah ne srečujemo z naraščajočo socialno problematiko. S svojim delovanjem v zadnjih letih si je občina Domžale v Sloveniji pridobila precejšen ugled, ki ga ne bi smeli zapraviti, temveč še naprej večati. Precej smo investirali v komunalno opremljenost

in mislim, da bo moral tempo na tem področju nekoliko popustiti. Le tako bomo z razpoložljivimi proračunskimi sredstvi lahko zagotavljali tekoče delovanje sistema, kjer smo v zadnjem letu precej zanemarili družbene dejavnosti. Ravno glede njih smo pred kratkim imeli v Predsedstvu in Izvršnem svetu celo vrsto razprav, precej »trda« pa so bila tudi pogajanja s stavkovnim odborom ob stavki učiteljev in socialnih delavcev. Mislim, da ima občina Domžale zelo dobre perspektive za svoj nadaljnji razvoj, seveda pa smo veliko odvisni od odločitev in strategije državnega vrha in še posebej vlade. V vsakem primeru pa lahko rečem, da je naša usoda predvsem v rokah nas samih, našega dela, sposobnosti, inovativnosti in velike želje po uspehu in napredku. Povedano naj ne zveni kot samo nekaj velikih besed, pač pa kot realno dejstvo, ki mu bo moral prejeti ali slej vsakdo prikriti. Skratka, občina Domžale je dobra občina in obstajajo precejšnje možnosti da takšna tudi ostane.

Kje vidite svojo vlogo oz. kako lahko prispevate k razvoju občine? Se vam pri tem delu postavljajo kakšne ovire?

Vsak posameznik lahko k skupnemu razvoju doda svoj delež. Pri tem nekateri nosijo večjo, drugi spet manjšo odgovornost. Svoje odgovornosti se zavedam in v okviru možnosti in pristojnosti poskušam prispevati čimveč. Zdi se mi, da je bistvena naloga Skupščine občine in še posebej njenega Predsedstva ta, da ustvarja normalne družbene, politične in gospodarske razmere, v katerih naj podjetja poslujejo in v katerih naj ljudje ustvarjajo. Poli-

tika mora iti z roko v roki z gospodarstvom in le tako sta si lahko obojestransko koristna. Kot posameznik lahko neposredno vplivam na vse tiste odločitve, ki jih sprejema občinska skupščina. V predsedstvu velikokrat sprejemamo tudi pobude in predloge, ki jih nato prek svojih poslancev prenesemo na republiške organe. Te pobude in predlogi včasih padajo na plodna tla, največkrat pa ni tako. Predsednik skupščine, predsednik izvršnega sveta in tudi drugi so v zadnjem času vlagali velike napore okrog pridobitve sredstev republiške izravnave (ki jih v občinskem proračunu za leto 1992 zaradi povečanih prihodkov od dohodnine ne bo več), pritoževali smo se glede urejanja politike osebnih dohodkov na osnovnem šolstvu in socialnem skrbstvu, vendar kljub vloženim naporom zaradi slabega odziva republiških organov ni bilo pravega učinka. Predsedstvo in posamezniki v njem moramo nenehno iskati nove ideje in smernice razvoja ter biti koordinatori skupščinskega dela. Tako se v zadnjem času precej pogovarjamo o načinih lastne produkcije sredstev, ki jih bomo v prihodnje s svojim premoženjem in dejavnostjo morali zagotoviti, če bomo hoteli preživeti. Seveda pri tem ne mislim na povečanje davkov, prispevkov in kazni, temveč na čisto poslovno dejavnost, ki lahko poteka v različnih oblikah. Poskrbeti moramo za promocijo občine in še posebej njenega gospodarstva, kar je že predmet nekaterih konkretnih dogovorov. V vseh teh pogovorih poskušam prispevati svoj delež in ob svojem vsestranskem angažiranju imam obču-

Andreja Nose

Andreja Nose, dijakinja iz Domžal:

Predvsem si želim uspešno opraviti maturo in seveda dobiti ustrezno zaposlitev. Moja velika želja pa je tudi mednarodno priznanje naše mlade države Slovenije, ker sem prepričana, da se bo s tem popravilo splošno gospodarsko in ekonomsko stanje. V Domžalah pa močno pogrešam kakšne zabave za mlade, zato želim, da se v letu, ki je pred nami, to nekako uredi.

Marjan Krašovec, upokojenec iz Domžal:

Želim si, da se čimprej konča vojna na Hrvaškem, da končno nastopi mir. Seveda si želim tudi zdravja in pa malo boljše pokojnino. Kajti upokojenci zelo težko plačujemo storitve in nastanitve v domu.

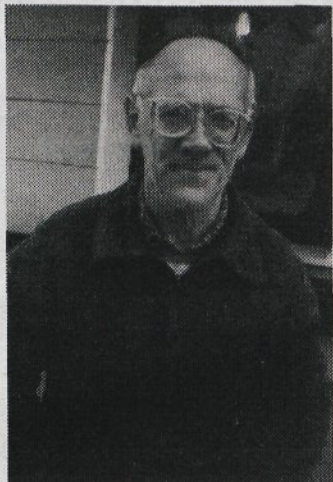
Slavka Škerlak, upokojenka iz Preserij:

Slavica Klopčič

ANKETA

Bliža se novo leto. Vsi upamo, da bo boljše od preteklega. Imamo cel kup želja, uresničljivih in neuresničljivih. Nekateri si želijo več denarja, drugi zdravja, veselja in osebne sreče. Kaj si želijo ljudje v naši občini? Da bi to izvedeli, smo v centru Domžal naredili priložnostno anketo med naključnimi sprehajalci. Postavili smo jim preprosto vprašanje: Kaj si želite v letu 1992?

Marjan Krašovec

Mir, mir, mir in predvsem mir. Vsi vemo, kakšne grozote nam prinaša vojna. Poleg tega bi rada videla, da bi se dvignil življenjski standard vsaj do te mere, kot je bil pred tremi leti. Imam tudi osebno željo, ki pa muči vse prebivalce VI. ulice v Preserjah. Želimo, da bi dobili vsaj pešpot, ker je naša ulica slepa.

Janez Karner

Slavka Škerlak

Anton Skubic, delavec iz Ihana:

Na prvem mestu je seveda mir. Ker pa je v mladih naša bodočnost, želim, da bi se jim življenje zboljšalo, da bi dobili službe. Na koncu pa si želim tudi zdravja, sreče in veselja.

Slavica Klopčič, uslužbenka iz Domžal:

Slavka Bizjak

Anton Skubic

Nimam kakšnih posebnih želja, želim si predvsem zdravja, družinske sreče in miru.

Janez Karner, Blagovica:

Ker sem trenutno brez zaposlitve, si želim, da bi v letu 1992 dobil kakšno službo. Ne morem pa tudi brez tistih standardov, kot so zdravje, sreča in denar.

Slavka Bizjak, šivilja iz Domžal:

Malo ste me presenetili s tem vprašanjem. Želim si zdravja, miru in pa več denarja. To seveda želim tudi vsem drugim.

Marko Igličar, dijak iz Domžal

Želim si čimboljši uspeh v šoli, ravno tako, da se konča ta nesmiselna vojna na Hrvaškem. Ker pa smo dijaki ponavadi bolj slabo založeni s financami, si želim tudi več denarja.

Tekst in foto: Janez Stibrič

Marko Igličar

tek, da kot posameznik storim nekaj za našo občino in občane.

Niste mi še odgovorili na drugi del vprašanja, ko Vas sprašujem o ovirah, ki vas spremljajo pri delu?

Temeljiti odgovor na to vprašanje bi zahteval dosti prostora. Velika ovira vsem skupaj je prav gotovo nesposobnost nekaterih republiških ministrstev, ki se precej netaktno poigravajo z odločitvami v njihovi pristojnosti. To, kar počne skupščina z vsemi svojimi komisijami in izvršnim svetom glede privatizacije in vprašanja splava v novi ustavi, ni ničemur več podobno in nam zmanjšuje ugled v tujini. To sta le dva primera netaktnosti, zagotovo pa nista osameljena.

V zadnjem času je bilo nekaj glasnih besed izmenjanih tudi v trikotniku med izvršnim svetom, predsedstvom in predsednikom Skupščine občine Domžale. Predvsem je šlo za spor med predsednikom skupščine in izvršnim svetom, v katerega je bilo kasneje vključeno tudi predsedstvo. Šlo je za vprašanja načelnosti, pomembnosti, principelnosti in prevlade. Če bi se spor intenziviral, bi lahko prerasel v sila neprijetne razsežnosti. Tudi vsako tako dogajanje lahko predstavlja kar veliko oviro in povzroči celo vrsto težav. To je le nekaj najbolj bistvenih ovir, s katerimi se srečujem in se srečujemo. Seveda pa je tu še kar precej drugih, ki jih tako ali drugače kompenziramo.

V odgovoru ste omenili spor med g. predsednikom skupščine in izvršnim svetom. Govori se o precej negativni vlogi g. Schwarzbarla v teh dogodkih. Je kaj resnice v tem in kaj

se je pravzaprav dogajalo?

Verjetno pričakujete, da bom s prstom pokazal na g. predsednika in ga označil kot negativno osebnost v celi zgodbi. Gotovo imava premalo časa in prostora, da bi to storil ali ne, obenem pa svoje dejanje tudi utemeljil. Osebnost ga poznam in spoštujem kot zelo delovnega, angažiranega, odgovornega, neutrudnega, predvsem pa načelnega in principelnega človeka. V nekaterih svojih lastnostih je celo tako zelo nepopustljiv, da odpade možnost kakršnegakoli kompromisa, kar seveda hitro privede do težav. In nekaj podobnega se nam je pred kratkim zgodilo. Celotne zgodbe ne bom pripovedoval, dodal bi le to, da ima vsak svoje dobre in slabe trenutke, lastnosti in poteze. Vse skupaj si zapomnimo in nekoč kasneje morda tudi uporabimo. Na to mora biti seveda vsak od nas pripravljen.

Že prej ste omenili, da ste član Liberalnodemokratske stranke. Je vaša pripadnost tej stranki zelo močna ali obstajajo kakšna nesoglasja? Kaj pravite na različne neprijetne komentare, ki se v zvezi z njo pojavljajo v medijih in med ljudmi?

Priznati moram, da vsi ti komentarji vsebujejo precejšnjo mero resnice in upravičenega negodovanja. V marsičem se ne strinjam z republiškim strankarskim vrhom in še posebej ne z nekaterimi posamezniki, med katere sodi tudi g. Školč. To ne pomeni, da nasprotujem ideji liberalizma, ki pa mora kljub vsemu imeti neke okvire. Prav te okvire si nekateri medijsko zelo odmevni člani stranke postavljajo zelo na široko in pri tem na vse skupaj vplivajo zelo destruktivno. Nikakor se kot

stranka ne moremo otresti tiste ZSMSjevske razpuščenosti in nagajivosti, ki nas prikazuje v luči »trouble makerjev«. Kot delegata LDSa iz Domžal sva z g. Leničem, ki je sedaj predsednik Izvršnega sveta Sob Domžale, že na kongresu v Zagorju poskušala vplivati na politiko LDS, ki naj bi se več ukvarjala z gospodarstvom, socialno politiko, vprašanjem družbenih dejavnosti in manj z različnimi marginalnimi vprašanji, za katere pa seveda ne trdim, da so nepomembna. Glede na trenutne možnosti izbire na slovenskem političnem prizorišču mi je glede ideje LDS najbližja in v njej v veliki meri sodelujem tudi zaradi inercije iz ZSMSja. Ne gre pa tu za neko ekstremno pripadnost, še posebej, če na januarskem kongresu stranke ne bo prišlo do bistvenih kadrovskih in vsebinskih sprememb. Pričakujem odpiranje novih možnosti, po vsej verjetnosti formiranje močnega sredinskega bloka, v katerega bo vključenega precej intelektualnega kadra. Na naslednjih volitvah se bo po mojem mnenju pojavilo tudi precej novih ljudi, ki jih jaz imenujem »ljudje s tretje linije«.

Prosili bi Vas, da nekoliko pojasnite, katere in kakšne ljudi imate v mislih?

V prvo linijo spadajo vsi tisti, ki so našo politiko vodili od konca druge svetovne vojne do slovenske pomladi. Druga linija je nastopila z volitvami in je s seboj prinesla celo vrsto novih obrazov. Na naslednjih volitvah bodo v veliki meri nastopili ljudje z ozadja zdajšnjih političnih strank in popolnoma novi ljudje. Slednji so počakali, da prepih pomladnega vetra mine in se vzpostavi normalen

politični prostor, v katerega so se sedaj pripravljali vključevati. To so »ljudje s tretje linije«, ki predstavljajo precejšen, tak ali drugačen, potencial.

Se poleg stvari, o katerih sva govorila, ukvarjate še s čim?

Seveda je prva stvar študij. Sem študent Fakultete za strojništvo, kar pomeni, da sem sicer po izobrazbi bolj tehnična duša. Tako je politika v mojem življenju nekakšen hobi, ki pa zahteva precej časa, dela in odgovornosti. Vključujem se tudi v nekatere dobičkonosne dejavnosti, ki pa so od politike popolnoma ločene. No, sem in tja se s prijatelji srečamo na partiji tenisa ali košarki, včasih pa tudi v nekoliko bolj družabnem okolju. Potem... ja seveda! Potem pa zmanjka časa.

Bi radi, da za konec tega pogovora napišem še kaj?

Ker imam že priložnost, bi predvsem mlajšim bralcem rad čisto na kratko predstavil projekt ustanovitve Kluba mladih intelektualcev. Podrobneje bom o tem še pisal, za zdaj pa le informacija, da bo Klub nekakšen debatni krožek, ki bo imel nekatere značilnosti prostozidarskih lož. Če Vas projekt zanima ter se čutite sposobni in zainteresirani za sodelovanje, potem pokličite tel. št. 711-790 in pustite svoj naslov ali številko telefona. Projekt bo popolnoma nepolitične narave.

Čisto na koncu bi rad vsem, ki jih poznam, vsem, ki me poznajo in sploh vsem občanom zaželel vesele božične praznike in srečno novo leto.

Hvala lepa za razgovor.

Tudi Vam hvala.

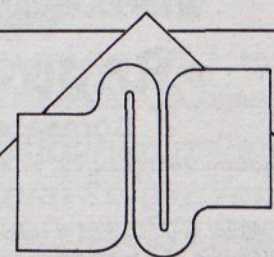
Za bralce Slamnika se je pogovarjal MARTIN GROŠELJ

1992

SREČNO HELIOS

PALISKA

GRADBENA LEPILA
UMETNI KAMEN

AŠKERČEVA 9, 61230 DOMŽALE
(061) 723-058

*Želi vsem vesele božične praznike
in zdravo ter srečno novo leto
in se priporoča*

Obrtna zadruga Domžale

Šaranovičeva 21 a
61230 DOMŽALE

**ŽELI
SVOJIM ČLANOM
IN DRUGIM OBČANOM
SREČNO
IN USPEŠNO
POSLOVNO LETO 1992**

**STRANKA
DEMOKRATIČNE
PRENOVE
DOMŽALE**

LJUBLJANSKA 70/1. NADSTROPJE
61230 DOMŽALE
TELEFON: 721 316

**VSEM ČLANOM IN SIMPATIZERJEM ŽELIMO
SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO 1992.**

Smo stranka, ki se bori za vaše interese, ki deluje prodorno in premišljeno, ki vam še vedno lahko pogleda v oči.

Tako bomo delovali tudi v prihodnje – zato se nam pridružite tudi vi!

NOVA POŠTA V MORAVČAH

Krajša pot do telefonov

»OBRTNIK« MENGEŠ
PREŠERNOVA 2OBRTNO PODJETJE ZA IZVAJANJE
OBRTNIŠKIH IN STORITVENIH DEL p.o.DEJAVNOSTI: ZIDARSTVO, STEKLARSTVO, KLJUČAVNIČARSTVO, PARKE-
TARSTVO, PEČARSTVO, SLIKOPLESKARSTVO IN MIZARSKA
DELAŽELI VSEM VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN ZDRAVO NOVO LETO 1992!

RESTAVRACIJA

»Repovž«

Domžale

Kopališka 3, telefon: 061/781-879, telefax: 781-879

ŽELI VSEM SVOJIM GOSTOM,
POSLOVNIM PARTNERJEM
IN OBČANOM
VESELE BOŽIČNE IN
NOVOLETNE PRAZNIKE!

TOVARNA TRAKOV IN ELASTIKE

trak p.o.

61234 MENGEŠ, Glavni trg 18

Vsem kupcem priporočamo naše izdelke:

- vse vrste tkane elastike
- elastične in neelastične trakove
- vrvice in drugo okrasno pozamenterijo

Vsem poslovnim partnerjem in občanom
želimo srečno v letu 1992!

NOVO

Računalniški center
v Preserjah

Radomlje, Preserje 21, tel.: 727-109

SREČNO 1992

ŽELIMO VSEM OBČANOM IN
POSLOVNIM PARTNERJEMSezam
RAČUNALNIŠTVO
& INŽENIRINGPollux
PROGRAMSKA
OPREMAMegahit
RAČUNALNIŠKA
OPREMA

PIVNICA ADAM RAVBAR

ŽELI SVOJIM OBISKOVALCEM
IN VSEM OBČANOM SREČNO IN
USPEŠNO LETO 1992

»Danes odpiramo vrata še enega novega in pomembnega ptt objekta. V nove prostore se bo preselila pošta, ki je doslej delovala v res slabih razmerah, kar krajani Moravč in delavci na pošti najbolje vedo, in kar je morda še pomembneje, odpiramo tudi prostore, namenjene novi telefonski centrali, ki jo Moravčani že dolgo čakajo.« Tako je 5. decembra 1991 ob odprtju prostorov nove pošte v Moravčah poudarila Štefanija Žagmajster, direktorica Podjetja za PTT Ljubljana.

Prisrčna slovesnost

Slovesnost je vodil Milan Brodar, popestrili pa pevci KUD Tine Kos Moravče pod vodstvom Mira Capudra in učenka osnovne šole Jurij Vega Moravče s pripovedjo o lepota Moravške doline. Vse navzoče je pozdravil mag. Franc Capuder, predsednik Sveta KS Moravče, in spregovoril o pomenu nove pridobitve. Pozdravu se je pridružila tudi ga. Julka Žibert.

Sodobni prostori

Večnamenski objekt, ki je popešal center Moravč, je zgradilo splošno gradbeno podjetje Gradičtelj iz Kamnika. Pritličje je namenjeno predvsem pošti in meri do

brih 230 kvadratnih metrov. V njem je velik in svetel prostor za delo s strankami, v katerem so predvidena štiri delovna mesta, prostor za štiri pismonoše, za blagajno, teleprinter ter vse ostalo, brez česar sodobna pošta ne more. Oprema je funkcionalna, izdelala jo je Poslovna enota Ptt servis, ki si je v naši republiki že pridobila ugled kakovostnega izdelovalca poštne opreme. Današnja vrednost prostorov za pošto in centralo ter opreme znaša blizu 25 milijonov tolarjev.

Kdaj bodo zazvonili telefoni?

V prvem nadstropju je prostor za telefonsko centralo v izmeri 80 kvadratnih metrov. Tu bo zmontirana najsodobnejša Iskrina digitalna telefonska centrala SI 2000 z začetno zmogljivostjo 1.200 telefonskih priključkov. Upošteva je finančne možnosti podjetja, je g. Žagmajstrove dejala: »Računamo, da bomo v prihodnjem letu izdelali potrebno projektno dokumentacijo za centralo, za povezave z drugimi centralami in za kabela telefonska omrežja. Podpis pogodbe o dobavi in montaži centrale načrtujemo v letu 1993, tako da bo vključena v promet leto kasneje. Poudariti je treba, da po dogovoru z Izvrš-

nim svetom domžalske skupščine obravnavamo gradnjo ptt zmogljivosti na območju Moravč, Blagovice, Lukovice in Krtnice kot enoten projekt. Naložba v ptt zmogljivosti na teh območjih je ocenjena na več kot 310 milijonov tolarjev, kar dokazuje, da je naloga zelo zahtevna.«

Rezultati so in še več ji bo

Spregovoril je tudi mag. Ervin Anton Schwarzbartl, predsednik Skupščine občine Domžale, ki je poleg pozdrava vsem prisotnim namenil tudi nekaj vzpodbudnih besed in izrazil prepričanje, da se razvoj kljub neugodnim prilikam v Moravški dolini ne bo ustavil. Pohvalil je njihovo prizadevnost, ki se kaže v izboljšani komunalni infrastrukturi (kanalizacija, ceste), pa tudi njihovega podjetniškega duha, s katerim se srečuje ob pogledu na nove privatne trgovine, delavnice in bencinsko črpalke ter skrb za ohranitev starega »jedra« Moravč, saj se je preoblekla stavba v centru, opomnil jih je tudi, da bi bilo potrebno prenoviti kapelico tik pred novim poslovno-stanovanjskim blokom. Skupaj z iskrenimi čestitkami je Moravčanom zaželel, da bi čimprej zaživel vsi prostori v novi stavbi in zazvonili tudi novi telefoni.

G. Štefanija Žagmajster je »obljubila«, prostor za telefon centralo kmalu zaseden

Kmečke žene so se izkazale

Po kratkem nagovoru g. Jureta Srhoja, direktorja poslovne enote Ljubljana, so uradno prerezali trak in obiskovalci so si lahko ogledali sodobne poštne prostore. Dejavnost pošte pa je bila in bo neločljivo povezana z ljudmi, ki so v tej javni službi zaposleni. Opravljanje poštne službe je za marsikatero družino tradicija. V Moravčah sta to Kadoleževa oz. Jamškova družina, kjer tradicija prehaja iz ene generacije v drugo že več kot sto let. Poštni uslužbenci so pomemben del utripa kraja, kjer se ljudje med seboj poznajo, drug drugemu zaupajo in pomagajo, zato so se krajani skupaj z moravškimi poštnimi delavci iskreno veselili nove pridobitve. Ob finančni pomoči Krajevne skupnosti Moravče so odprte pošte z dobro-

tami kuhinje tudi kratkoročno iz tega kor. Štefanija so se tudi tol. izkazali.

Ob čem tudi iskrene želje

Proste pošte v Moravčah, ki jo je končala nujno po bivalno ali še bolj n. pa so telefonski priključki se telefonske poveže že dolgo časa potrebo. Zato so voljstvo ob r. pošti povezujejo z gla željo, da čimprej dobijo število telefonskih priključkov tudi na tem drobnem razviti dolini. Zato so Moravčane doline z veliko zdravja sreče 1992 tudi iskreni želja. Čimprej zazvonili telefoni.

Iz preteklosti pošte v Moravčah

Leta 1870 viri v Moravčah že omenjajo nadpoštarja Janeza Ravnikarja Šteimana. Isti je leta 1879 omenjen kot gospodar Farbarjeve domačije v Moravčah št. 52, kjer je bil tudi poštni urad.

Najprej je moravška pomožna pošta spadala k matični pošti v Lukovici.

Avstrijsko ministrstvo za trgovino je odločilo, da mora z 12. januarjem 1883 med drugimi poštami na Kranjskem tudi pošta v Moravčah sprejemati hranilne vloge za poštne hranilnični urad na Dunaju. Moravška pošta je bila že samostojna, pošto zvezo pa je imela s pošto v Lukovici, tja je poštini sel nosil pošto in hodil ponjo. Vozna pošta je iz Moravč v Domžale prvič odpeljala 16. marca 1899. To pošto zvezo so dolga leta vzdrževali Vidgergerjevi iz Straže, oče in dva sinova so pred tem pošto že nekaj let vozili v Lukovico.

Pred dobrimi sto leti je bil moravški poštar Gričarjev Jože z Dol. Za njim je to službo prevzel Tone Grilj s Sv. Miklavža, nato pa Jergov France. Hiša je stala tam, kjer je

sedaj Galetova, proti pokopališču. Konec prejšnjega stoletja je pošto začela raznašati Kadoleževa rejenka Jožefa Kraus. Za njo je to službo z aprilom 1907 prevzel Franc Jamšek-Kadolež, pošto pa so največ raznašali otroci Peregrin, Janez, Martin in med prvo svetovno vojno tudi Frančiška. Martin je pripovedoval, da je v lepem vremenu hodil v Lukovico po pošto čez Priknico in Preserje, v deževju pa po cesti čez Bobovnik. Pošto je moral oddati ob devetih dopoldne, nato je moral eno uro počakati poštnega sla Konjška s Trojan, ki jo je pripeljal iz Domžal. Leta 1904 se je Martin zaposlil pri tedanji moravški poštari Emi Lederer. Za vzdrževanje poštne zveze z Domžalami je kupila dva konja in poštni voz. Potem je bil vsak dan na cesti. S poštним vozom s platneno streho je tudi prevažal do šest potnikov. Iz Moravč je odpeljal še pred osmo uro, v Domžalah pa je moral počakati na popoldanski vlak. Po letu 1911, ko se je zaposlil pri železnici, je prevažanje pošte prevzel njegov oče, že omenjeni Franc Jamšek.

Leta 1929, ko so Moravče dobile avtobusno zvezo, je avtobus zamenjal vprežno pošto zvezo. Med okupacijo je nekaj časa pošto iz Domžal vozil pismonoša Jakob Jamšek. Moravško pošto je med leti 1899 in 1913 vodila upravница Ema Lederer, od 1. septembra 1913 do leta 1925 je bil upravnik Vincenc Eržen iz Kamnika. Nato je vodstvo pošte prevzel domačin Janez Jamšek-Kadolež, ki je bil pred tem dve leti poštar v Radomljah. Po njegovi smrti 13. decembra 1929 je pošto prevzela Pepca Tomc-Kadoleževa iz Moravč. Med okupacijo jo je zamenjala nemška uradnica, ki je po napadu na Moravče leta 1944 odšla. Po osvoboditvi je pošto prevzela Ana Rogelj iz Vač. S 15. januarjem 1950 je dolžnosti upravnice prevzela Francka Zajc, poročena Prosenc, in jo je opravljala do upokojitve 1. julija 1983. Vodstvo pošte je prevzela sedanja upravница Dragica Srenšek iz Moravč. Poleg nje sta zaposleni še Marija Grilj in Milena Krulc. Zaposleni so tudi trije poštarji Filip Prašnikar-Vrbančev iz Goričice, Jože Javoršek-Kugov iz Soteske in Štefan Jamšek iz znane Kadoleževe poštarke družine. Za dostavo pošte imajo dva mopedi in

avtomobil. Včasih je bila pošta v nadstropju Tomaževih hiš v Moravčah, ki je bila med vojno kot nemška postojanka razbita, pozneje pa podrt.

Nekaj časa je imela pošta prostore pri Farbarju in okrog leta 1890 v nadstropju nad Markeskovo gostilno. Leta 1911 je pošta dobila prostore v novem zadrženem domu, kjer je ostala vse do požiga leta 1944. Od leta 1944 do 1948 je bila spet v sobi nad Markeskovo gostilno. Nato se je vrnila v zadržen dom. Od tu so jo 5. decembra 1991 preselili v pritličje novega stanovanjskega in poslovnega bloka, kjer je bilo včasih šolsko poslopje in Klopčarjeva domačija. Oboje so podrl.

V moravško pošto območje spadajo vasi tja do Goričice, Gore pri Pečah, Tlačnice in Limbarske gore, Grmač in Sv. Miklavža. Peče z okolico so včasih spadale k vaški pošti. Zaradi neredne dostave pošte je pošto ravnateljstvo v Trstu leta 1898 pri Banturju v Pečah ustanovilo pomožno pošto, postavilo poštni nabiralnik, poštini sel pa je iz Vač prihajal štirikrat na teden. Leta 1917 so na željo domačinov ob-

močje pomožne pošte.

družini, kjer je še sedaj da so pomožno pošto 1954. Kokošnje, Zalog Sv. Tine že po letu 11. družinski poštini ok. šem. 4. Sv. Križ in Vrh po domni vojni pridru pošti v tili vas, Prekr, šen. Holog so v letu 11. prideli Kresnicah.

Brzozezo so Mora s svetle 28. maja 19 Tako urad je tudi brz obrato podnevi. Brzoze vod stili iz Lukovice. 1 1930 vključili v telefon omrežje svetovne vo je bila nah samo telefon govornik telefonskih p. ljučkoni je moravška p. dobil ročno telefon centra.

Prvotno telefonsko c tralo z naročnikov so ravče sta 1976. Obrato je začela, v mednarod telefonije pa so jo vkl čili 1. 1979. Že dolgo p. kažejo po večji central razširjenega omrežja. STANE STRAŽ

NAŠI GRADOVI

Grad Rožek

nadaljevanje

Še o ustnem izročilu o rožeškem gradu. Na vznožju razvalin rožeškega gradu na južni strani že sto let domuje trden Šajcevi rod in ne Zajčev, kot se nam je zapisalo v 15. številki Slamnika. Na napako me je opozorila Francka Prosenc, ki je pa zares Zajčeva s Sv. Mohorja in kot upokojena upravnik moravške pošte živi v Moravčah.

Odraščala je v bližini Šajčeve domačije in je pogosto videvala razvaline starega gradu, ki so ji že same od sebe pognale strah v kosti, so navadno rekli stari ljudje.

Ustno izročilo o rožeških gospodih je dopolnila s tole zgodbo: Mlada, čedna grofična je na jagi ustrelila prav

lepega jelena. Oče, sicer strasten lovec in ponosen na svojo hčer, ji je za to podelil lep, gosto zaraščen gozd, ki se je odslej po njej imenoval Lizenberk. Hkrati je dodala, da je po ustnem izročilu v tem gozdu zmeraj strašilo, zato si v otroških letih nikoli ni upala sama skozi gozd, ponoči pa tudi odrasli niso radi hodili tod.

Stari Gradiščani so povedali, seveda po izročilu svojih prednikov, da je bilo na vzhodni strani gradiškega hriba in Trnjave veliko jezero, ki je segalo tja do vznožja rožeškega hriba in Svinj, sedaj Vinj. Gradiški in rožeški graščak naj bi se bila s čolni vozila drug k drugemu na obiske in lovila ribe. Na zahtevo rožeškega graščaka so morali njegovi tlačani pri Kurniku v Trnjavi jez prekopati, da je voda odtekla. Na jezerskem dnu pa so nastali zamočvirjeni pašniki.

V Črnem grabnu je o Rožeških še živa zgodba, ki se precej razlikuje od Valvasorjev. Nekoč so iz rožeškega gradu na krašensko pokopališče prinesli pokopat še živo deklico. Ko se je prebudila, je kajpada klicala na pomoč. Slišal jo je mlad pastir. Zgodba teče naprej tako, da se je usmilil in jo rešil. Grofična se mu je oddolžila tako, da se je z njim poročila.

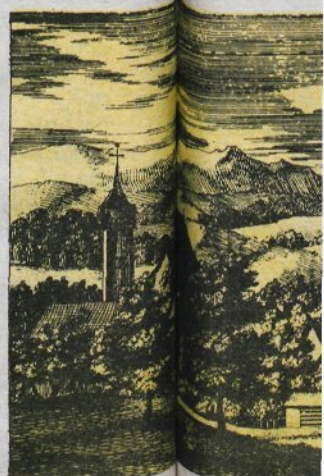
Grad Moravče

Včasih so imele tudi Moravče svoj grad. Po Valvasorjevem poročilu naj bi ga bili na prijetnem hribčku nad vasjo leta 1550 postavili gospodje Galli z bližnjega Rožeka. Rožeški grad so jim kmečki puntarji razdejali pa tudi sicer jim je bilo v Moravčah bolj udobno.

Iz leta 1560 je ohranjena pogodba med Martinom in Ivanom Gallom. Leta 1590 je Maksimilijan Gall od Franca Krištofa Galla kupil polovico posestva in gradu v Moravčah. Tako je bil Maksimilijan po Valvasorjevem poročilu še leta 1599 gospodar v Moravčah, a je 6. junija 1601 spisal svojo oporoko.

Kranjski deželni upravitelj Jurij Kacijanar iz Begunj je 4. novembra 1613 kot varuh dedičev Maksimilijana Galla na gospostvu v Rožeku in Moravčah Juriju Bittorfferju napisal zaščitno pismo za tri zastavljene kmetije.

Iz leta 1603 je ohranjen obračun zakupnine Boltežarja Raumbischissa,

najbrž za dvor. Kozma Aprill na Ravniku je 14. januarja 1601 dve kmetiji in dvor v Moravčah. Kmetiji in dvor v Moravčah, rojeni Wagen. Kmetiji. Pozneje so bili lastniki gospostva gospodje B. so ga dajali v zakup. V listini iz leta 1639 je omenjen Andrej pl. Barbo, gospod iz Moravč. Leta 1649 pa Jurij Maksimilijan s Koželjeka v Istri. Elizabeta Egkh, je omenjena v listini iz leta 1667. Leta 1677 je bila Herberta

MARTIN – DARE LEBAN NA
STUDENCU

Različne zvrsti umetnosti

V Likovnem razstavišču Kulturnega društva MIRAN JARC SKOCJAN je v drugi polovici novembra svoja dela, objekte in slike razstavljala MARTIN-DARE LEBAN.

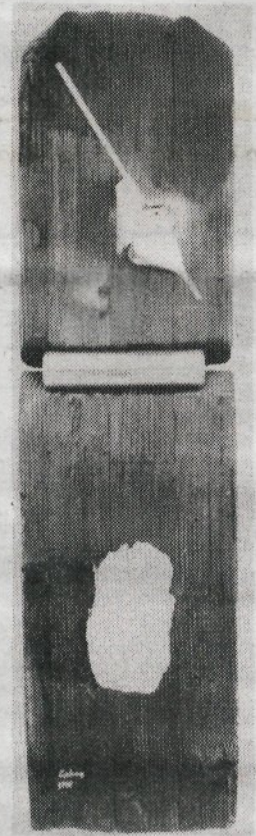
Kot samorastnika ga umetnost, poizkušal se je v različnih zvrsteh, privablja že od zgodnje mladosti. Njegov najzvestejši sodelavec je les, v njegovih »odpadkih« je že zelo zgodaj našel objekte, katerim s svojim delom ni spreminjal oblike, temveč je ožgan les z različnimi kombinacijami s kovinami in drugimi vrstami lesa oblikoval v umetniško delo. Posamezni kosi lesa, ki bi jih sicer lahko skurili, so v Daretovih očeh dobili nove oblike, nove možnosti, pod njegovimi spretnimi prsti so z različnimi dodatki zaživele nove oblike, zanimive, tudi nenavadne, vendar nikoli prenatr-

pane, saj mora ostati še nekaj prostora za domišljijo. Narava mu je najboljša učiteljica. »Če mi je kamen všeč,« pravi, »potem mu skušam najti ustrezno mesto v lesu. Pri tem pa ne gre za grobo obdelovanje, za tesanje ali žaganje, oblike lesa poizkušam predvsem ohraniti in se v njih izražati.« Razstavil je dvajset svojih izdelkov, vsak zase predstavlja celoto, v kateri je izražen njegov odnos do sveta, do materialov, ki jih uporablja. Največkrat je to lipa.

O njegovih delih je ob odprtju razstave spregovoril umetnostni zgodovinar dr. Cene Avguštin, ki je obiskovalcem predstavljal razvoj oblik skozi zgodovino, Daretu pa že pred razstavo izrazil svoje zadovoljstvo med njegovimi deli in mu tudi svetoval.

Ce mu oblikovanje lesa pomeni sprostitve, gre pri izdelovanju »ceglov« bolj za serijsko delo, na kratko opiše svoje drugo ljubljeno: poslikava starih bobrovcev. Z njihovim poslikavanjem ohranja izročila naših babic in dedkov, izročila naše ljudske umetnosti. S slikanjem predmetov, ki počasi tonejo v pozabo, ohranja delček narodovega izročila in ga predstavlja sedanjim in prihodnjim rodovom. Tako s starih bobrovcev na nekdanje kmečke kuhinje spominjajo stari valjari, kuharice, šefani vina, vevnice, že odsluženi likalniki, vse to pa lahko zelo popestri stene naših stanovanj, jim da navdih domačnosti in jih polepša. Če tudi vi mislite, tako, lahko tudi za vas naslika kakšno!

Razstava na Studencu je njegova prva. Precej »krivde« zanjo nosi Lojze Stražar, ki ga je v Likovno razstavišče povabil. Zagotovo pa ne zadnja, saj Martin-Darko Leban, ki živi na Rodici, Slomškova 14 in je zaposlen v TO-SAMI, v januarju 1992 pa bo praznoval 37. rojstni dan, ustvarja naprej. Iskrene čestitke ob prvi razstavi in veliko uspeha tudi na vseh naslednjih, Dare! V. V.

Eden izmed razstavljenih izdelkov

Razstava v OŠ Mengeš

Tokratna predstavitev likovnih del ustvarjalke Maje Zajc Sobočan v naši knjižnici nas seznaja z likovnimi doživetji in slikarskim opusom, ki je nastajal od leta 1981 dalje. Maja Zajc Sobočan je Mengšanka. Osnovno šolo je obiskovala v Mengšu in njen likovni pedagog je bil profesor in akademski slikar Mario Petrič. Spominja se, da je imela likovni pouk zelo rada, najraje je slikala ženske figure, obraze, toda profesorju so se zdele prezele za njeno starost, zato jo je sumil, da kaj kopira. Končala je pedagoško akademijo v Ljubljani, sedaj pa opravlja pedagoški poklic na osnovni šoli v Komendi – Moste. Živi v Cerkljah. Doslej je že večkrat razstavljala samostojno in skupinsko.

Kot smo že omenili, je razstava prerez ustvarjalnosti Maje Zajc Sobočan od leta 1981 do danes v slikarski tehniki monotipiji.

Kaj je o tem njenem delu napisal Tomaž Polenšek, umetnostni zgodovinar? Sledimo lahko zorenju ustvarjalke in spreminjanju njenega notranjega sveta, katerega odraz so pričujoča dela. Monotipije ne moremo strogo uvrstiti v okvir kakršne likovne zvrsti, zato so umeščene nekje med slikarstvo in grafiko, saj zahteva tako obvladovanje slikarske tehnike v začetni fazi nastajanja, kot tudi poznavanja odtiskovanja in fenomena grafičnega odtisa. Tehnika je poznana že od 17. stoletja. Vedno več mlajših ustvarjalcev se vrača k tej tehniki, saj lahko ob sorazmerno skromnih likovnih pripomočkih daje izredne rezultate. Poseben čar predstavlja tudi zavest, da je vsak odtis original, kar pri drugih grafičnih tehnikah seveda ni mogoče.

Njene zgodnje monotipije so erupcija notranjih emocionalnih napetosti, tematsko prevladujejo v bolesti izmalčeni obrazi, ki nas vodijo v svet »podozriv iz sanj«. Monotipije iz poznejšega obdobja imajo večjo izrazno moč, ker ni več

v ospredju spoznavanje tehnike. Idejni svet postane mistično doživetje vzhoda, svet indijske poezije in glasbe. Vse to daje delom poseben čar. Lirska občutja Tagorjeve poezije, mistični zvok sitarja, zasanjanost obrazov, spopad moškega in ženskega principa, poglavitni v lastno notranjost. Tu je prisotna pisava kot osnova figurativnemu prizoru. Monotipije so rjavo intonirane, kar se simbolno veže na vročo indijsko zemljo in se hkrati s svojo mirnostjo vključuje v meditativno spoznanje vzhoda. Monotipije zadnjega obdobja so slogovno blizu zahodnemu svetu, opazen je naslon na visoke renesančne ideale, druga dela pa predstavljajo človeka kot nagonsko bitje, izgubljeno v svetu nasilja, kjer prežive najmočnejši, preplašeni pred apokaliptičnim koncem.

Ustvarjalnost Maje Zajc Sobočan je predvsem lastna izpoved, ki je v začetku podrejena iskanju izraznih možnosti monotipije, kasneje pa ideja že obvladuje formo, kar je izrazit napredek, ki ga je vredno nagraditi.

Razstava bo odprta do januarja. K ogledu slik vas vabimo ob delavnikih med 9. in 11. uro.

MARINA CVETKO
trdinova 4
61233 dob
tel. (061) 712-667

TRGOVINA
s tekstilnim blagom
dob, ljubljanska ul. 1

delovni čas:
NON STOP
8.-19.
SOBOTA 8.-12.

ŽELI VESEL BOŽIČ TER SREČNO IN MIRNO 1992

razvojni zavod domžale, p.o.
61230 domžale, ljubljanska 76

**Vsem poslovnim prijateljem,
delovnim kolektivom in
občanom želimo srečno in
uspešno novo leto 1992**

**ŽELI POSLOVNIM PARTNERJEM
IN OBČANOM VESELE BOŽIČNE
PRAZNIKE IN SREČNO TER USPEŠNO
NOVO LETO 1992**

cedam

želi vsem krajanom in občanom
občine Domžale, kakor tudi vsem
potrošnikom in poslovnim partnerjem

**vesele božične in
novoletne praznike
srečno, mirno in uspehov polno
1992**

Gostinsko podjetje

»TROJANE«, d.o.o.

Trojane 11

Telefon: 061 733 031
Telefax: 733 113

**Cenjenim gostom
in poslovnim partnerjem
želimo veselo božično
praznovanje
ter srečo v letu
1992**

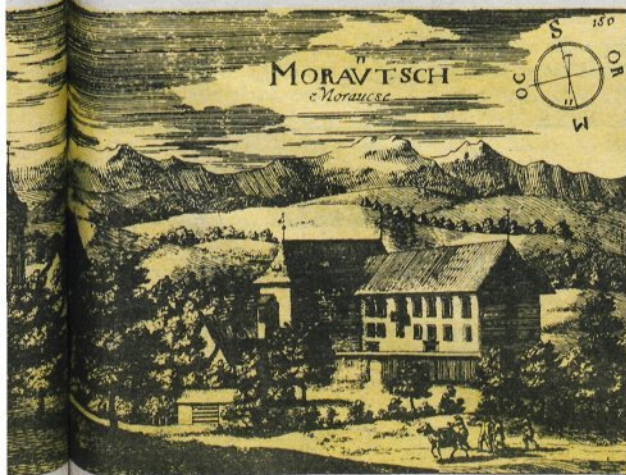
račah

močje domožne mošte pridružen, kjer je še sedaj, le da so domožno pošto leta 1954 Kokošnje, Zalog in Sv. Trojice že po letu 1900 združili s pošto v okolici. Sv. Križ in Vrh so po drugi vojni pridružili pošti v veliko vas, Prekr, Dešen. Holog so v letu 1970 prideli Kresnicah.

Brzovezo so Moravčec s svetlobe 28. maja 1903. Tako Murad je tudi brzovaj obratov podnevi. Brzovajni vod so iz Lukovice. Leta 1930 vključili v telefonsko omrežje svetovne vojne je bila samo telefonska govornica telefonskih priključkov, ki je moravska pošta dobila prvo telefonsko centralo.

Prvo telefonsko centralo za naročnikov so Moravčec leta 1976. Obratovati je začela, v mednarodno telefonizacijo pa so jo vključili leta 1979. Že dolgo pa se kažejo po večji centrali in razširjenosti omrežja.

STANE STRAŽAR

dvor v Ravniku je 16. maja 1679 kupno pismo Franc Herberta Barbo ter grof Maks Valerij Waxenstein in Karel Valvasor. Iz leta 1684 je ohranjeno fevdno pismo grofa Maksa Valerija Barbo pl. Waxensteina o graščini pripadajočih fevdih.

Pozneje so na dvoru v Moravčah gospodarili grofi Schegalli. Jožef Schegall je 19. februarja 1785 dvor prodal Francu Ksaveriju, grofu Lichtenbergu za 12000 fl. Od njega ga je skupaj

s posestvom Tustanj kupil Ignac Škarja, zakupnik gospostva v Vipavi. Prevzel je tudi vse obveznosti. Za Ignacijem, umrl je 20. novembra 1816 v Tustanju, je gospostva Tustanj, Moravče in Gandinjevo imetje podedoval njegov sin Jožef Škarja. Posesti so mu prepisali šele leta 1830. Že naslednje leto je po zapuščinski pogodbi vse prevzela njegova žena Helena, rojena Jančigaj. Hkrati s posestjo je prevzela tudi velik dolg, in sicer 32172 fl. Posest so nanjo prepisali šele leta 1844, a jo je že 1. julija 1847 izročila svoji hčerki Maksimilijani Škarja iz Tustanje, ki se je leta 1854 poročila z grajskim vrtnarjem Lukom Pirnatom, Kebrovim iz Krtine. Ker je prevzela zelo zadolženo posest, je Maksimilijana 6. avgusta 1862 za 7500 fl. Wurzbachu prodala gozd v k.o. Sv. Mohor – ostanek nekdanje rožeške posesti, travnik Log v Moravčah, prav tako ostanek nekdanjega Gallovega gospostva v Moravčah. Nekaj zemljišč pa so Tustanjski še obdržali v Moravčah.

O tem, kdaj je propadel grad v Moravčah, ni zanesljivih poročil. Po ustnem izročilu naj bi ga bil uničil ogenj leta 1761 ali 1801.

Kje je bil moravški grad? Po Valvasorjevi sliki je stal blizu sedanje Kramarjeve domačije na Čebulovini. Tu je tudi še ohranjen 15 metrov globok

graščinski vodnjak z dobro pitno vodo. V zemlji je še ohranjena tlakovana pot od vodnjaka proti gradu. Po ostankih močnih kamnitih temeljev v zemlji je gospodar Ludvik Šlibar ugotovil, da se je graščinsko poslopje razprostiralo tam, kjer je sedanja Kramarjeva domačija in nekoliko vzhodno od nje, višje na Čebulovini, kot domačini imenujejo ta hrib. Nekdanji moravški grad naj bi bil torej stal na Čebulovini.

Na severni strani Kramarjeve domačije, kjer je sedaj hlev, naj bi bila v tistih davnih časih graščinska klet. Tam, kjer je sedaj Lavričeva posest, je bila graščinska pristava.

Iz ustelega izročila samo še to, da je čez poplavno in zamočvirjeno področje v Logu gradova v Moravčah in v Zalogu povezoval razmeroma dolg, lesen most, da so se gospodje lahko obiskovali. Prav tako lesen mostovž je po ustnem izročilu povezoval grad z zakristijo pri cerkvi.

Že v Valvasorjevem času je bil pod gradom majhen bajer. Na Valvasorjevi sliki je dobro viden. Tega so po letu 1900 vse bolj zasipali, nato pa na njem postavili gasilski dom.

Po nezanesljivih virih naj bi bil v Moravčah v starih časih stal še en grad tam, kjer je bilo prejšnje župnišče.

STANE STRAŽAR

ZUNANJI MINISTER NA OKROGLI MIZI
V DOMŽALAH

Letos mora priti do priznanja

Občinski odbor Demokrati-
ske stranke Domžale je na
enega svojih sestankov, s kate-
rimi predstavlja svojo stranko,
povabil tudi slovenskega mini-
stra za zunanje zadeve dr. Di-
mitrija Rupla. Ta je svoje
uvodno razmišljanje namenil
v zraku vsemu vprašanju
priznanja Slovenije. Če bi sodili
po njegovem optimizmu, po-
tem bi morali biti v trenutku,
ko boste tole brali vi, že priz-
nani. Pri tem omenimo tudi za-
nimivost, da se za priznanje po-
leg Nemčije v tem trenutku
v Evropi najbolj vroče zavzema
Portugalska.

Minister je v zvezi z medna-
rodnim dogajanjem poudaril
tudi, po njegovem mnenju

v medijih prezrto in premalo
poudarjeno dejstvo, da je arbi-
tražna komisija haaške konfe-
rence pred dnevi sprejela sklep,
da Jugoslavija razpada in da so
republike njene naslednice.
Glede na vlogo te komisije, ki
je posebno sodišče Evropske
skupnosti in ima velik in odlo-
čujoč vpliv, so njeni sklepi po-
membni: če je tudi Slovenija
naslednica Juge, potem ji ni po-
trebno začeti iz ničelne točke
in zanjo že veljajo mednarodni
sporazumi, ki jih je podpisala
(npr. Osimski sporazumi, Av-
strijska državna pogodba...).

Ko je razmišljal o nenaklo-
njenosti ZDA do Slovenije, je
minister Rupel omenil dve hi-

potezi: prvič, ker so zelo slabo,
pomanjkljivo in površno infor-
mirani in drugič, ker vidijo v Sr-
biji prepreko za širitev nem-
škega vpliva v Evropi. Ta je ob
nastajanju enotne Evrope zelo
velik, združena Evropa, z biv-
šimi državami Vzhodne Evrope
pa nastaja v senci nemške dr-
žave.

Na okrogli mizi so spregovo-
rili tudi o oblikovanju ambas-
ado bodče samostojne Slovenije
po svetu, katerih ne bo ravno
veliko, saj so sredstva, ki so za
to namenjena, zelo skromna
– 18.000 USA dolarjev. Mini-
strstvo v prihodnjem obdobju
čaka težko delo, kajti težišče
dela se bo preselilo v sfero eko-
nomskih odnosov s tujino, kjer
Slovenija pospešeno išče nove
trge: v Rusiji, Kanadi, Kitajski,
Japonski. Prilagjati pa bo treba
tudi zakonodajo, standarde in
skleniti vrsto sporazumov na
gospodarskem področju.

Na domačem prizorišču je
dr. Rupel pojsnil predvsem ne-
kaj stališč njegove stranke do
razmerij v proračunu. Pri tem je
še posebej poudaril zanemarja-
nje kulture in raziskovanja,
dveh strateških dejavnikov raz-
voja. Več o stranki in njenih
usmeritvah na mizi niso sprego-
vorili.

CVETA ZALOKAR-ORAŽEM

STOLETNICI NAPROTI

Gospa Terezija je najstarejša

Prvega januarja 1992 bo mi-
nilo natanko osemindvetdeset
let, dva meseca in sedemind-
vajset dni, od kar se je pri »Bek-
majstrovih« na Rodici rodila
Terezija Zalokar. Prav ta gospa
Terezija pa bo na prvi dan no-
vega leta, in kdo ve, koliko na-
slednjih še, pa tudi danes je,
najstarejša občanka naše ob-
čine.

Moje obiska je bila vesela,
saj rada poklepetam s sorodniki
in znanci, izmenja pozdrav s sose-
dom ali le naključnim obiskoval-
cem, pa naj bo kdorkoli že. »Am-
pak o preteklih letih ne bova go-
vorili, pa tudi pisat ni treba,« je
trdno odločena in ne da se prego-
voriti, njeni spomini na mladost,
veliko je lepih, pa tudi kakšen
grenak je med njimi, ostajajo za-
klenjeni v njenem srcu, ostajajo
le njeni.

Kljub njeni trdni odločnosti
naju spomini za hipec vendarle
odnesejo v njeno prijetno mla-
dost, v nekaj besedah obudiva
spomine na Rodico nekdanj in se
pomudiva pri njenem pokojnem
možu, ki se je poslovil pred štiri-
indvajsetimi leti. »Zlat je bil in
tako ga pogrešam,« najbrž za hip
pred njo vstane slika življenj-
skega sopotnika, pa sva spet v se-
danosti, v življenju, za katerega
pravi, da je pravzaprav le dopust
na dolgi človeški poti.

Prijetno kramljanje naju za-
nese med spomine o njenih vrst-
nicah, ki jih ni več, je pa njena
družina, živi pri hčerki Mileni na
Rodici, Perkova 3, pa vsi njeni

domači – vnuki in pravnuki, in
veliko lepih spominov na skoraj
deset desetletij dolgo človeško
življenje. Vsak izmed njih ima
v srcu gospe Terezije svoje me-
sto, svoj odmev, tiho hrepenenje
in željo, da bi bili tudi v prihod-
nje lepi spomini njeni spremlje-
valci tako v svetlih dneh, kot
v temnih nočeh, ko gospa Tere-
zija, tako kot večina starejših
ljudi, veliko razmišlja.

Razmišlja o treh vojnah, ki jih
je preživela. In ko se pogovarja
o zadnji, junijski, je v najinih be-
sedah še vedno delček strahu
pred tem, da junijska vojna ni
bila zadnja, pa tudi veliko upa-
nje, da vojne ne bo več, nikoli
več. »Na stara leta sem se morala
začeti poglabljati v politiko,« mi
hudomušno pove in pokaže
očala in lupo, s katerima si po-
maga pri prebiranju drobnega ti-
ska. Vsak dan težko čaka DELO,
ki ji je že desetletja zvesti spre-
mljevalec, kakor tudi DRUŽINA in
drugi časopisi. Ob tem sta v nje-
nih očeh žalost in skrb, saj časo-
pisi na vseh straneh pišejo o so-
sednji državi, o vojni, v kateri je
na tisoče in tisoče beguncev, ki bi
jim rada pomagala, a kako vsem.
»O, ti, reveži, ti, le kdo si je vse
to zamislil,« je kar malce huda na
dogodke, ki so dodobra pretresli
zadnje leto njenega, sicer res le
na prvi pogled mirnega življenja.
Tudi radijskim poročilom rada
prisluhne, da je na tekočem
o vsem, kar se dogaja.

Rodica je njen rojstni kraj, je
kraj, s katerim je živela in živi in
ki se pred njenimi očmi iz leta

v leto spreminja. Na boljše in
lepše, pa veliko več nas je, mi
pove, ko jo vprašam, če se je kaj
spremenilo. »Imamo toliko novih
sosedov, da sploh ne poznam
vseh, pa tako rada poklepetam
z njimi. Vesela sem vsakega obi-
ska, vi najbrž še ne občutite, am-
pak starejšemu človeku že veliko
pomeni prijazen pogled, na-
smeh, pozdrav, dobra misel,«
razmišlja, v njenem pogledu je
hrepenenje, so spomini, ki jih bo
ohranila.

Vsi njeni dnevi so pravzaprav
enaki, vznemiri in spremeni jih le
bolezen. Kdo ve, kolikokrat že
doslej, se je pozdravila kar doma
ob pomoči dr. Pevca, za katerega
sploh ne najde dovolj pohvalnih
besed. Ko ji zadiši požirek prave
dišeče kave, je spet zdrava. »Brez
nje bi težko,« se smehlja čila so-
govornica, ki bi z lahko skrla
ne samo eno, temveč kar več de-
setletij. Pijeva kavo in se pogo-
varjava.

Med požirki kave pa se kot
orehi trkljajo med nama spomini
in želje, misli in pogledi gospe
Terezije, ki z odločnimi koraki
stopa proti stoletnici. Če bi jo
rada dočakala, jo vprašam. »Ka-
kor je božja volja,« pravi in me
ob tem spomni še na en od njenih
priljubljenih rekov: Kakršno živ-
ljenje, takšna smrt. Zelja skoraj
nima in ko najin pogovor skle-
neva, vendar ne morem mimo
vprašanja, kaj si želi v nasled-
njem letu, sama ji namreč zaže-
lim predvsem še veliko zdravih
dni, je kratka: »Bog daj mir, po-
tem bo vse dobro. Pa srečno,
mirno in zdravo novo leto vsem
občanom, tudi v mojem imenu,«
mi ne pozabi naročiti.

Hvala, gospa Terezija. Prav za
vas sem izračunala, da vam bo na
prvi dan leta 1992 manjkalo do
stoletnice še dobro leto, deset
mesecev in kakšen dan več
(točno število naj ostane vaša
skrivnost). Naj bodo vsi po vrsti
lepi in zdravi!

VERA VOJSKA

Za naša imena ulic izbrali prave može

V zadnji, to je 15. številki
Slamnika, smo občani Domžal
prebrali nanovo izbrana imena
ulic, kakor naj bi se imenovala
po novem.

Reči moram, da je bila moja
radovednost velika, saj sem
imel medtem že priložnost
spremljati enako delo med
Mengšani. Zaradi zahtevnosti
zastavljene naloge sem bil
močno v dvomih, kakšni bodo
rezultati (predlogi) dela komi-

sije, ki se je tega lotila. Tako
smo dočakali predloge za vno-
vično poimenovanje ulic. Pre-
senečen sem. Ugodno!

Tako lahko sedaj izrazim to
svoje zadovoljstvo nad izbo-
rom osebnosti in moč, po kate-
rih bodo nekatere ulice nosile
imena. Tudi drugi izbrani pred-
logi (ledinska imena) za imena
ulic so mi všeč, enako mojim
sosedom, med katerimi živim.
Upam, da se bomo kmalu na

nova imena navadili in da
bomo s svojim delom in narav-
nanjem upravičili to, da naše
ulice po njih nosijo ime.

Všeč mi je tudi to, da so se
določene ulice, ki ponazarjajo
trpljenje talcev, ohranile. Prav
je tako! Vrednote naj vedno
ostanejo!

Bodimo ponosni, da smo
imeli take ljudi, ki so vredni, da
ulice, kjer Domžalčani danes
živimo, nosijo njihova imena.

M. B., Domžale

Preimenovanje ulic in šol

V prejšnji številki Slamnika
smo dočakali predlog preime-
novanj ulic in šol v naši ko-
muni. Žal je predlog skromno
utemeljen (tako ZA novo ime,
PROTI staremu pa sploh ni na-
vedenega nobenega argu-
menta) in gre po mojem prepri-
čanju predvsem za ideološke
razloge. Ker bi zanesljivo izz-
val preprič, se tokrat ne bom
spuščal v (raz)vrednotenje po-
nujenega. Ostal bom na pov-
sem praktični, gospodarski
ravni in preskočil dejstvo, da se
bomo še kakšnih 20 let motili in
pošiljali morebitne obiskovalce
na povsem drug konec mesta
iskat neznano (preimenovano)
ulico.

Vsako preimenovanje pri-
nese stroške; državne in
osebne.

Državni stroški so spre-
membe v katastru, zemljevidih,
evidencah, tablicah ulic,...

Zasebni stroški so nakup
nove tablice hišne številke,
spremembe v dokumentih
(potni list, osebna izkaznica,
zdravstvena izkaznica, pro-
metno in vozniško dovoljenje),
obvestila poslovnim partner-
jem, novi pečati, vizitke, glave
dopisov, sprememba v telefon-
skem ali poslovnem ime-
niku,...

Državne stroške bomo pla-
čali kot davkoplačevalci.

Osebnostne stroške bomo pora-
vnali kar takoj, direktno.

Izjavljam, da se bom takemu
plačevanju upiral. Sprejel ga

bom le v primeru, da bo odloči-
tev stanovalcev ulice referen-
dumska in bodo obenem pred-
lagatelji zagotovili nedržavna
sredstva za pokrivanje vseh (dr-

žavnih in osebnih) stroškov pre-
imenovanja. Lahko najdejo
sponzorja, donatorja, izvedejo
nabiralno akcijo ali samopri-
spevek.

V »prejšnjem« sistemu smo
plačevali nagle preimenovalne
svojejavnosti in »dobre na-
mene«. Bomo zdaj to zgodo-
vino ponovili?

IGOR LIPOVŠEK

POHVALA JOŽETU CERARJU

Krajne skupnosti mesta Domžale in občani se JOŽETU
CERARJU iz Rodice zahvalujemo za prizadevno urejanje
zelenic in parkov.

Posebej se mu zahvaljujemo za skrb, čistočo in njegov
prispevek za lepši izgled našega mesta.

Želja nas vseh je, da bi še naprej tako sodelovali.

KRAJEVNE SKUPNOSTI
MESTA DOMŽALE

Vaščani Vrbe

Stoletna pot

Več kot sto let smo vaščani
vasi Vrba v KS Prevoje uporabl-
jali peš pot, ki preseka ovinek
in križišče ceste pri Dolenčevi
hiši ter teče po Boltetovem in
Pehkovem sadovnjaku, na
koncu pa preide na cesto Pre-
voje-Vrba.

Ker so sedaj Boltetovi to pot
prepovedali, so vaščani, posebno
pa njihovi otroci, ki hodijo
v šolo, izpostavljeni veliki nevar-
nosti prometnih nesreč.

Povsod v svetu gradijo nove
peš poti poleg prometnih cest,
povsod iščejo in izkoristijo vsako
možnost za novo peš pot ali kole-

sarske steze, ker tako skrbijo za
varnost pešcev, še posebno
otrok. Cesta Prevoje-Škocjan je
asfaltirana. Odkar ima Pučko ce-
mentne izdelke in betonarno je
zelo prometna z vsakovrstnimi
avtomobili – od osebnih do to-
vornih.

Boltetov oče, Vinko Capuder,
je zemljo, po kateri poteka ome-
njena peš pot, podaril svoji hčeri
Jelki Petrič. Njega, njegovega
očeta, deda in pradedna ni nič mo-
tilo, če je pot tekla čez njegovo
posest, gospo Petrič pa to tako
moti, da nadira vsakega, od
otroka do starca, in pravi: »tu ni

več poti.« Sprašujemo se,
s kakšno pravico?

V stari mapi, ko je bila ta še
v Kamniku, je bila pot vrisana.
V sedanjih katastrskih načrtih Ge-
odetske uprave Domžale pot ni
več vrisana. Kdo daje pravico ge-
odetom in zemljemerem, da iz
mape – katastrskih načrtov bri-
šejo stare, varne, prijazne, sto-
letne poti.

Vaščani protestiramo, ker so
zaprli našo pešpot, in zahte-
vamo, da jo spet odpro, sicer
bomo svoje pravice poiskali na
sodišču.

VAŠČANI VRBE

V zadnji številki glasila Slam-
nik sem prebral predlog za pre-
imenovanje ulic, imen osnov-
nih šol in vzgojnovarstvenih or-
ganizacij v Domžalah. Spodaj
pa je v drobnem tekstu napisan
recept za rešitev tega problema
v KS Vir.

Kaže namreč, da na Viru na vse
pozive in urgence na to temo nič ne
ukrepamo. Poudarjam, da je bil
v glasilu Slamnik št. 13 z velikimi
črkami napisan oglas, s katerim
Občina Domžale poziva, naj kra-
jani predlagajo spremembo imen
ulic, trgov in naselij. V oglasu tudi
piše, naj krajin svoje pismene po-
bude in predloge posredujejo IZK-
LUČNO SVOJI KRAJEVNI SKUP-
NOSTI. Moram poudariti, da do
danes, ko to pišem, na KS Vir ni bil
zadevno ne v ustni, ne v pismeni
obliki dostavljen niti en predlog. Če
je to res, da so se bralci Slamnika iz
Vira obračali, glede preimenovanja
ulic na Viru na vaše uredništvo,
moram povedati, da ste se obnašali
zelo nerodno, ker jih niste napotili
na pravi naslov za urejanje teh za-
dev.

Okrožnice, dopise in navodila,
ki sem jih v zvezi s tem prejel, sem

prezentiral svetu KS, ki je o tej pro-
blematiki razpravljal na svoji redni
seji dne 3. 10. 1991.

Ker doslej pobud s strani kraja-
nov ni bilo in ker člani sveta z me-
noj vred še nismo bolešno okuženi
s strankarsko evforijo, smo sklenili,
da počakamo na pobudo krajanov.
Svet pa naj se še naprej ukvarja
z zadevami, ki krajanje bolj žulijo,
to je modernizacija in vzdrževanje
obstoječih cest, športnega parka
itd.

Predvsem ugotavljam, da so bili
naši predhodniki, med katere pri-
števam tudi sebe – saj sem vseskozi
sodeloval bodisi v skupščini KS,
svetu KS in raznih komisijah KS
– zelo previdni, saj ugotavljam, da
so med imeni vseh ulic, ki jih je na
Viru več kot črk v abecedi in po
abecednem redu so ulice tudi raz-
vrščene, sporne samo tri in sicer
Papirniška, Bukovčeva ulica ter Ša-
ranovičeva cesta.

Še nekaj: Tista pripomba na zad-
nji strani v Slamniku, ki se nanaša

na KS Vir, ni povsem točna. Ne
drži, da občina pridno sofinansira
vse investicije v tej Krajevni skup-
nosti. Krajevna skupnost izvaja in-
vesticije predvsem iz svojih sred-
stev, in to iz sredstev krajevnega
samoprispevka in prispevka kraja-
nov iz ulic, kjer te investicije izva-
jajo. Teh sredstev se bo do konca
leta nabralo približno
3.300.000,00 SLT. Občina bi mo-
rala k vsaki investiciji v infrastruk-
turi primakniti svoj delež v višini
40%, to je po vseh pravih mate-
matike 2.200.000,00 SLT. Njen de-
lež pa je bil letos 850.000,00 SLT,
torej 1.350.000,00 SLT manj.

Torej trditev, da občina pridno
sofinansira vse investicije, ne drži.

Pa lep pozdrav!

Predsednik sveta

KS VIR:

PAVEL GROS

Pripis: Gospod Pavle Gros je ne-
koliko dolgemu pismu bralcev iz
Zbornika narodnih herojev Jugosla-
vije dodal še življenjepis Milivoja
Šaranoviča ter Franca Bukovca.

Prisrčna hvala

Vsem sorodnikom, sosedom in znancem, ki so nam pomagali pri
odpravi posledic junijske ujme, se iskreno zahvaljujemo in jim
želimo prijetne božične ter novoletne praznike.

Iskrena hvala tudi Zavarovalni skupnosti Triglav, Centru za socialno
delo Domžale, Skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarova-
nja, Skupščini občine Domžale ter podjetju Tosama za finančno
pomoč, s katero smo uspešno odpravile posledice.
Vsem želimo še veliko uspehov! ANTONIJA TEKAVEC s hčerkama

Pohvala

Prav prijetno sem bila presenečena s prijaznostjo
Obrtnega združenja občine Domžale na Viru, kjer so
mi prijazne kolegice postregle z vsemi podatki, ki sem
jih želela.

Vse razlage so bile podprte z dobrim strokovnim
znanjem, zato zaslužijo javno pohvalo.

Marija Vodušek

ZANIMIVA OSEBNOST

Tokrat vam predstavljamo Marka Korenčana

Zaposlen je v tovarni Lek v Mengšu, v proizvodnji in kontroli zdravil za tuja tržišča. Sodelavci, Mengšani in tudi drugod pa ga poznajo kot navdušenega zbiratelja raznih starih predmetov.

Zaupal mi je, da se je strastni zbirateljski žilici predal pred petnajstimi leti. Zbirati je začel kovance in kmalu tudi drug star denar in znamke. Nato so ga pritegnile stare podobice svetnikov in starih slovenskih božjepotnih krajev na njih. Hkrati je začel zbirati stare razglednice, fotografije, plakete in vse, kar govori o slovenski kulturi ter življenju in delu naših prednikov. Težko bi našli kraje v Sloveniji, kjer Marko ni poskušal v svoji zbirateljski vnetosti najti in se srečeval z drugimi zbiratelji.

Veliko podstrešij je Korenčan že pregledal in dobro ve, kje se kaj skriva in kod kaj propada. Res pa je tudi, da je pred uničenjem rešil prenekatero dragocenosti in unikate razglednic, fotografij, fotografskih plošč z negativi, plakatov, akvarelov ter oljnatih in drugih slik. Tako ima v svoji zbirki tudi nekaj gradiva nekdanjega mengeškega fotografa Virjanta.

V zadnjih nekaj letih je številne dragocene eksponate in unikate tudi razstavljal na samostojnih razstavah ali skupaj z drugimi zbiralci ali umetniki. V njegovi zasebni zbirki se je v teh petnajstih letih zbralo že okoli dvajset tisoč razglednic.

Razstavljal je na jubilejni razstavi Luke Svetca v Litiji. Med samostojnimi razstavami razglednic je treba posebej omeniti razstavo Planinske stavbne dediščina na Slovenskem. V Lekovi galeriji v Ljubljani je imel razstavo Življenje pretekle dobe na starih razglednicah in fotografijah.

Za sliko s konjeniki ni ugotovljeno, kje je nastala in ob kakšni priložnosti. Očitno v zimskem času. V Loki so imeli še med obema vojnami lep verski prošnji običaj. Po blagoslovitvi vode v cerkvi ali pred njo so objezdili svoja polja in jih med molitvijo in prošnjami škropili z blagoslovljeno vodo, da bi obrodila in bi bila obvarovana pred poplavami, točo in drugimi nesrečami. Kdor pozna moške na konjih in kraj ter približno letnico, kdaj je slika nastala, naj, prosimo, sporoči uredništvu Slamnika.

V Planinskem vestniku je objavil več zanimivih planinskih razglednic. Skoraj tretjino razglednic je prispeval za objavo v knjigi Vrhovnik, prečuden kraj, in za izdajo razglednic ob Cerkljskem jezeru. Založil je tudi nekaj starih razglednic.

Že nekaj let pripravlja objavo razglednic prvih slovenskih koč. Zbirka naj bi izšla prihodnje leto za stoletni jubilej slovenskega planinskega društva.

Iz svoje bogate zbirke razglednic bi rad postavil stalno planinsko zbirko, ki bi prikazovala razvoj planinskih domov in življenje v planinah.

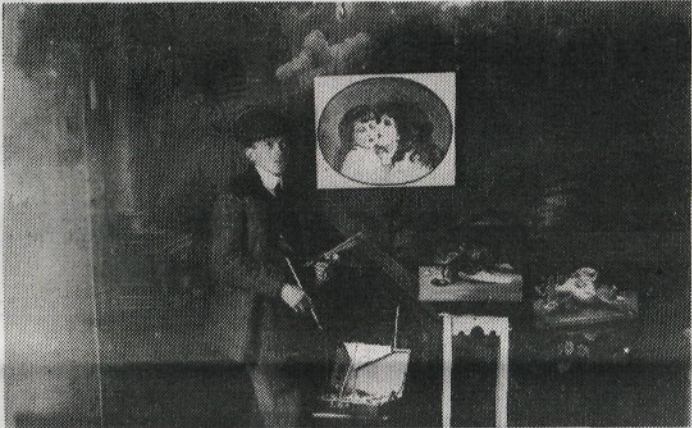
Se pred novim letom pa poskuša Marko Korenčan postaviti nekaj svojih dragocenih eksponatov na ogled nekje v Mengšu.

Za objavo v Slamniku sva z Markom iz njegove bogate pisane zbirke izbrala nekaj primerkov.

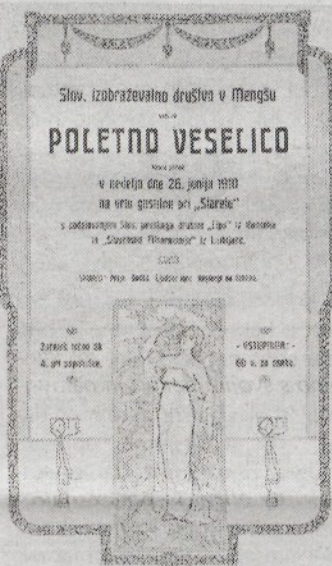
S. S.

Med Mengšani dobro znan slikar Anton Šuštar je med prvo svetovno vojno, leta 1917 na tirolskem bojišču, naslikal razglednico s prijetnim dekletom z zastavo s križem ter napisom: Svoboda in mir. (slika levo)

Ob sliki z mlado materjo z otrokom je mengeški slikar samouk in jasličar Anton Šuštar-Gregčev iz Malega Mengša. (slika v sredini) Iz Korenčanove zasebne zbirke je tudi kopija barvnega plakata (slika desno)

Skrb za begunce je tudi naša skrb

Vojne grozote, katere doživljajo v naši sosedni državi Hrvaški, so pregnale iz toplih domov številne ljudi, da so postali begunci, brez doma in sredstev za preživetje. Razkropili so se po svetu, največ v sosednje države v upanju, da bo kmalu konec te nerazumne in pohlepne vojne in da se bodo čimprej vrnili, pa četudi v porušene domove. Vojne pa ni in ni konec, čeprav so podpisali že številne sporazume o prekinitvi ognja. Človeška požrešnost in oblastželost se kaže v najhujši stopnji. Tam, kjer ni pristne ljubezni, začne bohotiti

sovraštvo, to lahko privede do najbolj krute vojne. Tako vojno sedaj doživljajo naši sosede.

Z begunci se srečujemo tudi v župnijski Karitas Domžale. Na nas se obračajo po pomoč v hrani in obleki, iskanju stanovanja itd. Na srečo se najde vedno nekaj darovalcev, tako da, hvala Bogu, do sedaj še ni odšel noben begunec brez pomoči. Upajmo, da bo tudi v prihodnje tako. Res pa je, da v naši občini ni toliko beguncev, kakor v občinah ob meji s Hrvaško. Njihove potrebe po pomoči so zato toliko večje. Župnijska Karitas Domžale je

v ta namen zbirala obleko, posteljnino in hrano za begunce v Črnomlju. Odzvali so se številni ljudje in tako smo jim odpeljali kamion zbranih daril. Vsem, ki ste v tej akciji kakorkoli sodelovali, se iskreno zahvalujemo in prilagamo pismo župnijske Karitas iz Črnomlja. Skrb za begunce naj postane naša skupna skrb. Največji delež bodo vsekakor dale družine, ki so begunce sprejele

v svoje domove. Vsi jim pri tem pomagajmo. Medsebojne vezi, ki bodo tako nastale, naj vsaj malo pomagajo pregnati žalost iz njihovih src ob krutostih, ki jih doživlja njihova domovina. Begunce ali družine, pri katerih so begunci, pa vabimo, da se ob problemih oglašijo na župnijski Karitas Domžale, Ljubljanska 34, torek in petek od 10. do 12. ure ali v četrtek od 16. do 18. ure ali svoje probleme povedo po telefonu št. 723-577 ob prej navedenem času.

Lepo pozdravljeni!

Tajnica župnijske Karitas Domžale
MARIJA BIZJAK-SCHWARZBARTL

Hvala za pomoč

ŽUPNIJSKI KARITAS ČRNO-MELJ se Vam najlepše zahvaljuje za materialno pomoč za hrvaške begunce.

Ko se je vojna na Hrvaškem razširila tudi na ozemlje občine Karlovac in Duga Resa, so ljudje teh krajev pred strahom smrti in nasilja pribežali v bližnje vasi čez Kolpo v občini Črnomelj in Metlika.

Sredi novembra je bilo na Rdečem križu v Črnomlju registriranih 829 beguncev, med njimi 48 beguncev brez statusa. Najbolj žalostno in boleče pa je, da je 485 otrok, od tega 61 dojenčkov in 22 nosečnic.

Črnomeljska KARITAS je bila budna za vsa ta dogajanja, zato se je takoj povezala z Rdečim križem v Črnomlju in socialno službo občine Črnomelj. Kari-

tas je takoj pričel zbirati hrano in oblačila ter posteljnino za hrvaške begunce. Bali smo se, kako bomo zmogli tako breme. Priskočili ste nam na pomoč tudi Vi. Z veseljem smo sprejeli vaše darove in jih že pridno delimo beguncem in jim s tem skušamo vsaj malo omiliti njihovo gorje.

Za vsa vaša razumevanja, trud in napor se Vam ŽUPNIJSKA KARITAS ČRNO-MELJ najlepše zahvaljuje.

Vaši župniji in tudi vsem vašim dobrim faranom za vaše in njihovo humano dejanje ter sočutje z begunci naj vam bo BOG bogat plačnik.

Še enkrat iskrena vam hvala
ŽUPNIJSKA KARITAS
ČRNO-MELJ
Predsednica:
TONČKA STEPAN

Razmišljanje o vojni

V sredo smo dobili naslov spisa – razmišljanje o vojni. Ta hip na Hrvaškem kljub podpisanim premirjem divja vojna. Vojna v Sloveniji me ni prizadela, saj je šla mimo mene. Bolj se zavedam vojne na Hrvaškem: to še najbolj občutijo civilisti, saj so ostali brez svojih dragih, brez vsega, kar so imeli. Včasih se počutim krivo, ker sem srečna in na varnem, medtem ko nedaleč stran umirajo ljudje. Je človeško življenje res tako malo vredno, da se z njim igrajo? Zakaj smo ujeti v večna nasprotja? Orožje imamo, da se branimo. Zakaj politika lahko odloča o življenju človeka. Zakaj, zakaj, zakaj? Vem, da sem še otrok in da marsičesa ne razumem, toda nihče me ne bo prepričal, da so to višji cilji, da ne vem in naj zato ne preiščujem o vojni. Nočem si zatiskati oči in si govoriti, da vojne ni. Zmerom pravimo, kako živimo bolje od naših prednikov, obnašamo pa se kot najhujši barbari. Komu je vojna sploh všeč? Tistemu, ki izgubi svoj dom? Vojaku, ki gleda umirajočega prijatelja, ali mogoče tistemu, ki vojno gleda po televiziji in uživa ob uspehih svoje strani, ki si podjarmlja svobodno deželo? Na žalost ima prav tisti, ki pravi: Koliko je vreden mir, se začnemo zavedati šele tedaj, ko ga izgubimo.

Gospodje generali in vsi vi, ki odločate o usodi ljudi, hočem le, da bi se ta in vse druge vojne enkrat za vselej končale.

TINA PREŠEREN, 8. c
OŠ Radomeljske čete, Preserje

TAL

avto šola d.o.o.

VIR, Aljaževa 10, 61230 Domžale, tel.: 723-326

želi vsem občanom, našim bivšim in sedanjim kandidatom vesele božične praznike in uspešno leto 1992, vsem voznikom pa srečno vožnjo.

Bodočim voznikom nudimo:

- * brezplačni tečaj CPP
- * organizacijo zdravniških pregledov in tečaja PRVE POMOČI
- * prilagajanje urnika vožnje in začetnega kraja vožnje
- * 10% popust pri nakupu ur v januarju

R. LIP RADOMLJE

IZ NAŠEGA PROIZVODNEGA PROGRAMA VAM NUDIMO:

- jedilniške stole in mize iz hrasta, bukve in bora
- sedežne garniture tapecirane v usnju in v blagu
- počivalnike tapecirane v usnju in v blagu
- rezan les
- vse vrste rezil za obdelavo lesa na rezkalnih strojih

PRIPOROČAMO SE ZA NAKUP, OBENEM PA ŽELIMO VSEM POSLOVNIM PARTNERJEM IN NAŠIM KUPCEM OBILO USPEHOV V LETU 1992.

CIM d.o.o., podjetje za trgovino

61233 Dob pri Domžalah
TELEFON 721 120

VESELE BOŽIČNE
PRAZNIKE TER SREČNO
IN USPEŠNO NOVO LETO
VAM ŽELI IN SE VAM
PRIPOROČA

NEKONČNI TISK - HERLE

RAČUNALNIŠKI OBRAZCI - IOC TRZIN DOBRAVE 3, 61234 MENGEŠ

Želimo vam
vesele božične praznike
ter mnogo zdravja,
zadovoljstva in uspehov
v letu 1992

Izdelujemo vse vrste tiskovin na neskončnem papirju z vašim znakom in v večbarvnem tisku.

Stalno imamo na zalogi standardne obrazce (npr. zebra, bianco itd.) različnih dimenzij in število kopij ter ostale obrazce, ki jih lahko osebno prevzamete na naslovu: Neskončni tisk – Herle, IOC Trzin, Dobrave 3 od 7. do 15. ure.

☎ 061/712-139 ☎ 061/711-585 – fax 061/714-557

Pravica posameznika in ne države

Razprava o splavu dosega vrelišče, nerazumno široko politizacijo, in je v resnici gonja proti ženskam ter naši pravici odločati o sebi. Največ o vsem vedo moški – seveda ne vsi, ampak pripadniki nekaterih strank in ideologij. Za mizami sedijo takšni sivolasni pomembneži in nam vsiljujejo norme. Posiljujejo nas z lažnimi dilemami in nas razdvajajo.

Udeležila sem se protesta pred slovensko skupščino, kljub mrazu in kljub vedenju, da se bo odločitev krojila na drugem mestu in da nas – žensk – o tem ne bo nihče nič vprašal. Da bomo tisti, ki se bomo borili za dosedanje civilizacijsko do-

seženo raven pravice odločati o sebi in svojem življenju, podvrženi podtikanju, ponižanju in odpiranju moralnih dilem na zgrešenih področjih in v nemogočih kontekstih. Že v naprej smo slutili, kaj bo kdo rekel, kdo bo za in kdo bo proti. Po Evropi so potekale prav takšne obširne razprave in pokazalo se je, da se z ureditvijo te pravice pokaže tudi odprtost, demokratičnost in liberalnost družbe. Predvsem pa je to odsev in pokazalec položaja žensk v neki družbi, njihova prisotnost pri odločanju. Pri nas vse bolj glasno in mrko kažejo, kam sodimo ženske, kaj lahko počnemo in kdo

nam bo krojil življenje.

Sem proti splavu, načelno. Kajti življenje je sveto, kot pravi Tine Hribar, in otroci so prečudoviti. Toda treba je pustiti vse možnosti, da se ženske odločijo tudi drugače, da lahko izbirajo, da se lahko odločijo tudi za zlo, da bi preprečile še večje zlo. Vsaka, ki se za to odloča, doživlja hude travme, strese, notranje dileme in verjemite, malo je ravnodušnih in brezvestnih. Toda včasih preprosto ni drugega izhoda, rešitve. Še posebej v današnjih vse bolj revnih časih. Razmislimo rajši, kaj bomo naredili, da bodo ljudje živeli dostojanstveno, da

jih ne bo strah, kako bodo otroke preživljali, šolali, zaposlili. In lepo prosim, ne potiskajte jih znova v roke mazačev, ki jim bo edini cilj izžeti iz nesreče drugega čim več denarja. Kajti splavi, so bili, so in bodo, podatki pa nedvoumno kažejo, da jih v državah, kjer so legalizirani, ni prav nič več, temveč celo občutno manj. Manj pa je tudi krvavih smrti žena, ki so jih imeli v rokah mazači.

To sem morala napisati, kajti zdi se mi, da ženske v tem času doživljamo neverjetne pritisk, da se na tako intimnem vprašanju, ki se dotika nas in našega telesa, kujejo predvolilne točke. Da se na to veže sprejem ustave, celo nekakšna odgovornost do priznanja Slovenije, ki je povezano s sprejeto ustavo. Zato imamo vso pravico reči: To je pa že preveč.

CVETA ZALOKAR-ORAŽEM, samo ženska

OB MIKLAVŽEVANJU '91

Dobra dela zbližujejo ljudi

Organizirati miklavževanje za tisoč otrok ni tako preprosto in če jih potem pride okrog dva tisoč, se stvari le še zapletejo, pa vendar konec dober, vse dobro. Ko se je župnijska Karitas Domžale odločila, da sodeluje pri organizaciji miklavževanja, smo prevzeli pripravo daril ter pomoč na prireditvi.

Kako s skromnimi sredstvi pripraviti simbolna darila? Rodila se je ideja: napravimo Miklavža. Ta bo lahko simbolno spominjal otroke skozi vse leto na spodbudne in opozorilne besede, ki jih bo izrekel Mi-

klavž, ko bo obiskal naše otroke v Hali Domžale. Začele so se priprave: zbrati je bilo potrebno skoraj dva tisoč jogurtovih lončkov, dobiti kožušek za brado in seveda številne pridne roke, ki bodo napravile Miklavže. Člani Karitas so pritegnili k delu več pridnih otrok, ki so prav tako zagnano, pod vodstvom sestre Aleše pomagali izdelovati Miklavže. Vsak Miklavž, ki so ga otroci prejeli, je unikat, ki nosi v sebi veselje, pa tudi skrb in pomanjkanje časa, doživlja tistih, ki so jih izdelovali. Pa tudi njihove značaje, zato so nekateri zelo lični in dostojanstveni, drugi otroški,

tretji zamišljeni, posamezni površni in morda nekateri celo zaljubljeni. Ob delu smo se med seboj spoznali in se zbliževali, zato to prostovoljno delo ni bilo samo koristno, ko smo napravili skoraj tisoč Miklavžev za naše najmlajše-predšolske otroke, ampak nas je tudi bogatilo z novimi spoznanji.

Ker Miklavž prinaša tudi domače kekse in piškote, je bilo potrebno napeči še čez sto kilogramov teh, če smo hoteli pripraviti okrog tisoč skromnih daril. To so zvrstno opravile nadvse prizadevne članice Karitas, ki so jih gostoljubno sprejeli v pekarni pri Pavletu. Velik del surovin so prispevali farani. Ko smo pripeljali še mandarine in druge sladkarije, je bilo vse pripravljeno za pakiranje. Z veliko ljubeznijo in prizadevnostjo smo tako pripravili čez tisoč skromnih paketov iz sredstev Karitas in Krščanskih demokratov, ki jim je sredstva dodelila občina Domžale.

Koliko dela, srčnosti in ljubezni je bilo vloženega v pripravo programa za Miklavža, ve najbolje Kulturno društvo

Miran Jarc Škocijan in skupina Mickey Mouse.

Izredno številen obisk je poplačal vsa prizadevanja organizatorjev in jih opogumil, da bodo v prihodnjem letu spet pripravili pester program za miklavževanje, ki je ena izmed najbolj množičnih prireditev v Domžalah.

Vsem, ki ste kakorkoli sodelovali, v imenu naših najmlajših iskrena hvala. MB

Jože Jamšek

Jože Jamšek iz Negastrna pri Moravčah, dolgoletni in kasant radijske naročnine, sedaj pa delaven član Društva upokojencev Moravče, ima že 76 let. Rad hodi v planine. Na Triglavu je bil že 12 krat; prvič leta 1936 in (upamo da ne) nazadnje leta 1989.

Topla dlan za človeka v stiski

Ko zaznamo bolečino drugega, nam je hudo, želimo ga razumeti ali mu kako drugače pomagati. Če smo notranje bogati, nam to ni težko – nasprotno, osrečuje nas sleherno dejanje, storjeno potrebnemu sočloveku.

Kruti, nehumani dogodki so človeka postavili na realna tla

– doživlja stvari, ki jih nikdar ni želel doživeti. Srečujemo se z mnogimi bolečinami ljudi, ki si ne znajo ali ne morejo pomagati sami. Kdor le malo prisluhne klicu v stiski, ne more ostati ravnodušen. Bolni, ostareli, brezdomci, smrt in osamljena otroška srca so postali naš vsakdan. Kdo je za to odgovor-

ren? Ne vemo. Vemo pa, da je naša dolžnost pomagati. V ta namen se večkrat srečujemo s humanitarnimi prireditvami ali manjšimi srečanji. Vse to pa ni samo delo ljudi, ki delajo na tem področju, temveč velik del prispevajo ljudje, ki materialno ali finančno pripomorejo, da akcija uspe. Brez teh ljudi in njihove odprte roke, bi bilo tudi naše delo manj uspešno. Posebno spodbudno je, da se vse več mladine in osnovnošolcev zavzema za pomoč tistim, ki jo potrebujejo. Lepo je, da vrednote, ki jih je tako lahko izgubiti, rastejo z njimi in postajajo del njih. Zadovoljni smo, da tudi v težavah znamo stati drug drugemu ob strani, da lahko s ponosom rečemo, da smo ljudje. Mislim, da bi marsikdo lahko pripomogel, kjer ga potrebujejo, vendar ga današnji čas in delo tako vkleščita v obroč, da ne vidi in ne zna prisluhniti okolici. Včasih je težko imeti odprto srce in radodarno roko, toda ne smemo pozabiti, da smo lahko nekoč prav mi tisti, ki bomo to potrebovali.

JANA VIDERGAR, članica domžalske Karitas

Člani Turističnega društva Domžale so si med družabnim srečanjem v Jamarskem domu na Gorjuši ogledali muzejsko zbirko in Železno jamo.

ŽENSKO ŠIVILJSTVO

Vida GORIŠEK

Loka, Na ulicah 37, MENGEŠ
Telefon 739-632

* šivanje po meri in želijah strank
* popravila in predelave
Se priporočam!

Na osnovi 67. člena Zakona o volitvah v skupščine (Uradni list RS št. 42/89 in 5/90 ter Uradni list RS, št. 10/90) Občinska volilna komisija Domžale objavlja

SEZNAM PRAVNOVELJAVNIH KANDIDATUR

za nadomestne volitve v zbor združenega dela skupščine občine Domžale

v volilni enoti št. 20

- MARIJA HABE**
roj. 1942, PTT manipulant, stan. Domžale, Rojska c. 31, zaposlena Dom upokojencev Domžale
(predlagatelj: Dom upokojencev Domžale, Dom počitka Mengeš, INCE Mengeš)
 - MARIJA JERINA**
roj. 1954, vzgojiteljica, stan. Zg. Jarše 59, zaposlena VVO Domžale – Enota Kurirček Mengeš
(predlagatelj: Milena Peterka, VVO Domžale)
 - MAKSIMILJANA MALI**
roj. 1954, socialna delavka, stan. Domžale, Ljube Šercerja 2, zaposlena Center za socialno delo Domžale
(predlagatelj: Center za socialno delo Domžale)
 - OLGA VERŠIČ**
roj. 1959, kuharica, stan. Mengeš, Dermastjeva 8, zaposlena VVO Domžale – Enota Kurirček Mengeš
(predlagatelj: Slovenska demokratična zveza – narodna demokratska stranka)
- Domžale, 11. december 1991 Predsednik občinske volilne komisije Aleš Butala, l. r.

Nadomestne volitve v volilni enoti št. 20, ki obsega: Dom upokojencev Domžale, Dom počitka Mengeš, INCE Mengeš, Center za socialno delo, poklicne rejnice ter vse enote Vzgojnovarstvene organizacije Domžale.

BODO 9. JANUARJA 1992

Kadar zapojejo moravski zvonovi

Rada se vračam v prelepo Moravsko dolino in tudi tistega večera sem se odpeljala. Kljub dežju sem odhajala v prijetnem pričakovanju na koncert naših domačih ljudi.

Malce zamudim in ko vstopim v dvorano, takoj zaslišim moravski upokojenski zbor pod vodstvom g. Lojzeta. Poslušam te lepe izbrane pesmi, poslušam lepe glasove starejših ljudi in se sprašujem: Kje so ljudje – poslušalci? Dvorana je slabo zasedena.

Nastopi recitatorka g. Francka. Njene tople in tako domače besede mi sežejo do globine srca, poslušalcev pa malo.

Moški pevski zbor pod vodstvom g. Nikota. Glasovi, ki ganejo vsakogar, na žalost pa ni ljudi, ki bi jim prislunili. Zakaj?

Vsak dan v mislih spremljam glasove moravskih zvonov. Ko zapojejo žalostno, razmišljam, od koga se poslavljajo. Ko pokojnika spremljajo na njegovi zadnji poti, se med zvonjenjem oglasi pesem slovesa naših pevcev. Ko zaslišiš glas g. Franceta, ti srce žalostno vztrepeta in veš, da je to slovo od nekoga. Tudi nam bodo nekoč zapeli.

Po koncertu razmišljam: koliko ur vaj, ki jih žrtvujejo pevci ne glede na slabo vreme, na dež, mraz na porabljen bencin. Zakaj jih ljudje ne pridejo poslušati, zakaj nočejo razumeti, da je v vsaki pesmi trud in delo pevcev, ki želijo svojim krajanom pokazati, kaj znajo. Niso peli za vstopnino, peli so za domače ljudi, ki bi jim radi pokazali, kaj še zmorejo kljub jeni življenja.

Koncert mi še danes odmeva v ušesih. Slišim glasove pevcev, zven Radovih citer, pa tudi odmev Sabine in Gregorja. Bilo je lepo.

Hvala vsem za izvrsten koncert, Moravčanom pa v premislek: kje ste bili, zakaj vas ni bilo?

POSLUŠALKA

Blagoslovitev novega oltarja na Rovah

Župnija Rova s svojimi štiristo prebivalci sodi med najmanjše v ljubljanski nadškofiji. Na obrobju Ljubljanske kotline leži vas Rova z okoliškimi zaselki.

Cerkev na Rovah slavi letos dvestopetdesetletnico. Posvečena je sv. Katarini Aleksandrijski. Od tod sega pogled do Krima in Ljubljane. Ob tem jubileju so v nedeljo, 17. novembra 1991 blagoslovili nov oltar.

Načrt zanj je naredil sedaj že pokojni arhitekt Kregar. Ravno na dan njegove smrti 8. julija so oltar postavljali. Zaradi znanih dogodkov pa je bil oltar blagoslovljen šele sedaj. Posvetil ga je pred polno cerkvijo gospod naškof Alojzij Šuštar. Pri posvetitvi sta nadškofu asistiral gospod dekan Andrej Svete in domači župnik gospod Jarc, ki ima tudi največ zaslug, da je bil oltar narejen in postavljen v zelo kratkem času. Ob tej priložnosti je bilo tudi celodnevno češčenje župnije Rova, ki je dopolnjevalo blagoslovitev oltarja.

Domači mešani pevski zbor je bogoslužje spremljal z ubranim petjem.

Janez Limbek

Miklavžev večer v Mengšu kot ga že dolgo ni bilo

Prišla je težko pričakovana nedelja. Mrak je tiho legal na Mengeš in luči so začele naznanjati nov večer. Rahel sneg, ki je naleta val ves dan, je v krošnjah dreves na Gobavici še bolj poudarjal prihod nove noči. Lep je bil tisti večer, povsem drugačen kot druge dni. To je bil Miklavžev večer. Večer, ki je mnogim misli vrnil za nekaj let nazaj, v čudovita leta brezskrbnega otroštva.

Tudi otroci in starši iz Loke, Dobena, Topol in Mengša, ki

so tokrat napolnili dvorano do zadnjega kotička, bodo v svojih srcih nosili nov čas, novo obdobje v svojem življenju. Veliko veselja je bilo med njimi v dvorani, ob imenitni igrici, ki jo je izvajalo petintrideset otrok iz naše župnije. Bilo je veliko smeja in otroškega čudenja. »Vendar, kdaj bo prišel Miklavž?« je bilo ničkolikokrat slišati med mladimi nadobudneži. Kakšno navdušenje v dvorani. Nežna lička naših malčkov so žarela ob prihodu Miklavža in angelčkov. Seveda so bili zraven tudi parkeljni, vendar so bili zelo miroljubni. Med Miklavžem in otroki so se zvr-

stila mnoga vprašanja, odgovori in darila. Miklavž je hotel vedeti to in ono, zanimalo ga je veliko stvari, vendar so se otroci dobro odrezali. Vesel in presenečen je bil nad odgovori otrok, posebno še nad prošnjami, ki so mu jih izrekli ob odhodu. Ja, prosili so ga, naj bi prihajal in jih obdaroval kar vsak mesec. To bi bilo tudi za Miklavža prehudo breme, zato jim je obljubil, da gotovo pride

naslednje leto ob istem času. Izmenjali so si voščila in bilo je konec čudovitega večera ter kramljanja naših otrok z Miklavžem. Vem, da so morali starši doma še dolgo v noč odgovarjati na mnoga vprašanja glede Miklavževega večera. In prav je tako. Naj v njihovih mladih srcih ima Miklavž mesto, kot ga je nekoč imel v srcih njihovih prednikov.

Da je Miklavžev večer tako lepo uspel, so se potrudili člani Krajevnega odbora Slovenskih krščanskih demokratov in Karitas Mengeš. Posebna zahvala pa gre režiserju g. Francu Vederju za veliko vloženega truda v ta nepozabni večer.

JOŽE BROJAN

Miklavž tudi v Domžalah

Kulturno društvo Miran Jarc iz Škocjana je v četrtek, 5. decembra, zvečer v Hali komunalnega centra kar dvakrat z miklavževanjem razveselilo naše predšolske malčke. Obe predstavi sta bili dobro pripravljene in zrežirane. Otroci in odrasli so sicer veliko dvorano obkraljili do zadnjega kotička. Otroci so bili z Miklavžem zadovoljni.

Domžalska župnijska cerkev je dobila nove bronaste zvonove. Blagoslovil jih je v nedeljo, 15. decembra škof Jože Kvas, potem so jih dvignili v zvonik, zvečer pa so se že prvič oglasili.

Podjetniški center – inkubator v občini

Pravilno ste prebrali in tudi poudarek je res na klicaju in vprašaju. Tudi v domžalski občini nočemo zaostajati, tudi mi hočemo imeti svoj podjetniški center – inkubator; to je vendar v tem kriznem času tako moderno. No, pa imamo spet nekoga, ki hoče ustvariti svojo politično veljavo s politično akcijo podprto prek proračuna. Ali res?

Ne, ni res! S trdim delom in postopno ter s pogojem, da se bodo zanimali za sodelovanje marljivi, sposobni, podjetni in inovativni občani, od katerih naj bi bil odvisen prihodnji tehnološki napredek zasebne obrti in podjetništva domžalske občine. Inkubator naj bi dal možnost tistim posameznikom, ki

so si pripravljene s trdim delom, idejami in poslovno spretnostjo zagotoviti boljši standard in uspeh v družbi. Pri tem so pripravljene tvegati tako svoj prosti čas kot tudi vložiti svoja skromna finančna in materialna sredstva.

Občina bo z začetnim vložkom spodbudila formiranje inkubatorja. Njegov uspeh bo odvisen predvsem od samih podjetnih občanov, ki bodo postali njegovi člani. Končni namen je, da se inkubator razvije v samostojno podjetje, ki bo pomagalo novim podjetnikom na neprofitni osnovi, hkrati pa ustvarjati dohodek z drugimi s tržno in komercialno usmerjenimi dejavnostmi. Tako se bomo edino lahko izognili nevarnosti, da zabredemo v poli-

tični aktivizem in zbirokratiziranost proračunskega ali občinskega porabnika.

Radi bi prikazali zamisel o podjetniškem centru – inkubatorju, zato smo v decembru pripravili naslednja predavanja (vsakič ob 18. uri v sejni sobi občine Domžale):

5. december 1991: Podjetje ali obrt – pravni in organizacijski vidiki, postopek registracije, prostorski pogoji, najemna razmerja, pomen podjetniške kulture. G. Franc Rovere, Vladimir Bukvič, Razvojni center Celje.

12. december 1991: Predstavitve podjetja INPO, preverjanje podjetniških idej in zamisli, izkušnje. G. Silvo Potočnik, Direktor podjetja za razvoj podjetništva INPO, Ljutomer

17. december 1991: Finančni načrt, bilanca stanja, uspeha, kazalniki, prikazi, likvidnostni tok, primeri na računalniku. Iztok Kremser, direktor, Mednarodno podjetje ININ in Miro Likovič, specialist za računalniško podporo ekonomike in financ.

ISČEMO podjetne kandidate za vključitev v inkubator.

ISČEMO perspektivnega in sposobnega kandidata, ki bi prevzel (soupravljal), postal večinski lastnik tega podjetja – inkubator.

Dodatne informacije in prijave posreduje G. Rožanc in podpisani. Tomaž Štebe, član IS zadolžen za obrt, podjetništvo in turizem SE NADALJUJE V NASLEDNJI ŠTEVILKI.

V hallu

Črna usnjena sedišča za mizo stekleno stoji, kontrast so vrvenju stopal, ki množično mimo hite.

Poslušajo nemo klepet, pozdrave, stisk rok in smehljaj, malokdo vsede se nanje, osamljena tiho tam žde.

Samota

Iz temačnosti globine črpam svojo vztrajno moč, da kljub čutnosti tišine, me ne gane, vzburi noč.

Sama v postelji mirujem, budne trudne so oči, niti v sanjah ne odplujem, saj pozabe, spanja ni.

ZLATKA LEVŠTEK

ELEKTROTEHNA SET
Prodajalna
Domžale, Ljubljanska 92

10 - 30 %

NOVOLETNI POPUST

za belo tehniko, male gospodinjke aparate, TV aparate, električna ročna orodja, ročna orodja iz uvoza, telefonske aparate, lestence, hišne in avto alarmne naprave.

Za vse ostalo blago

10% POPUST

pri gotovinskem plačilu nad 3.000 tolarjev.

SE PRIPOROČAMO IN VAM ŽELIMO VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO!

SREČNO IN ZDRAVO 1992 IN ČIM MANJ DIMA!

OBČINSKI ODBOR ZDRUŽENJA BORCEV NOV DOMŽALE

ŽELI VSEM OBČANOM SREČNO IN MIRNO NOVO LETO 1992.

KIMI

kemični izdelki
imperl & thaler

Vsem svojim kupcem in poslovnim partnerjem želimo lepo božično in novoletno praznovanje.

TATAMI d.o.o.

LAVRIČ MENGEŠ

Kolodvorska 6, 61234 Mengeš

tel.: 061 - 73 86 02, fax: 061 73 73 16

• izvajanje strojnih instalacij (plin, elektrika) • zastopništvo, uvoz – izvoz in trgovina • fizično varovanje in zaščita premoženja • svetovanje s področja samozasčite

Vsem poslovnim partnerjem želimo srečno novo leto 1992

UNIVERZALE DOMŽALE

INDUSTRIJA OBLAČIL p.o.
KIDRIČEVA 4

OB VSTOPU V LETO 1992 VAM VOŠČIMO VELIKO SREČE TER USPEHOV IN SE PRIPOROČAMO ZA NAKUP V NAŠIH PRODAJALNAH V DOMŽALAH (Ljubljanska, Kidričeva) IN NA HOMCU.

INTERINA d.d. KOZINA PLINARNA TRZIN

s prodajnimi mesti gospodinjkega plina:

- Trzin,
- Mengeš,
- Domžale,
- Vir,
- Radomlje in
- Preserje

želi vsem odjemalcem in kupcem plina
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO 1992

**SLOVENSKA KMEČKA
ZVEZA – LJUDSKA STRANKA**

Podružnica Domžale,
Domžale, Ljubljanska 70

Vesele božične praznike in srečno novo leto 1992
vam želi

SKZ – LS PODRUŽNICA DOMŽALE

INŠTALACIJE CENTRALNE KURJAVE

ANTON SKOK

MENGEŠ, Dermastijeva 1/a, telefon 739-642

VSEM POSLOVNIM PRIJATELJEM IN
OBČANOM ŽELIM VESELE BOŽIČNE
PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO.

Rudarsko podjetje kremenovih peskov in
oplemenitve nekovin n. sol. o.

termi domžale

Ljubljanska cesta 18, 61230 DOMŽALE

želi vesele

**BOŽIČNE PRAZNIKE
IN SREČNO TER
USPEŠNO NOVO LETO
1992**

NAJ VAM BO

**DVAINDEVETDESETO
PRIJETNO, NEŽNO IN MEHKO,
KOT JE VSE, KAR PRI NAS
IZDELAMO ZA VAS**

VAŠA

TOSAMA

Elektro Ljubljana

Javno podjetje
za distribucijo električne energije, p.o.

Titova 40, p. p. 309
61000 Ljubljana

želi

občanom
občine Domžale
zadovoljno in uspešno

leto 1992

Športno društvo Krašnja je v soboto 14. decembra zvečer pri
Konjšku na Trojanah slovesno praznovalo 20-letnico delovanja.
Naše glasilo Slamnik je za dolgoletno sodelovanje prejelo plaketo.
plaketo.

Občinski odbor ZB NOV DOMŽALE obvešča in vabi

Spomine na borbo in padle borce na Kostanjski planini leta
1942, bomo obudili na Kostanjski planini v nedeljo, 22.
decembra 1991 ob 10. uri.

Komemoracija v spomin padlim borcem v Rudniku pri
Radomljah 6. januarja 1945, bo v nedeljo, 5. januarja 1992
ob 10. uri pri spomeniku v Rudniku pri Radomljah.

Na slovesnost ob 50. obletnici Dražgoške bitke, ki bo 12.
januarja 1992, bo organiziran skupinski prevoz v Dražgoše.

Prijave sprejemamo na Občinskem odboru ZB NOV Dom-
žale, Ljubljanska cesta 70.

1. DECEMBER – SVETOVNI DAN AIDSA

AIDS – deset sporočil

1. AIDS JE SVETOVNI PROBLEM

Ni kontinenta, ki se ga pandemija
aidsa ne bi dotaknila. Svetovna zdrav-
stvena organizacija ocenjuje, da se je
do sredine leta 1991 okužilo z viru-
som HIV (virus človekove zmanjšane
odpornosti) po vsem svetu od 8 do 10
milijonov moških, žensk in otrok in
da je prek poldrugi milijon teh obo-
lelo za aidsom. Vsak dan se po svetu
na novo okuži z virusom HIV približno
5.000 ljudi. V Sloveniji je bilo do
17. oktobra 1991 prijavljenih
skupno 19 primerov aidsa.

2. HIV IN AIDS

Aids (sindrom pridobljene zmanj-
šane odpornosti) je končna faza
okužbe z virusom človekove zmanj-
šane odpornosti (z virusom HIV). Pri
odraslih potrebuje aids v povprečju
10 let, da se razvije. Tako je lahko
oseba, ki je okužena z virusom HIV,
videti zdrava in se tako tudi počuti
mnogo let, kljub temu pa lahko (on ali
ona) prenese virus nekomu drugemu.
Vemo, da se prenaša virus HIV le na
tri načine:

- med nezaščitenim spolnim od-
nosom z okuženim partnerjem
 - z okuženo krvjo ali krvnimi pro-
dukti
 - z okužene matere na njenega
otroka pred rojstvom, med njim in
kmalu po rojstvu (perinatalni prenos).
3. PRENAŠANJE VIRUSA HIV
S SPOLNIMI ODNOSI JE MOGOČE
PREPREČITI
- Virus HIV se lahko prenaša s spol-
nim odnosom – z moškega na žensko,
z ženske na moškega in z moškega na
moškega. Najbolj učinkovit način za
preprečevanje prenašanja virusa HIV
s spolnimi odnosi je vzdržnost, za dva
neokužena partnerja pa zvestoba.
Tveganje za prenašanje virusa HIV
s spolnimi odnosi se bistveno
zmanjša, če se pravilno uporablja
kondom.

4. OKUŽBE S KRVJO SE LAHKO PRE- PREČI

Za transfuzije namenjeno kri se da
testirati in zavreči, če je okužena.
Igle, brizge in druge kože prebada-
joče instrumente je treba po vsaki
uporabi sterilizirati ali zavreči. Več
ljudi ne sme nikoli uporabljati istih
igle in brizg.

5. POMEMBNO JE VEDETI, KAKO SE VIRUS HIV NE Prenaša

HIV je virus, ki le s težavo preživi
zunaj človekovega telesa. Virus HIV
se NE prenaša z vsakodnevnimi dru-
žabnimi stiki na delu ali v šoli, ko si
stisnemo roko, se dotaknemo ali obja-
memo. NE prenaša se s hrano ali
vodo, pri souporabi skodelic ali ko-

zarcev, s kašljanjem ali kihanjem,
v plavalnih bazenih ali na stranišču.
NE prenašajo ga komarji ali drugi in-
sekti. Vse to pomeni, da ni nobene
nevarnosti, da bi se okužili pri običaj-
nih družabnih stikih.

6. OSAMITEV LJUDI Z VIRUSOM HIV ALI AIDSOM NI REŠITEV

Osamitev ljudi, okuženih z virusom
HIV ali z aidsom ne predstavlja samo
kršitve njihovih človeških pravic, dis-
kriminacija teh ljudi je tudi grožnja za
javno zdravje, kajti:

* ljudem, ki so zunaj zaznamovane
skupine, daje občutek, da grožnje za
nevarnost ni več in torej tudi ni več
potrebna osebna previdnost

* problem aidsa je potisnjen v oza-
dije in na ta način postanejo vsi napori
za preprečevanje in nego mnogo
mnogo težji.

7. INFORMACIJE IN IZOBRAŽEVA- NJE SO ŽIVLJENJSKEGA POMENA

Dokler medicinske raziskave ne
bodo odkrile zdravila za aids ali ce-
piva, ki bo preprečilo okužbo, se mo-
ramo v zvezi s preprečevanjem razšir-
janja virusa HIV zanesti na spre-
membe v osebnem vedenju. Zato so
informacije in izobraževanje življenjskega
pomena v boju proti aidsu.

8. AIDS GROZI NAM VSEM

Aids ne pozna nobenih meja niti
v zvezi z raso, spolom, družbeno pri-
padnostjo niti s starostjo. Nihče ni
odporen, imun. Nihče ne bo ostal
v prihodnjih letih neprizadet, saj aids
grozi celim skupnostim in spreminja
vzorke vsakodnevnega življenja za
vsakogar.

9. AIDS – NAŠA SKUPNA SKRB

Ker je aids globalni problem, ga
lahko v eni deželi zaustavimo le tako,
če se ga zaustavi v vseh deželah.
Skupni napori, sredstva in domisel-
nost nam zagotavljajo največ možno-
sti, da začnemo krotiti pandemijo.

10. KAJ LAHKO STORI VSAKO OD NAS?

Vsako lahko prispeva k zaustavlja-
nju širitve aidsa tako, da se prepriča,
da razume dejstva v zvezi z njim in da

pomaga drugim, da se bodo vedli
enako. Vsako leto je Svetovni dan
aidsa (1. december) posebna prilož-
nost, ko lahko usmerimo pozornost
na ta problem, ki prizadeva vse nas,
in da združimo sile v boju proti tej
bolezni. Po vsem svetu se bodo vrstila
srečanja, ki naj bi prispevala k večar-
ni pozornosti in izražanju solidarnos-
ti in sočutja. Tudi vi se lahko na
letošnji svetovni dan aidsa – pa tudi
vsak drugi dan – pridružite splošnemu
naporu zaustavitve aidsa.

Po sklepu v. d. direktorja in soglasju občinskega izvrš-
nega sveta

objavlja

zavod ZDRAVSTVENI DOM DOMAŽLE

JAVNO LICITACIJO

za prodajo avtomobilov, ki bo 27. 12. 1991 ob 10. uri na
dvorišču Zdravstvenega doma Domžale, Titov trg 2.

Na licitaciji bomo prodajali naslednja vozila:

1. LADA NIVA

Leto izdelave 1983
Prevoženo 39.163 km
Izključna cena 73.000,00 SLT

2. LADA RIVA

Leto izdelave 1988
Prevoženo 116.145 km
Izključna cena 110.000,00 SLT

3. FIAT 750

Leto izdelave 1984
Prevoženo 63.150 km
Izključna cena 25.000,00 SLT

4. FIAT 750

Leto izdelave 1982
Izključna cena 21.000,00 SLT

5. FIAT 750

Leto izdelave 1982
Prevoženo 55.664 km
Izključna cena 20.000,00 SLT

Ogled vozil bo dve uri pred licitacijo, eno uro pred
licitacijo pa morajo zainteresenti položiti polog v višini 10%
izključne cene.

Strojenje krzna

USNJARSTVO VAVPETIČ

Triglavska ul. 24, Radomlje
Tel.: 727-015 ali 727-243

BLOUDKOVE PLAKETE 1991

Med dobitniki tudi Silvo in Janez

Naveza Silvo Karo in Janez Jeglič že desetletje dokazuje, da je med najbolj uspešnimi navezami v Sloveniji in tudi v mednarodnih okvirih. To potrjujejo njune nove smeri v domačih gorah, v evropskih Alpah, zlasti pa v Patagoniji v Južni Ameriki.

Sta alpinista svetovnega vrha in najuspešnejša športnika naše občine, ki sta dobila letošnje Bloudkove plakete. Iz utemeljitve odbora za podelitev Bloudkovih priznanj sledi, da sta

priznanje prejela za alpinistične dosežke, med njimi Baghirati III (1990), Fitz Roy 1983, prvenstveno smer na Torre Egger 85/86, Broad Peak 1986 in južno steno Cerro Torre 87/88, Janez Jeglič tudi še za klasično smer na Mt. Everest 1990.

Čestitamo!

PLANINSKO DRUŠTVO
DOMŽALEČestitkam se pridružuje tudi
uredništvo glasila SLAMNIK.

Silvo Karo

Janez Jeglič

ATLETI V LETU 1991

Še uspešnejši

Trinajsto leto se zaključuje, od kar se je tudi v naši občini ustanovil ATLETSKI KLUB, katerega predsednik je Marjan Gorza, blizu sto članov pa je že potrdilo, da s pridnim delom pridejo tudi uspehi.

Za tekače skrbita Roman Lazar in Damjan Berdnik, Tone Založnik je trener metalcev, med njimi so tekmovalci, ki bodo v prihodnje zanesljivo posegali po najvišjih mestih, Jure Volčini pa je več skrbi namenil najmlajšim pionirjem, ki so tudi najbolj perspektivni. Vse to kaže, da se zagnani delavci kluba zavajajo, da morajo svoje delo graditi na trdnih temeljih – od najmlajših do najuspešnejših.

Registrirani imajo trideset tekmovalcev, vsi drugi so in še sodelujejo pri vseh spremljajočih dejavnostih, ki jih tudi v atletiki, kraljici športov, ni malo. Pokrivajo celotno občino in uspešno sodelujejo z vsemi osnovnimi šolami. V letošnjem letu so bili najuspešnejši pionirji, zlasti nekatera dekleta so kar presenetila s svojimi dobrimi uvrstitvami. Trenirajo v hali Komunalnega centra, največkrat pa na igrišču v športnem parku, kjer jih zlasti pred tekmovalni najdeti kar nekajkrat na teden. Dekleta in fantje, ki vsi po vrsti obiskujejo različne šole, niso le pridni tekmovalci, temveč tudi dobri učenci.

Trenerji sodelujejo s šolami, tudi razgovorov in srečanj s starši, ki velikokrat spremljajo svoj naraščaj na različnih tekmah, ne manjka.

Sodelujejo na vseh tekmovalnih: krosih, od teh naj omenimo kros DELA in kros DNEVNIKA, ki so ju tudi Domžalčani že uspešno organizirali, na regijskih tekmah, republiških prvenstvih, tekmovalci iz Domžal pa so bili že tudi udeleženci nekdanjih državnih tekmovalnih in tekmovalnih ALPE-ADRIA. Znani so kot dobri organizatorji, zato tudi v letu 1992 pričakujejo vsaj en republiški kros v Domžalah. Organizacija take prireditve jim je namreč pomemben vir finančnih sredstev. Teh je iz leta v leto manj, pa ne tarnajo. Poizkusili bodo poiskati sponzorja, ki bi pokrili najosnovnejše materialne stroške. Volja in trud pa tako ali drugače nimata cene!

Leto 1991 ocenjujejo kot uspešno. Ob tem se spominimo najodmevnejših uspehov: naslov atletinje Domžal v letu 1991 bi zanesljivo dobila VESNA MALOVRH,

saj je bila prva na področnem prvenstvu v teku na 300m, zlati medalji pa sta bili njeni tudi na prvenstvu Slovenije v teku na 600m in na krosu DELA. Med fanti je najboljši DAMJAN BARIČ z uvrstitvijo v finale Atletskega prvenstva Slovenije na 800 metrov za mladince. Med dekleti pa omenimo še: MOJCO ZALOŽNIK z bronasto medaljo v kopju, tretje mesto ŠPELE KRŽAN na krosu DELA ter zlato medaljo PETJE OREHEK na področnem prvenstvu, kjer sta bronasti medalji osvojili tudi BOJANA VOJSKA in

MOJCA KOHELJ, o dobrih rezultatih na krosu DELA pa smo že pisali. Atletom torej veliko uspehov v naslednjem letu! Največ jih bo zanesljivo v tiskih, kjer nekateri tekmovalci sodijo v vrh naše države. Prav tekmovalci v samostojni državi pa bo nov izziv za vse tekmovalce, saj bo obilo možnosti tudi za udeležbo na meddržavnih tekmovanjih. Zato, srečno, atleti, tudi v letu 1992!

V.

Člani atletskega kluba na zimskih pripravah

DRŽAVNO PRVENSTVO V DOMŽALAH

V dviganju uteži uspeh Domžalčanov

Končano je zadnje – tretje kolo slovenske lige v dviganju uteži. Tekmovalje je bilo v soboto, 30. novembra 1991, v hali Komunalnega centra v organizaciji TAK Velenje.

V tekmovalju, ki je pomenilo prvo državno ekipno prvenstvo v dviganju uteži, je bila ekipa TAK Domžale s 1.170

točkami prva, drugi je bil TAK Olimpija II s 1.003 točkami, tekmovalci TAK Velenje II pa so zbrali 642 točk.

Najboljši rezultat posamično je dosegel Damjan Čanžek v biatlonu do 75 kg (srednja kategorija). S tem je dokazal, da je v Sloveniji verjetno najbolj perspektivni tekmovalec.

Dare Flis

Milanu Osolinu, dragemu prijatelju, v spomin

Res ne morem verjeti, da je že dve leti, odkar si se, MILAN, ločil od zemeljskega življenja. Odsel od nas, živih! Toda v naših srcih, v našem spominu si od 13. decembra 1989 morda bolj živ kot kdajkoli poprej!

Bil si vedno poln načrtov in življenjskih ciljev, skoraj vedno vesel in nasmejan, zlepa te nismo videli ali opazili, da bi bil kdaj slabe volje. Tudi v kočljivih okoliščinah si znal s šaljivo in duhovito pripombo spraviti vso družbo okrog sebe v dobro voljo. Te trenutke smo velikokrat ob tebi, dragi Milan, doživljali prav tvoji prijatelji, šahisti domžalskega šahovskega kluba. Saj si nam namenil največ svojega dragocenega prostega časa. Hvaležni smo ti tudi še sedaj! Tvoja odsotnost občutijo ne samo šahisti na domžalskem in kamniškem koncu, temveč tudi tvoji šahovski prijatelji širom po Sloveniji.

Listje je odpadlo, ptice pevke so potihnile, narava, ki si jo tako ljubil, tiho počiva, toda na tvojem preranem grobu, Milan, zmerom gori lučka upanja.

BOGDAN OSOLIN

FLORIDA BAR

SKAZA VIDA – FRANC,
DOB, Finžgarjeva 19

CELOTEN KOLEKTIV ŽELI
VSEM GOSTOM
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
TER SREČNO NOVO LETO!

OB JUBILEJNEM SEDEMDESETEM
LETU OBSTOJA DRUŠTVA ŽELIMO
VSEM KRAJANOM VIRA,
KOLIČEVEGA IN PODREČJA

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE TER ZDRAVO
IN USPEŠNO NOVO LETO 1992!

GASILSKO DRUŠTVO VIR

obing
d.o.o.

podjetje za opremo objektov in
trgovino – domžale

žiro račun: 50120-601-90644

pe ljubljana, kajuhova 20
telefon in fax: 061/448-038

TELEFON: 061 721 213, 061 448 038

VAM ŽELI SREČNO
IN USPEŠNO 1992

Slender You®
Figure Salons

KRALJ VIKI, TRZIN, Ljubljanska 45

Vam želi srečno novo leto

SAM d.o.o.
trgovina z gradbenim materialom

Domžale, Krakovska cesta 4b
tel/fax: 061/721 730

želi vsem svojim kupcem in poslovnim
partnerjem

SREČEN BOŽIČ IN USPEŠNO NOVO LETO 1992

V NAŠI TRGOVINI VAM NUDIMO PO UGODNIH
CENAH VSE VRSTE GRADBENIH MATERIALOV.

ljubljanska banka
Banka Domžale d.d.
Domžale

Vošči
svojim varčevalcem
in poslovnim partnerjem
vesele božične praznike
in srečno novo leto

1992

MLADIM SMUČARSKIM SKAKALCEM

Podelitev pokala Elektrotehna v Ihanu

Smučarki skakalni klub Ihan je v torek, 3. decembra, v Kulturnem domu v Ihanu letos že drugič zapored organiziral podelitev pokalov Elektrotehna najboljšim smučarskim skakalcem. Kulturni program z deklaracijami, pesmijo in plesi so pod vodstvom Anice Lenič pripravili učenci ihanske osnovne šole.

Z recitacijami, kako je Fran Milčinski – Ježek doživel smučarski dan – ŠUS je na prireditvi nastopil član Šentjakobskega gledališča Miha Kavčič.

S skakalcema slovenske reprezentance Igorjem Stegnarjem in Francijem Rogljem se je pogovarjal Franek Trefalt.

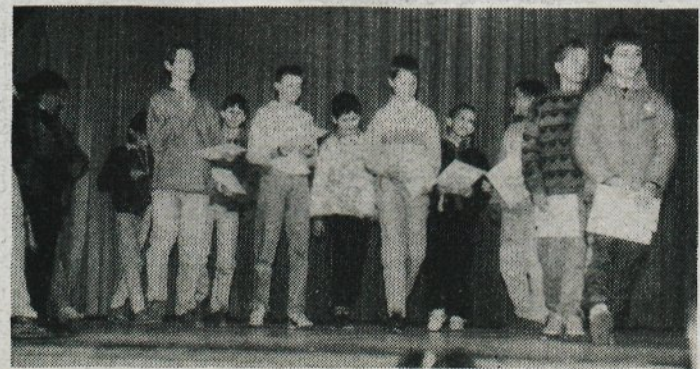
Slovesno podelitve priznanj in pokalov so se poleg domačinov in ljubiteljev smučarskega skakalnega športa udeležili tudi odlični gostje od drugod: Ivan Borštnar, predsednik Smučar-

ske zveze Slovenije, Andrej Tomlin, vodja planiške šole in znani konstruktor skakalnic Janez Gorišek; ta je priznanja in pokale tudi podelil.

V skupini do devet let so bili najboljši Križaj, Rukše in Vrhovec, člani kluba Elektrotehna, prejeli so pokale, pri njih deset najboljših pa priznanja.

V skupini do enajst let je bil najboljši Uroš Peterka iz Moravč, drugo in tretje mesto sta osvojila Rihtar iz Ihana in Maček. V skupini pionirjev do trinajstih let je prvo mesto osvojil Primož Peterka iz smučarskega kluba Termit Moravče, drugi je bil Trapečar in tretji Žonta. Prvih deset v vseh treh skupinah je prejelo priznanje.

Organizatorji se za pomoč zahvaljujejo Klavnicu Študa, Cvetličarji Slovnik iz Ihana, Francu Plešču iz Depale vasi in Gostišču Repovž. S. S.

Šest izžrebanih reševalcev te križanke bo prejelo lepe nagrade podjetja HELIOS Domžale. Rešitve pošljite do 10. januarja na uredništvo SLAMNIKA.

[illegible]

Mladi razstavljalci unikatnih daril Alenka Pustotnik in Katja Majcen.

NOVOLETNA DARILA MALO DRUGAČE

Razstava in prodaja unikatnih daril in čestitk

V domžalski knjižnici poteka od 2. decembra prodajna razstava unikatnih daril in čestitk, ki sta jih za vas pripravili mladi študentki arhitekture Katja Majcen in Alenka Pustotnik. Ker česa takšnega v naši občini še nismo zasledili, smo ob tej priložnosti z njima opravili tudi krajši intervju.

Kje se vama je porodila ideja za tovrstno razstavo?

Vse skupaj se je pričelo pred približno enim letom, ko sva že prodajali najine unikatne novoletne čestitke. Ugotovili sva, da kupci iščejo tudi nekomercialna darila. Ideja je počasi zorela v najinih glavah in odločili sva se, da bova pripravili unikatna darila predvsem iz posušenega (suhega) cvetja (vrtin) in iz keramike.

Vse, kar razstavljata, je torej plod vajinega ročnega dela?

Da, vsi izdelki so narejeni ročno, kar jim daje tudi posebno vrednost. Pri tem pa morava poudariti, da sva v to vložili tudi precej finančnih sredstev in časa. Čeprav sva imeli nemalo težav, sva jih premagali z dobro voljo in zagnanostjo.

Kaj vse obsega vajina razstava?
Največ je slik iz posušenih cvetov vrtin, nato sledijo čestitke, ki letos niso samo novoletne, ampak

jih lahko uporabite za najrazličnejše priložnosti (rojstni dnevi, poroke...), imava pa tudi precej izdelkov iz keramike. Vse to so unikatni izdelki, sami sva naredili tudi kalupe za keramične izdelke. Ravno tako je vsak plakat, ki vas vabi na to najino razstavo, unikat.

Pravita, da je vse to možno tudi kupiti. Kakšne pa so cene?

Misliva, da nista predragi. Vsaj tako pravijo najini številni kupci. Sicer pa se o tem lahko prepriča vsak obiskovalec.

Koliko časa bo trajala razstava?

Postavljena je bila 2. decembra in bo odprta do konca leta vsak delavnik od 13.-19. ure v prostorih Knjižnice Domžale.

Torej, spoštovane bralke in bralci SLAMNIKA, če želite presenetiti svoje najdražje, se oglasite v knjižnici in si oglejte razstavo. Prepričan sem, da boste tudi vi našli primerno in unikatno darilo. O tem sta prepričani tudi obe razstavljalki, kajne?

Da, o tem sva trdno prepričani. Vsem bralkam in bralcem SLAMNIKA pa želiva zdravo, uspešno in zadovoljno 1992. leto. Hkrati pa se zahvaljujemo tudi vsem zaposlenim v knjižnici za prijaznost in spodbudo.

Tekst in foto: JANEZ STIBRIČ

Preserje

Naša Silicijska dolina

MEGAHIT, POLLUX in SEZAM so tri zasebna podjetja s sedežem v Preserjah na Kamniški 12 (nasproti gostilne Pri Jurju), kjer vsak dan od 8. do 14. ure dobite vse nasvete pa še marsikaj v zvezi s hardverom in softverom ali bolj po domače z računalništvom. Čisto vse: od nakupa, do prvih korakov in do zahtevnih programov!

MEGAHIT d.o.o.

dobavlja vso računalniško opremo: od osnovnih do najbolj preprostih sistemov za domačo uporabo, za manjša in velika podjetja, za vodnje evidenc, knjigovodstva, dopisov. Posebej so specializirani za zahtevne konfiguracije za grafične postaje in »file serverje«. Poleg enoletnega garancijskega roka nudijo tudi servisne usluge v Šmarci, Kamniška 39.

POLLUX d.o.o.

vam s svojo ponudbo olajša prebijanje skozi težka in zapletena knjiženja v glavni knjigi, saldakontih

kupcev in dobaviteljev, osebnih dohodkov, kadrovske evidence, materialnega knjigovodstva in še kaj bi se našlo v njihovi pestri ponudbi priročnih programov, s katerimi lahko npr. obračunate oskrbnine ali pa vodarino. Njihovi programerji vam program napišejo in prilagodijo »na kožo« – po vaši želji in v vašo najboljšo korist.

SEZAM d.o.o.

vam ponuja svoj univerzalni program TANDEM, ki vam omogoča delo s podatki: pregledovanje, sortiranje, grupiranje, preračunavanje, izpisovanje, vse to pa lahko uporabite pri: seznamu poslovnih partnerjev in spremljanju kontaktov, terminskih koledarjev, evidenci pogodb in sporazumov, evidenci polnih nalogov, čekov, blagajin, interne knjižnice... TANDEM je prijazen program, ki se ga je mogoče naučiti v nekaj urah, ob vaši napaki pa ne piska, temveč vas varno pripelje do želenega rezultata. Če ga boste uporabljali in vzljubili, ga skupaj z njegovim »idejnim očetom« lahko tudi dopolnite.

Oglasite se torej v Preserjah, na Kamniški 21, imajo pa tudi telefon 727-109. Pričakujejo vas!

Katalog za delo na domu nudim.

Cena 400 SLT.

Plačilo po povzetju.

Naslov: DOMEN M., Škrjančevo 9a,
61235 RADOMLJE

Vse občane ponovno obveščamo, da lahko vse v zvezi

z objavljanjem in dopisovanjem v glasilu »Slamnik«

urejajo v prostorih Skupščine občine Domžale na Ljubljanski cesti 69/1, v sobi št. 47.

PRAZNIČNI DECEMBER V KNJIŽNICI DOMŽALE

December je mesec pričakovanj. Posebno težko ga čakajo otroci in nanje smo mislili tudi v naši knjižnici ter jim pripravili ščepec novoletnega razpoloženja:

23. 12. ob 17. uri GULIVERJEVA POTOVANJA (video film)

24. 12. ob 17. uri J. BITENC: O LUKČEVIH ŠKORENJKI (ura pravlji z obiskom DEDKA MRAZA)

Knjižničarji menimo, da je knjiga lepo novoletno darilo. Če se tudi vi strinjate z nami, si oglejte razstavo »NOVOLETNO DARILLO – DOBRA KNJIGA«. Razstavili smo knjige, ki so izšle v iztekajočem se letu, morda boste med njimi našli kakšno, ki bo razveselila vašega otroka.

Obrtniki domžalske občine DELAVSKA UNIVERZA DOMŽALE Kolodvorska 6 organizira

TEČAJ VODENJA POSLOVNIH KNJIG ZA OBRITNIKE

Tečaj je namenjen usposabljanju obrtnikov oz. njihovih delavcev, ki želijo osvojiti strokovno znanje za vodenje poslovnih knjig po sistemu enostavnega knjigovodstva z računalnikom.

Program obsega:

- najpomembnejši davčni predpisi
- pravilnik o vodenju poslovnih knjig
- izdelava davčne napovedi za prometni davek
- davčna napoved za davek od dobička za gospodarske dejavnosti in davčna napoved za dohodnino
- izdelava plačilnih list
- konkreten prikaz na računalniku

Predviden termin tečaja bo v začetku januarja 92, trajal bo 15 ur.

Samo z dobrim poznavanjem davčnih predpisov in urejenim finančnim poslovanjem vas ne bo strah ostrih ukrepov republiške davčne inšpekcije.

Omogočimo vam tudi nakup računalnika in ustreznih programov. Dodatne informacije lahko dobite po telefonu (061) 711-082 ali 712-278, vsak dan od 6. do 14. ure, ob ponedeljkih in sredah pa do 16. ure.

Mali oglasi

PRODAM pokriti pesjak. Informacije v pekarni Kancilija.

V torek, 26. novembra smo v dopoldanskem času v bližini fotostudija Majhenič našli zlato verižico. Informacije na 714-271.

INŠTRUIRAM matematiko, fiziko in kemijo za osnovne in srednje šole. Pokličite 722-467.

SERVIS ŠIVALNIH STROJEV KLANČAR

Preserje, Kajuhova n. h. (v bližini KEMISA) telefon: 723-324, 727-897

odprto od 10. do 12. in od 15. do 17. ure.

NOVO: prodaja vseh vrst šivalnih strojev – novih in rabljenih!

Podjetje v centru Domžal zaposli DVE ŠIVLJI ali KONFEKCIONARKI z nekaj izkušnjami (redno ali honorarno).

VAŠ KLIC PRIČAKUJEMO DO 5. JANUARJA 1992 NA TEL. ŠTEV. 711-004, INT. 29!

ZAZIDLJIVI parceli na lepi lokaciji v Kamniku prodam. Tel. štev. 738-870.

INŠTRUIRAM matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike. Telefon: 738-662.

OBRITNIKI, knjigovodske storitve za vas opravlja knjigovodski servis v prostorih Obrtnega združenja Domžale, Vir, Šaranovičeva 21, vsak dan od 16. do 18. ure.

OSNOVNOŠOLEC, srednješolec! Če potrebuješ pomoč pri učenju angleškega jezika, ti nudim uspešno pomoč. Telefon: 724-202.

V Domžalah kupim telefonsko številko. Ponudbe na telefonsko številko: 723-014.

V Domžalah oz. okolici iščem poslovni prostor do 40m². Ključ: 442-172, zvečer.

Obveščamo vse občane, da je v Krajevni skupnosti Slavko Šlander, Kidričeva 14 DOMŽALE razobešen UN pokopališča v Domžalah. Občane pozivamo, da si omenjeni načrt lahko ogledajo vsak delovni dan od 9. do 13. ure, ob sredah do 16. ure, in podajo svoje pripombe.

KRAJEVNE SKUPNOSTI MESTA DOMŽAL

AVTOSEJEM Lendava, d.o.o. PE Ljubljana, Slovenska cesta 36

Podjetje Avtosejem odda, za prodajo najrazličnejšega blaga, povezanega z avtomobilizmom, prostor na Avtosejmu v Trzinu, industrijska cona, ca. 20 prodajnih mest, na stojnicah, ki si jih zagotovijo prodajalci sami.

Oddamo tudi prostor za gostinske prikolice ali kioske in sicer dvema gostincema. Prodaja se bo odvijala vsako soboto in nedeljo od 7. do 13. ure.

Ponudbe pošljite:

AVTOSEJEM Lendava, d.o.o. PE Ljubljana, Slovenska cesta 36 (Titova cesta 36)

SUTO VAS ZAŠČITI

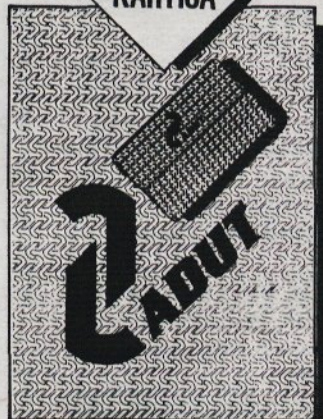
OD NOG DO GLAVE

SUTO d.o.o. je podjetje za izdelavo in prodajo tekstilnih izdelkov, ki ga najdete v prostorih bivše usnjarne TOKO na Ul. talcev 19 v Domžalah. Tu imata lastnika Jožica in Stane Ropič, ki je direktor podjetja, svojo delavnico s petimi zaposlenimi. Sodelujeta tudi s več kooperanti, še pred koncem letošnjega leta pa bo to odprta tudi specializirana prodajalna (odprta dopoldne in popoldne, tudi ob sobotah dopoldne), v kateri boste lahko kupili vsakovrstna zaščitna sredstva: različne delovne kombinezne, halje, rokavice, kape in čelade, zaščitne maske, gumijaste škornje (vseh števil) in drugo zaščitno obutev, posabli pa niso niti na gasilске aparate, pa še kaj se bo našlo, vse po konkurenčnih cenah in dobre kvalitete.

Podjetje je najbolj znano po tako imenovanih SUTO vložkih, ki vam v vsakem vremenu in v vsakem času zagotavljajo, da vaše noge ostanejo suhe. So edini izdelovalci tega artikla na območju ALPE JADRAN in ga najdete tudi v njihovem zaščitnem snaku. Uporabljajo naravne materiale (predvsem bombaž), njihovi izdelki so različnih barv, velikost, pa tudi obliko lahko izberete sami, saj delajo tudi po naročilu. Oglasite se osebno ali pokličite po telefonu 711-044 int. 29.

Pa še dobra novica za ljubitelje izdelkov JUTRANJSKE in Sevnice. Tudi njihove izdelke boste lahko po nižjih cenah kupili v prodajalni SUTO.

NAKUPOVALNA KARTICA

ENOSTAVNO VARNO PRAKTIČNO

INTERESENTI! VSE INFORMACIJE NUDI razvojni zavod domžale TEL. (061) 713-783

OBVESTILO!

DRUŠTVO UPOKOJENCEV LUKOVICA

sporoča svojim članom, da bomo članarino za leto 1992 pobirali na običajnem mestu in obenem vpisovali nove člane:

12. januar LUKOVICA od 8. do 10. ure (pisarna DU)

12. januar PREVOJE od 10. do 12. ure

19. januar BLAGOVICA od 9. do 11. ure (gostilna »ŽOHAR«)

19. januar KRAŠNJA od 11. do 12. ure

Uradne ure: vsak četrtek od 15. do 17. ure.

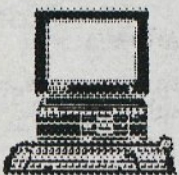
Združenje lastnikov razlaščenega premoženja Podružnica Domžale

Skupščina Republike Slovenije je v novembru sprejela Zakon o denacionalizaciji, ki je začel veljati dne 7. 12. 1991. Od tega dne dalje imajo vsi upravičenci in njihovi pravni nasledniki po tem zakonu možnost v roku 18 mesecev vložiti ustrezne zahteve po vrnitvi odvzetega premoženja. Odbor našega Združenja je na svoji zadnji seji sklenil, da ob začetku izvajanja omenjenega zakona vsem zainteresiranim nudi splošne informacije o tej problematiki.

Kljub temu, da gre sedaj v glavnem za strokovno delo, bi s tem želeli ljudem pomagati in jih vsaj v določeni meri usmerjati.

V ta namen bomo januarja 1992 imeli uradne ure vsak torek od 18. do 19. ure na Ljubljanski c. 70, I. nadstropje (zgradba poleg avtobusne postaje v Domžalah).

Odbor Podružnice Domžale

clip Domžale d.o.o.
Računalniško izobraževanje

DOS, WINDOWS, DBASE 4, WORDSTAR, LOTUS, VENTURA, PCTOOLS, SQL, PCSHELL, QUATTRO PRO, AUTOCAD, NORTON.

Izberite in se odločite!

Urniki tečajev in ostale informacije dobite na naslovu:
Miševa 8, Domžale ali po telefonu 061/712-740.

Čenjeni kupci!

Vabimo vas, da nas obiščete v naši Beli štacuni, ki bo v času božičnih in novoletnih praznikov odprta:

v torek	24. 12. 1991 od 8. do 17. ure
v petek	27. 12. 1991 od 8. do 19. ure
v soboto	28. 12. 1991 od 8. do 12. ure
v ponedeljek	30. 12. 1991 od 8. do 19. ure
v torek	31. 12. 1991 od 8. do 17. ure
v petek	3. 1. 1992 od 8. do 19. ure
v soboto	4. 1. 1992 od 8. do 12. ure

Za vas smo pripravili praznična presenečenja, med katerimi je posebej vabljen 15% popust v času od 23. decembra 1991 do 6. januarja 1992.

Na osnovi 67. člena Zakona o volitvah v skupščine (Uradni list SRS šte. 42/89 in 5/90 ter Uradni list RS, šte. 10/90) Občinska volilna komisija Domžale ob-
javlja

SEZNAM PRAVNOVELJAVNIH KANDIDATUR ZA NADOMESTNE VOLITVE V ZBOR ZDRUŽENEGA DELA SKUPŠČINE OBČINE DOMŽALE v volilni enoti šte. 20

1. Marija HABE, roj. 1942, PTT manipulant, stan. Domžale, Rojska c. 31, zaposlena Dom upokoje-
cev Domžale
(predlagatelj: Dom upokojecev Domžale, Dom
počitka Mengeš, INCE Mengeš)
2. Marija JERINA, roj. 1954, vzgojiteljica, stan. Zg.
Jarše 59, zaposlena VVO Domžale – Enota Kurir-
ček Mengeš
(predlagatelj: Milena Peterka, VVO Domžale)
3. Maksimiljana MALI, roj. 1954, socialna delavka,
stan. Domžale, Ljube Šercerja 2, zaposlena Cen-
ter za socialno delo Domžale
(predlagatelj: Center za socialno delo Domžale)
4. Olga VERŠIČ, roj. 1959, kuharica, stan. Mengeš,
Darmastjeva 8, zaposlena VVO Domžale – Enota
Kurirček Mengeš
(predlagatelj: Slovenska demokratična zveza
– narodna demokratska stranka)

Domžale, 11. december 1991

PREDSEDNIK
OBČINSKE VOLILNE KOMISIJE
Aleš BUTALA, I. r.

NADOMESTNE VOLITVE V VOLILNI ENOTI ŠTEV.
20, ki obsega: Dom upokojecev Domžale, Dom
počitka Mengeš, INCE Mengeš, Center za socialno
delo, poklicne rejnice ter vse enote Vzgojnovarstvene
organizacije Domžale, BODO 9. JANUARJA 1992.

IZDELAVA GRADBENIH LEPIL
STARIČ MILOŠ
MENGEŠ, ULICA TALCEV 10 (GRAD MENGEŠ)
SE PRIPOROČAMO!

Agencija K A R O
ROMAN KALUŠNIK

Pisarna: Vir, Šaranovičeva 21a, 61230 Domžale, ☎ (061) 713-743

TAPETNIŠTVO & DEKORACIJE SEVER
Šmarca, Pibernikova 23, Kamnik, tel.: 813-951
PRIČAKUJEMO VAS!

DARILO

Prihaja čas obdarovanj, zato pohitite na Ljubljansko 100 v Domžalah (nasproti nekdanje postaje milice) v trgovino

**ANG FRA,
d.o.o.**

Jezikovni tečaji v Mengšu:

– angleščine, nemščine, francoščine
Vpis in informacije po telefonu 841-442 po 19. uri.

Servisni center TV-VIDEO-KAMKORDER-SAT

Goro San
ROMAN GOROPEČNIK, KIDRIČEVA 5, DOMŽALE

PRISTAVA
trgovina z metriskim blagom

v Domžalah, Kamniška 2

kmetijska zadruga emona p.o. domžale
61230 Domžale, Koševa 2, Slovenija, Jugoslavija

Obveščamo vse kmetovalce in druge lastnike
gozdov, da Kmetijska zadruga Emona Domžale
odkupi vse vrste lesa po ugodnih cenah in
dobrih plačilnih pogojih.

Informacije na telefon KZ Domžale: 711-179 ali
721-283.

VABILO

Godba Domžale pod pokroviteljstvom Skupščine ob-
čine Domžale in s sodelovanjem Turističnega društva
Domžale vabi na

KONCERT GODBE DOMŽALE

V POČASTITEV DNEVA DRŽAVNOSTI REPU-
BLIKE SLOVENIJE TER BOŽIČNIH IN NOVOLET-
NIH PRAZNIKOV

v **četrtek, 26. decembra 1991 ob 19. uri v hali
komunalnega centra Domžale.**

Slavnostni govornik bo mag. Ervin-Anton Schwarz-
bartl, predsednik Skupščine občine Domžale.

Pridite in preživite z nami prijeten praznični večer!

MELODIJA
proizvodnja glasbil d.o.o.
Trdinov trg 4
61234 Mengeš

UGODNA PONUDBA ZA ODDAJO:

- poslovnih
- proizvodnih in skladiščnih
prostorov

v izmeri 450m²

Informacije dobite po telefonu na
številki 737-745.

MENGEŠKA KOČA

SILVESTROVANJE V PAVILJONU »JURČEK«

Posladkali se boste z dobrotami, ki jih boste prinesli s se-
boj, mi pa bomo poskrbeli za dobro kapljico in živo glasbo.
Vstopnice in vse informacije dobite osebno v koči, lahko pa
pokličete 737-333.

Vabljeni!

NOVO – NOVO – NOVO – NOVO – NOVO

**Obrtno podjetje »Obrtnik«
Mengeš,**

Prešernova c. 2, Mengeš

obvešča cenjene stranke, da
s 1. 1. 1992 posluje steklarska
delavnica vsak dan razen so-
bote, nedelje in praznikov od 6.
do 16. ure.

ZAHVALA

V enainosemdesetem letu starosti nas je zapustil naš dragi mož, oče in
dedi

Alojz Zupančič
iz Domžal

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem in sosedom za ustna
in pisna sožalja, darovano cvetje in sveče ter za številno spremstvo na
njegovi zadnji poti. Hvala tudi vsem, ki ste namesto cvetja darovali za svete
maše in zvonove. Zahvaljujemo se tudi dr. Cerarju in dr. Zajčevi za
zdravniško pomoč, Godbi Domžale, Komornemu zboru Mengeški zvon in
g. kaplanu za lepo opravljen pogrebni obred.

Vsi njegovi

Utihi! je Tvoj glas,
ostalo je Tvoje srce,
ostali so sledovi pridnih rok
in kruto je spoznanje,
da se ne vrneš več!

ZAHVALA

Poslovili smo se od naše drage mame

Pepce Hribar
rojene Dolničar

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za
ustna in pisna sožalja, darovano cvetje in sveče ter spremstvo na njeni
zadnji poti. Hvala lepa moškemu pevskemu zboru Društva upokojecev
Domžale za zapete žalostinke, podjetju Papirnica Količevo, ter gospodu
župniku za lepo opravljeni pogrebni obred. Obenem se iskreno zahvalju-
jemo sosedu Mariji Končan za pomoč naši mami med njeno boleznijo.
Vsem še enkrat iskrena hvala.

Delo, skrb, trpljenje
tvoje je bilo življenje

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega
moža, ata, starega ata, strica

Staneta Buruca
gostilničarja iz Dragomlja

se zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem in znancem za daro-
vano cvetje, za ustna in pisna izražena sožalja in številno
spremstvo na njegovi zadnji poti. Zahvala dr. Mojci Zajc in
patronažni sestri Jelki za nego in lajšanje trpljenja. Zahvaljujemo
se g. župniku za opravljeni pogrebni obred, g. Ivanu Kepicu za
poslovilni govor, pevcem okteta bratov Pirnat in gasilcem.
Vsem in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi

V nedeljo, 15. decembra, popoldne
smo se na škocjanskem pokopališču
poslovili od ustanovnega člana
in dolgoletnega igralca Kulturnega
društva Miran Jarc Škocjan

Franca Marna-Šimenčka
iz Brezja

KD Miran Jarc Škocjan

ZAHVALA

Šestega oktobra 1991 nas je mnogo prezgodaj zapustila naša draga mama in stara mama

Ana Trček

Ob boleči izgubi se vsem zahvaljujemo za izraze sožalja, podarjeno cvetje in spremstvo na zadnji poti. Iskrena hvala prijateljem, sosedom in kolektivu Osnovne šole Janko Kersnik Brdo za nesebično pomoč. Posebna zahvala pevcem KUD Janko Kersnik iz Lukovice za ganljivo zepete pesmi, nogometašem iz Lukovice in govornikom: nekdanjemu ravnatelju Antonu Kosu in njeni dolgoletni prijateljici ter sodelavki Stani Stopar.

Vsi njeni

ZAHVALA

Šestindvajsetega oktobra nas je mnogo prezgodaj zapustil naš dragi oče, stari ata in brat

Danijel Trček

Iskreno se zahvaljujemo vsem za izraze sožalja, podarjeno cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala pevcem KUD Janko Kersnik iz Lukovice, nogometašem iz Lukovice in govorniku Tonetu Gostiču za poslovilne besede. Hvala vsem prijateljem, sosedom in vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali. Zahvaljujemo se tudi UNIS-TOS in nogometašem iz Lukovice za denarno pomoč.

Vsi njegovi

Ljubila si nas in ljubili smo te. Pogrešamo te, mama.

ZAHVALA

ob izgubi naše drage mame

Marije Leban
iz Rodice pri Domžalah

Prisrčno se zahvaljujemo vsem za darovano cvetje, maše, izrečeno sožalje ter spremstvo na njeni zadnji poti. Iskrena hvala dr. Goršku za dolgoletno skrb in oktetu Bratov Pirnat za ganljivo zapete pesmi. Hvala tudi g. župniku za lepo opravljen obred.

Vsi njeni

Zakaj usoda posega tja, kjer je najmanj zaželjena, vzame ti, kar si imel najraje in ti podeli pusto osamljenost, polno spominov.

(F. Prešeren)

V SPOMIN

Minilo je dolgo leto dni, od kar si se tiho od nas za vedno poslovila naša mami, stara mama, sestra in teta.

Bernarda Orehek
Žitnikova mama iz Doba

Delo in trpljenje je bilo tvoje življenje. Prezgodaj te je iz naše sredine vzela kruta usoda. Ostala je le praznina, tišina in bolečina. Prisrčna zahvala vsem, ki ste jo ohranili v lepem spominu in obiskujete njen grob.

Vsi njeni

ZAHVALA

V 36. letu nas je zapustila naša ljuba

Jelka Kimovec

roj. Gostič
farmaceutski tehnik iz Sp. Slivne
pri Vačah

Ob boleči in prerani smrti izrekamo iskreno zahvalo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena pisma sožalja, za darovano cvetje ter številno spremstvo na njeni poslednji poti. Iskrena hvala vaščanom Sp. Slivne, župniku iz Vač za poslovilni govor in opravljeni cerkveni obred, pevski skupini iz Vač, godbi in solistu iz Moravč ter sodelavkam iz Lekarne Domžale.

Vsem še enkrat hvala.

Žalujoči: mama, sestra Bojana in brat Rajko z družinama

ZAHVALA

V osemtridesetem letu nas je zapustil dragi

Marjan
Cundrič

po domače Fajdigov Marjan
iz Gradišča

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste se od njega poslovili in bili v težkih dneh z nami. Lepa hvala gospodu župniku Svetetu za lepo opravljen obred in gospodu Luku Cerarju za ganljive poslovilne besede našemu Marjanu v slovo.

Vsi njegovi, ki smo ga imeli radi.

Ljubila si življenje, ljubila si svoj dom, a tiho in brez slovesa si odšla v večni dom. V grobu mirno spiš, v domu našem je praznina in v srcih naših bolečina.

ZAHVALA

V šestinšestdesetem letu starosti nas je nenadoma zapustila naša draga žena, mama, stara mama, prababica, sestra in teta

Jožefa Nahtigal

iz Goričice pri Ihanu 14

Prisrčno se zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom in znancem za darovano cvetje, maše, izrečeno sožalje ter spremstvo na njeni zadnji poti. Hvala tudi pevcem iz Ihana in g. župniku za opravljeni obred.

Vsi njeni

V SPOMIN

Od zore do mraka jo plug je oral
zdaj sanja utrujena njiva.
Kar kmet posejal bo in kar bo pobral
bo vzela in dala in vse ji bo prav.
(Novy)

Drugega januarja 1992 bo minilo
pet let, od kar nas je zapustil naš
dragi

Rok Grošelj

Lšajev Rok iz Česenika

Hvala vsem, ki se ga spominjate.

Vsi njegovi

ZAHVALA

ob izgubi našega dragega očeta,
dedka, brata, svaka in tasta

Maksa
Smolnikarja

krojaškega mojstra v pokoju
iz Depale vasi pri Domžalah

se najlepše zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in darove za svete maše ter vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Iskrena hvala zdravstvenemu osebju Zdravstvenega doma Domžale in bolnišnice Golnik za ves trud, še posebej dr. Cerarju, dr. Zajčevi in dr. Mušičevi. Hvala gospodu župniku za poslovilni obred in pevcem iz Stoba za pesmi slovesa.

Žalujoči otroci: Josip-Milan, Rado, Breda, Dragica
in Andreja

ZAHVALA

V sedemindvajsetem letu starosti nas je zapustil naš dragi mož, oče, stari oče, brat in stric

Primož Grošelj

Plankov Primož iz Česenika

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sovaščanom in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče, svete maše, za denarno pomoč ter številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebno iskrena hvala sosedu Marti za nesebično pomoč, gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred, govorniku za poslovilne besede, pevcem za ganljivo zapete žalostinke ter godbeniku za zaigrano TIŠINO. Zahvaljujemo se sodelavcem in podjetjem HELIOS in NAPREDEK za podarjeno cvetje ter denarno pomoč. Iskrena hvala vsem, ki ste bili v dneh slovesa od našega Primoža z nami in ste nam kakorkoli pomagali.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Umril je naš dragi brat in stric

Ciril
Juhant

s Homca

Iskrena hvala vsem sorodnikom, prijateljem, sodelavcem Iskre in sosedom, posebno družini Urbanija za izrečena sožalja, darovano cvetje in pomoč. Hvala g. župniku za lep pogrebni obred. Hvala tudi vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

Zakaj usoda posega tja, kjer je nezaželena. Vzame ti, kar si imel najraje in ti dodeli pusto osamljenost, polno spominov.

ZAHVALA

Ko nas je v cvetu mladosti zapustil ljubi mož, sin, brat in stric

Drago Poharič

iz Krtine

ste nam stali ob strani in nam ob kruti izgubi pomagali, zato se vam iskreno zahvaljujemo. Iskrena hvala vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, sodelavcem in znancem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje ter številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Prisrčna hvala gasilcem, gospodu župniku za lep pogrebni obred, hvala pevcem za ganljivo zapete žalostinke. Zahvaljujemo se domžalskim teritorialcem, podjetju Kočna in Dragovemu sodelavcu za besede slovesa, iskrena hvala tudi družinam Rape, Rahne in Birk za vso skrb in pomoč v težkih dneh. Vsem in vsakomur posebej, ki ste bili v dneh slovesa od našega ljubega Dragota z nami in se ga boste skupaj z nami spominjali, iskrena hvala.

Žalujoči njegovi: žena Anka, mama Monika in sestra Duša z družino

IN MEMORIUM
Dragotu
Korošcu

marski zbirki. Skupaj smo se veselili uspehov, ki jih je družstvo dosegalo.

Dragi Drago, pogosto se te spominjamo, pri delu v društvu pa te pogrešamo.

Domžalski jamarji

ZAHVALA

Ob nenadni in boleči izgubi našega moža in očeta

Marjana
Mesariča

se iskreno zahvaljujem za vso pomoč in izrečena sožalja.

Žena Nuška Mesarič

ZAHVALA

Mного prezgodaj nas je zapustil naš dragi mož, oče, brat in stric

Janez Kotar
iz Spodnjih Jarš pri Domžalah

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje ter številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala Oktetu bratov Pirnat ter gospodu župniku za lepo opravljen obred.

Vsi njegovi!

IZMIŠLJENI INTERVJU

Janez Racar

Gospod Racar je širokemu občinstvu znan kot brezkom-promisen borec za demokracijo, pravico in resnico. Na svetu je že precej let in bi nam lahko veliko povedal o boju slovenskega naroda za osvoboditev. Danes ga ne bomo spraševali po tem, saj bi se raje dotaknili bližnje preteklosti.

Kako bi ocenili sedanje politične razmere v občini in državi?

Po petinštiridesetletnem divjanju komunistov smo si končno lahko oddahnili. Motijo me samo še tele stvari:

- rdeči imajo še vedno vso oblast v rokah, le »prefarbali« so se,
- komunisti še zmeraj obvladujejo vse časopise,
- ceste, ulice in šole nosijo še zmerom imena boljševikov,
- na radiu se pretežno vrti partijska narodnozabavna glasba, ki jo je KP prek Avsenikov, ljubljencev jugodiktatorja Tita, v zadnjih tridesetih letih vsilila slovenskemu narodu,
- preveč je južnjakov v naši lepi Sloveniji.

Mislim, da bi z državnim dekretom morali vse te stvari in ljudi odstraniti.

To pa ne zveni ravno spravljivo!

Sprava že, ampak ne s komunisti. Toliko gorja niso v štiristo letih slovenskemu narodu naredili niti Turki! Rdeči totalitaristi so nam uničili gospodarstvo, šolstvo, kulturo, jezik, ugled v svetu, prodali (kaj prodali, poklonili) so nas Srbom,...

Čakajte, s Srbi smo se združili leta 1918, ko komunistov še bilo ni; o združevanju z (južnimi) Slovani so pisali že Prešeren, Gregorčič, predvsem pa Cankar.

Sami prenoviteljski »prefarbanci«. Vsa čast njihovem lepemu slovenskemu jeziku. Ampak ideje! Mogoče je pri prvem in zadnjem šlo le za trenutne slabosti pod vplivom žlahtne kapljice, lahko so jima komunisti po njuni smrti te ideje podtaknili.

Ali ne veste, da so po vojni tekste popravljali? Boga so kar iz Zdravljice zabrisali! In to si drznejo nekatere šolnice še danes!

Sodeč po Vaših izjavah ste politično zelo angažirani in ostro opredeljeni.

Ne. Politično sem neodvisen. Po naravi sem pluralen človek, ki si želi le eno: razcvet slovenskega naroda po zlomu spon petinštiridesetletnega stalinizma. Pri tem razcvetu pa sodelujem s kakšnim epigramom ali člankom v časopisu.

Nekateri trdijo, da včasih napišete tudi kaj narobe; da priroji- te dejstva; da vam dela težave meter, ko gre za ceste; da ne nava-

jate pravilno partizanskih govornikov...

Čakajte! Pri gošarskih govornikih cilj posvečuje sredstva! Pri borbi z njimi ne more in ne sme biti milosti! Kar se pa tiče dolžin in širin cest v epigramih, gre le za retorično figuro; tudi Prešeren je napisal hrast namesto lipa.

Da ste eden prvih podjetnikov pri nas vemo, saj vas prijatelji kličejo Dinarček.

Tolarček, prosim!

Ste pa tudi eden prvih borcev za denacionalizacijo?

Tako je. Ko je v moji bližini rdeča sodrga širila tovarno, ki jo je bila poprej ukradla lastniku, je bilo na gradbišču obilo gradbenega materiala. Pa sem si rekel, da je treba sprožiti proces, ki ga je prejšnji teden uzakonila slovenska skupščina, in sem navozil nekaj tega materiala domov. Jemal sem samo lopovom!

Nakradeno blago! Bil sem nekakšen Robin Hood. Vedeti morate, da sem za ta politični delikt, ki je bil globoko moralno utemeljen in pravilen, tvegati smrt na Golem otoku.

Nekateri so temu rekli kraja?

Samo tisti, od komunizma zaslepljeni! Poleg tega je bil tisti cement že trd. Tovarni sem se kasneje oddolžil z reklamo v časopisu in ker me že obtožujete: Kristus je lepo rekel: »Tisti med vami, ki je sam brez greha, naj prvi vrže kamen!« Ker pa dobiva tale pogovor povsem rdečo, anarhistično in destruktivno smer, katere namen je zgolj oblatiti mene, ne bom več odgovarjal.

Vseeno, lepa hvala.

Igor Lipovšek

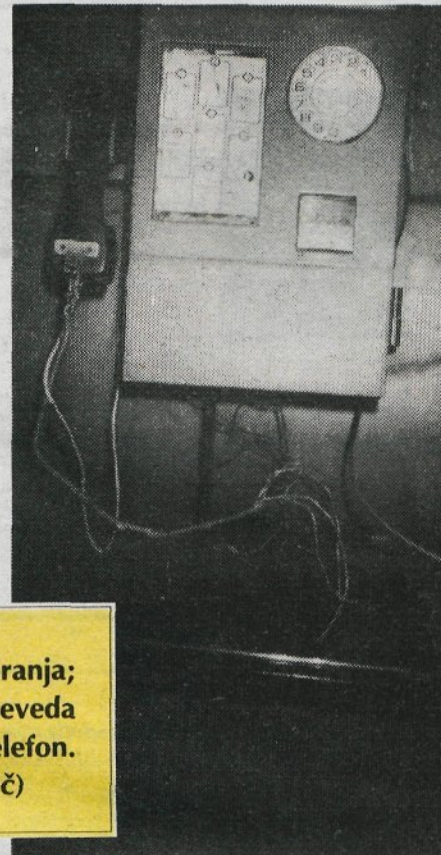
Slamice

V »rdeči hiši« na Ljubljanski 70 v Domžalah počasi izginjajo tabuji. Sedaj so sneli tudi zloglasno fotografijo letala jugoslovanske armade z rdečo zvezdo. Vendar pa v nekaterih prostorih še vedno strašijo slike nekdanjega poveljnika oboroženih sil Jugoslavije, Tita. Iz zaupnih virov pa smo izvedeli, da njegove slike še vedno visijo tudi v mnogih prostorih v občinski stavbi, pa na Komunalni itd. Za nekatere očitno še vedno nismo dovolj samostojni in še spadamo pod Jugoslavijo.

Ko smo že pri Demokratiški stranki v Domžalah, moramo povedati neko strogo zaupno informacijo. Zvedeli smo, da je vanjo vstopilo predvsem tistih nekaj članov bivše SDZ, ki niso imeli nobene vidnejše vloge v stranki, so pa svoje čase najbolj pljuvali po takratnem predsedniku Ruplu in zahtevali njegov odstop. Sedaj pa ga obožujejo kot boga, ker so v Ruplovi-Bavčarjevi Demokratiški stranki dobili tisto, kar so si vedno želeli. Funkcije.

Kultura telefoniranja; potrgane žice in seveda neuporaben telefon. (Foto: Janez Stibrič)

Denacionalizacija za vsako ceno

Ker hotel je biti politikom blizu, zahteval je hitro od matere občine, da z denacionalizacijo zajame tudi ženo njegovo. Sosedje mu dobri pa v jok.

Alko po Alku

Parkirišče Alko bo »korzo« Domžal. Levo in desno lokal bo v stilu in duhu nekdanjega Alka.

M & B & DM

»Naj živita Miklavž in Božiček!« so rekli nam »skromni« ljudje in prevzeli Dedka Mrza darilo.

Kot vsako leto...

Za koga ali kakšna novoletna darila? Darila za »skromne« ali skromna »darila«.

GOL

Gradivo neprecenljive vrednosti

Zbiranje domoznanskega gradiva, to je vsega, kar se tiče občine Domžale in njenih občanov, je ena temeljnih dolžnosti občinske knjižnice. Tako že nekaj let načrtno shranjujemo takšno gradivo, začeli pa smo ga tudi načrtno obdelovati. In kaj vse je za nas zanimivo: šolska in tovarniška glasila,

vabila, brošure, likovni katalogi, plakati, jubilejne publikacije, fotografije in podobno.

V okviru tega gradiva pa je neprecenljive vrednosti VIDEOKRONIKA, ki jo za Knjižnico Domžale o vseh pomembnih dogodkih snemajo prizadevni člani Foto kino kluba Mavrica iz Radomelj. Tako so se na vi-

deokasetah ohranili dogodki od leta 1988 dalje.

Mavričarje je treba pohvaliti, da ne izpustijo tako rekoč ničesar. Kasete so shranjene v Knjižnici Domžale, kjer se lahko dogovorite tudi za snemanje posameznih dogodkov, ki bi jih želeli imeti v lastni videoteki – če ste se na primer sami udeležili kakšne slovesnosti ali nastopali... Z Mavrico pa se tudi dogovarjamo, da bi

na videokasete presneli celotno domžalsko kroniko, ki so jo snemali že od začetka šestdesetih let dalje. Trdno smo prepričani, da bo takšno gradivo velikega pomena za naše znanjce, saj so tako shranjeni vsi pomembni dogodki, otvoritve, prireditve, nastopi, razstave, koncerti, proslave, okrogle mize in javni shodi, volitve in še bi lahko naštevali.

Cveta Žalokar-Oražem

IZDELAVA GRADBENIH LEPIL STARIČ MILOŠ

Cenjene kupce obveščam, da sem preselil svoj poslovni prostor z Vira, Šaranovičeva 31, v MENGES, ULICA TALCEV 10 (GRAD MENGES). V prodaji imamo več vrst gradbenega in keramičnega lepila in ustrezne fugirne mase.

Po dogovoru vam večje količine brezplačno pripeljemo tudi na dom. Informacije dobite po telefonu 711-340, predvsem v večernih urah. SE PRIPOROČAMO!

OBVESTILO OBČANOM IN ZDOMCEM!

OBVEŠČAMO VAS, DA BO IMEL SEKRETARIAT ZA NOTRANJE ZADEVE OBČINE DOMŽALE DNE

V PETEK, 27. DECEMBRA 1991
od 8. do 13. ure
VZPOSTAVLJENO DEŽURSTVO
NA SEDEŽU OBČINE DOMŽALE

ZA UREJANJE UPRAVNIH ZADEV –
DRŽAVLJANSTVA IN POTNIH LISTIN.

– Pisatelj Ivan Sivec je izdal letos že tri knjige – Številne predstavitve po slovenskih krajih – Posnet tudi film o komendskem župniku Glavarju –

Zgodilo se je, da je pisatelj Ivan Sivec uspel v letu 1991 izdati kar tri knjige: Dober dan, palčki, Gusarji na obzorju in najnovejši roman o Petru Pavlu Glavarju, župniku iz Komende, izjemnem Slovencu iz 18. stoletja. To samo potrjuje njegovo veliko priljubljenost med bralci, pa tudi prodornost pri založbah, kajti povedati je treba, da so te v letu 1991 izdale občutno manj knjig kot kdajkoli zadnja leta.

Na izdajo nove knjige se je pisatelj temeljito pripravil, saj bodo skupaj z založnikom, Mohorjevo družbo iz Celja, pripravili več deset predstavitev širom po Sloveniji. Prva pa je bila v Sivčevi domači knjižnici

v Domžalah, ki je bila tudi eden od organizatorjev, v četrtek, 28. novembra, v začetku decembra pa so bile še v Mengšu, Komendi, Mostah in Kamniku.

Osebnost Petra Pavla Glavarja je tako zanimiva, da je na predstavitev pritegnila številne obiskovalce, saj so lahko izvedeli veliko novega iz njegovega življenja. To je bilo vseskozi prežeto z njegovim nezakonskim rojstvom, obenem pa tesno povezano tudi z viteškim redom malteških viteзов, katerim je pripadala komendska gosposčina kot nagrada za sodelovanje v križarskih vojnah. Glavar naj bi bil namreč nezakonski sin župnika Petra Jakoba Testaferrata, člana viteškega reda ivanovcev in malteških viteзов. Ta je poskrbel, da je Glavar dobil dobro izobrazbo, postal duhovnik in dosegel, da mu je bilo dano v zakup tudi

veliko komendsko malteško posestvo. Sedanji komendski župnik Viktorijan Demšar, ki mu je Sivec v zahvalo tudi posvetil knjigo o Glavarju, je leta 1973 potoval tudi na Malto in je trdno prepričan o povezavi, saj je podobnost skoraj neverjetna. Prav on je tudi najbolj zaslužen za odstranjanje tančic iz Glavarjevega življenjepisa, saj je skoraj vse življenje posvetil raziskovanju tega. Spodbudil pa je tudi Ivana Sivca k pisanju sicer leposlovne knjige, biografije o Glavarju, ki pa temelji na odkritih dejstvih iz življenja.

Seveda je Glavarjeva veličina predvsem v njegovem razsvetlenskem delovanju. Izboljševal je kmetijstvo, zlasti čebelarstvo, sadjarstvo in konjerejo, v Komendi sezidal knjižnico, v kateri je ohranjeno okoli 2000 knjig velike vrednosti. Sezidati je dal tudi baročni biser – cerkev sv. Ane v Tunjicah,

v Komendi pa zgradil šolo in bolnišnico. Bil je eden najboljših slovenskih pridigarjev, ki bi ga lahko postavili ob bok znamenemu Janezu Svetokriškemu.

Vse to smo lahko slišali na zanimivi predstavitvi knjige, na kateri so sodelovali pisatelj Ivan Sivec, igralec Andrej Kurent, ki je prebral dve Glavarjevi pridigi, Mengeški zvon pod vodstvom Janeza Nastrana s pesmijo. Ogledali smo si tudi 25-minutni film o Komendi in Petru Pavlu Glavarju, ki ga je posnel Metod Zorec. Na predstavitvi je sodelovala tudi Mohorjeva družba iz Celja, njen urednik Matija Remše pa je predstavil knjige iz letošnje zbirke, med katerimi je tudi Sivčeva. Knjiga je izšla v veliki nakladi 30.000 izvodov in je namenjena tako rekoč za vsak slovenski dom.

CVETA ZALOKAR-ORAŽEM

Slammik je glasilo občine Domžale in je nadaljevalec tradicij časopisa Domžalec, ki je izhajal v letih 1925 (5 številki), 1929 (2 številki), 1934 (1 številka), 1935 (1 številka). Domžalec je izšel še v letu 1958 (1 številka), nato pa je 5. 11. 1962 pričel izhajati Občinski poročevalec in je redno izhajal vse do 21. marca 1991, ko se je preimenoval v Slammik.

Glasilo izhaja mesečno, vsa gospodinjstva v občini ga dobivajo brezplačno.

Glasilo ureja uredniški odbor v sestavi:

Stane STRAŽAR, glavni in odgovorni urednik • Jurij BERLOT, Slovenska kmečka zveza – Ljudska stranka • Franc CERAR, neodvisni • Martin GROŠELJ, Liberalno demokratiška stranka • Janez HRIBAR, Slovenska kmečka zveza – Ljudska stranka • Igor LIPOVŠEK, Stranka demokratične prenove • Ada LOVŠE, Socialistična stranka • Cveta ORAŽEM-ZALOKAR, Stranka demokratične prenove • Bogdan OSOLIN, Slovenski krščanski demokrati • Milan PIRMAN, Liberalno demokratiška stranka • Janez STIBRIČ, Slovenska demokratična zveza – Narodna demokratiška stranka • Matjaž

VOVK, Slovenska demokratična zveza – narodna demokratiška stranka.

Glavni in odgovorni urednik Stane STRAŽAR, tel. 711-832.

Glasilo izhaja v nakladi 16.000 izvodov in ga tiska Tiskarna Ljudske pravice Ljubljana.

Rokopise (osmrtnice, zahvale, oglase, razpise in objave) oddajte v tajništvo predsedstva Skupščine občine Domžale, Ljubljanska ul. 69/1. Rokopisov in fotografij uredništvo ne vrača.

Glasilo je na podlagi sklepa Izvršnega sveta Republike Slovenije oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodov.